

ସାହିତ୍ୟିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ପୃ ୩୦ ୨
୧୯୨୭ ଖ୍ରୀ

ପା ୨୦ ରାମ ନାଥ ଅଗ୍ରୱାଲ ସହ ୧୯୧୫ ମସିହା । ୨ । ୩ ୧୭ ଯୋଗେ ସହ ୧୯୨୭ ସାଲ ଶେଷତା ।

ପତ୍ରିକା ଦାଖଲ ମୂଲ୍ୟ ୫୩
ପଞ୍ଚାଦଶ ୫୭

ବିଜ୍ଞାପନ

ଓଡ଼ିଶା

ସହ ୧୯୧୫ ମସିହା

ନୂତନ ପତ୍ରିକା ।

ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନା ଯତ୍ନରେ ପତ୍ରିକା ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଦୋଳ ବିକାସ ଦେଉଅଛି ।

ପୂଜ୍ୟ ଶ୍ରୀ ୧ ଭୁ ୫୦/୧ ଡାକମାଗଣ ୫୦ /
ଶ୍ରେଣୀ ୫ ୧ ଭୁ ୫୦ / ଡାକମାଗଣ ୫୦ ୧୨

ଏପ୍ରକାରେ ବଙ୍ଗଦେଶର ପ୍ରାୟ ସବୁଜ
ଜିଲ୍ଲାରେ ଉତ୍ତମ ଗୁଣ୍ଠ ଦୋଳପତ୍ରି ଏବଂ ସହ
ଠାରେ ଭୂଗୋଳ ଥିବାର ଦୋଳପତ୍ରି ।

ନିଜ ପଦକ୍ଷେପ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନକାରୀ
ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ଉତ୍କଳ ଯୁବକ ବ୍ୟୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ୨୫ ବଜାର ଛାଡ଼ା ସର୍ବଶ୍ରେଣୀ
କଲ୍ୟାଣ ଅଛି । ନିଜସ୍ୱେ ଏହା ଉତ୍କଳ
କଲ୍ୟାଣ ନାହିଁ ସେହି ମାତ୍ର ମୁକ୍ତି
ଦେବ ଉତ୍କଳର ପରିଚୟ ଦେଇଅଛି ।

—*—

ମାନବର ବ୍ୟାଧି ଶ୍ରେଣୀଟି ସ୍ୱାଭାବିକ
ବାହାରେ ମନ ସୋମନାସ କଲବଦାରୁ
ସାମାଜିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ କୁଳସମ୍ପର୍କ ନିଗମନ
ସଦର୍ପଣ ପୂର୍ବକ ଶୁଦ୍ଧ ରୂପର ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ଦାରକଲକାରର ପଦ୍ମ ଅଛି । ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାୟ
କାଳୀ ସେଠାରେ ବଢ଼ାଇବେ । କଲ୍ୟାଣ
ଏପ୍ରକାରେ ଶୈଳ ବିକାସକୁ ବଳେ କରୁଅଛି
ସୁରକ୍ଷାକଲ୍ୟାଣ ଉପରେ କଲବଦାରୁ ଶୁଦ୍ଧ
ବଦଳ ସୁଦୃଢ଼ ଦେଲ ।

ଘାଟାଳଠାରୁ ଗୋପିନାଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭେଲ
ବାଟ ନିର୍ମାଣ କରା ଅଛାଏବେ ଘାଟାଳର
ଜମିଦାର ଓ ମହାକଳମାନେ ସମବେଦ ହୋଇ
ଏକ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମେଦନୀପୁର
କଲ୍ୟାଣର ସମ୍ଭାଷଣ ଦୋଳପତ୍ରି । ଏହି
ଭେଲବାଟ ନିର୍ମାଣ ଓ ଶୁଦ୍ଧିକାରଣ ଗୋଟିଏ
ବମିଷ୍ଠ ଗଠିତହେଉଁ ଅବଶ୍ୟକୀୟ ମୁଳ ଧନ
ସମ୍ପ୍ରଦାନ କଲ୍ୟାଣଠାରେ କଲ୍ୟାଣପ୍ର
ଦେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଳପତ୍ରି ।

ଉତ୍କଳଦେଶ ସତ୍ୟକାଳରେ ଅନେକ ଦାନ
କ୍ଷେପ କର ପରିସେଷରେ ଗତ ଶୁଦ୍ଧକାର ଅ
ପସର କାଳରେ ଏକ ଅଗ୍ରା ଉତ୍କଳ ସୁଧି
ପ୍ରଦାନ କଲେ । ପ୍ରଭୃତି ଦୃଷ୍ଟିସଙ୍ଗେ ପ୍ରକଳ
ପଦକ ଏକ ବହୁତ କଲ୍ୟାଣର ଦୋଳପତ୍ରି
ଏବଂ ରାଧି ପ୍ରାୟ ୧୯୦୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେଳ
ଗୋଟିକରୁଅଛି । ସମ୍ପଦର ମୋଦନର ଅ
ନେକଶ୍ରମରେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ଦୋଳପତ୍ରି ଏବଂ

ସୁଶିମାନେ ଦଳ ବାହାର କରବାକୁ ସମର୍ଥ
ଦୋଳପତ୍ରି ।

ଶ୍ରୀ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ
ଶ୍ରୀୟ ଲେଖକ ଧନ ଓ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହି
ଭେଲବାଟ ଏ ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍କଳ ମଙ୍ଗଳ
ସମ୍ବେଦ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଉତ୍କଳ ସଙ୍ଗେ ସେହି
ଏଦେଶୀୟ ଲେଖକ ବ୍ୟବହାରୀୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା
ଏଦେଶୀୟ ଉତ୍କଳ ଦେବାର ବ୍ୟବହାରୀୟ ଦୃଷ୍ଟି
ନିଜେ ଅପକା ବଳତ ଦିନର ବ୍ୟବହାରକୁ
ନିଜେ ପରିଚାଳନା ଦେବେ କେବେ ଏ ସମସ୍ତ
ଭେଲବାଟ ପରିଚାଳନା ଦେବେ କେବେ ଏ ସମସ୍ତ
ଦେଶୀୟ ଲେଖକ ନାହିଁ ଏବଂ ଉତ୍କଳ ଏ
ଦେଶର ଅଗାଧରୂପ ଲଭ ହେବ ନାହିଁ ।

ଅନେକାଦେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମ୍ଭବ ପ୍ରକା
ସ କରୁଅଛି ଓ ଏ ଲଗଇର ଜଣେ ସୁଦୃଷ୍ଟୀ
ରୂପର ପାତ୍ର ଉତ୍କଳର କଲ୍ୟାଣ ସୁଦର୍ଶନୀ
ମନନୀୟ ସାବନକଲ୍ୟାଣ ମତ ସୋମନାସ ସମାଜ
କେଳେ ଏ ସଂସାର ଶତ ପର୍ଯ୍ୟ ଧ୍ୟାନକୁ ଗମନ
କଲେ । ରାଧିକା କଲ୍ୟାଣ ମାତା ଅଗ୍ରୀୟ ପ୍ରାୟ
ସଦୃଶ୍ୟ ମାନବରେ ରୂପିତ ହୋଇ ସତ୍ୟକାଳ
ଶିଳ୍ପ ଲେଖକ ଶ୍ରୀ ଓ ବହୁ ଅବଶ୍ୟକ କଲ୍ୟାଣ
ପତ୍ରିକା । ସୁଦୃଶ୍ୟ ସମସ୍ତରେ ବାହାସର ବ୍ୟବର୍ଥ

ଦିନାଦିକାରୀ ଅପରାଧ ଉତ୍ତର ପୂର୍ଣ୍ଣ କର-
 ଦାନୁ ଅରମ୍ଭ କଲେ । ମହାସଭା ଚାହାଣ୍ଡୋ-
 ଗେ ଗଦ ପାଇଥିବାର ମନେକର ଚାହାନ୍ତି
 ବନ୍ଧି କହିଲେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନକାଳ ବଦଳ
 ଦେବୀକୁ ବର୍ତ୍ତେଇ ଫ୍ରେଜର ସେଠାକୁ ଆସିଲେ
 ଓ ବାଣୀକ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭାବକୁ ପଞ୍ଜାଇ ପାରିଲେ
 ନାହିଁ ଚନ୍ଦ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ବର୍ଣ୍ଣର ଉପାଦାନ ଦେଲେ
 ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତେଇ ଫ୍ରେଜର ଚାହା ପ୍ରଦାନ କର
 ଚାହାଙ୍କ ପ୍ରତିପାଳକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବରଣୀୟ
 ଦରଦାରେ ଲାଗିଅଛନ୍ତି । ମହାସଭା ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନ ମଧ୍ୟସ୍ତରୀୟବାଣୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପତ୍ରିକା
 ଧରଣ ପଡ଼େ କେବେ ?

- ପୁରୀ ଉପକ୍ରମଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ ୧୮୯୫ ମାଲ-
 ର ପଞ୍ଚମୀରୁ ପଳ ଉପକ୍ରମଣ ଚା ୧୧ ରୁଖର
 ଓ ଚିଆ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଗଠେଟିରେ ପ୍ରକାଶିତ
 ହୋଇଅଛି ।
- ଦ୍ୟାକରଣ ୨ୟ ପଞ୍ଚମୀ—୧ମ ଶ୍ରେଣୀରେ
 ଛ ୩ ଶ ୨ୟରେ ଛ ୪ ଶ ଏବଂ ୩ୟରେ ୨୨
 ଛ ୩ ।
- କାବ୍ୟ ପ୍ରଥମ ପଞ୍ଚମୀ—୧ମ ଶ୍ରେଣୀରେ
 ଛ ୩ଶ, ୨ୟରେ ଛ ୩ଶ ଏବଂ ୩ୟରେ ଛ ୩ଶ ।
- ଲୋକାର୍ପଣ ପ୍ରଥମ ପଞ୍ଚମୀ—୧ମ ଶ୍ରେଣୀରେ
 ଛ ୨ ଶ ଓ ୩ୟରେ ଛ ୧ ଶ ।
- କାବ୍ୟ ୨ୟ ପଞ୍ଚମୀ—୧ମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଛ ୧ଶ
 ୨ୟରେ ଛ ୨ ଶ ଏବଂ ୩ୟରେ ଛ ୨ ଶ ।
- ପୁରୀ ୨ୟ ପଞ୍ଚମୀ—୧ମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଛ ୨ଶ
 ଏବଂ ୩ୟରେ ଛ ୧ ଶ ।
- ପୁରୀ ୨ୟ ପଞ୍ଚମୀ—୩ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ
 ଛ ୧ ଶ ।
- ଦ୍ୟାକ ୨ୟ ପଞ୍ଚମୀ—୨ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ
 ଛ ୧ ଶ ।
- ଦ୍ୟାକ ୧ମ ପଞ୍ଚମୀ—୨ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଛ ୧ଶ
 ଦର୍ଶକ ୧ମ ପଞ୍ଚମୀ—୧ମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଛ ୧ଶ
 ଏହି ଛାତ୍ରମାନେ ପୁରୀ ସମ୍ବନ୍ଧେ ପୁରୀ ଏବଂ
 ରାଜଗୋପାଳ ମଠ, ତିମାଳମଠ, ବୋଲମଣ୍ଡଳ
 ସାହୁ, ବୌଦ୍ଧବାଜି ସାହୁ, ଭୃଗୁଲଦେଓ ସାହୁ,
 ମାର୍ଚ୍ଚଣ୍ଡେଶର ସାହୁ, ଉପକେଶର, ବସନ୍ତାଧ-
 ପୁର, ସାରବଲେକ୍ଷଣପୁର, ଦକ୍ଷିଣୀ ଦୁପୁର, ଭୁବ-
 ଲେଖର, ମାଦେଶ ଓ ଗଢେଶ ଗୋଲିମାନଙ୍କରୁ
 ପଞ୍ଚମୀ ଦେଇଥିଲେ । ପୁରୀସହର ଓ ଗୋପ-
 ସଲରେ ଏବେ ସ୍ତୁତି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଟୋର ଅଛି
 ବଡ଼ ପୁସ୍ତକ ବିଷୟ ଅଟେ ।

ମାତ୍ରାଜ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଗର ବାସିନ୍ଦ
 ଅଧିକେଶକରେ ମାତ୍ରାଜର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ମହାମାନ-
 ଲର୍ଜ ଓ ଏକଲକ ସ୍ୱୟଂ ସହାପକର ଦାର୍ଯ୍ୟ
 ନିଦାନ କର ଲେଖିବନ୍ତୁ ଚାହାନ୍ତି କହିଲେ ଚାହିଁ
 ର ସାର ମର୍ମ ଏହିକ ଶିଳ୍ପ ଓ ବାଣିଜ୍ୟର ଉନ୍ନ-
 ତ, ଶିକ୍ଷା ବିସ୍ତାର ସାମ୍ବନ୍ଧେ କଥାକ ଲେଖାଏ ଏ
 ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ଅଭାବ । ଦେଶୀୟ ଶିକ୍ଷିତ
 ଲୋକମାନଙ୍କର ଏସବୁ ବିଷୟରେ ମନୋ-
 ଥୋଗୀ ଦେବା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସର ଉପାୟମାନ
 ଅବଲମ୍ବନ ପଦର ମୂଲ୍ୟଧନ ଓ ସମୟର ସଂକଳ-
 ଦଦାର କରନା ଉଚିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ
 କୃଷି ଏ ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟବସାୟ ଦେଉ
 ଅଛି । ଉତ୍କଳସେପର କୃଷି ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅନୁକରଣ-
 ରେ ଏ ଦେଶୀୟ ଶିକ୍ଷିତମାନେ କୃଷି ଓ ଗୋ-
 ମେଣ୍ଡାବର ଉତ୍କଳରାଜେଷ୍ଟ୍ରା ବର ଶାରିକ୍ତି । ଶିଳ୍ପ
 ଶିକ୍ଷାପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଅଗ୍ରତ ଦୋରଅଛି ।
 ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟେ । ମାତ୍ର ବୈଜ୍ଞାନିକସମ୍ପର୍କ
 ଦ୍ୱାରା ଶିଳ୍ପର ଉନ୍ନତ ସାଧନର ଚେଷ୍ଟା ନ କଲେ
 ଚନ୍ଦ୍ରୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଦେବାର ଅଧା ଚାହିଁ । ଏହି
 ଉତ୍କଳୁ ସେ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଯେ
 ବିଦ୍ୟାଳୟ ନ ଶୁଭିକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜନୈତିକ
 ଅନୋକାଳରେ ଲୋକ ନ ଦେଇ କେବଳ
 ପୁସ୍ତକରେ ମତ ଦେବା ଏବଂ କରମ୍ଭୁ ଶିକ୍ଷାକୁ
 ପ୍ରକୃତ ସମାଜ ଅଧ୍ୟାୟ କରନା ଉଚିତ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଲର୍ଜ ଓ ଏକଲକଙ୍କର ଏହି
 ସମସ୍ତ ଉପଦେଶ ଉତ୍କଳ ଅଟେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
 ମାତ୍ର ଶିଳ୍ପ ବାଣିଜ୍ୟର ଉନ୍ନତ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ
 ଦୃଷ୍ଟା କରଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ସେହିଆ
 ଶାସକବର୍ତ୍ତାମାନେ ସାଧାରଣରୂପେ ଦୁର୍ଦ୍ଦୟ-
 ଙ୍ଗମ ନ କଲେ କିଛି ଫଳ ଦେବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନକୁ ଶିଳ୍ପ ବାଣିଜ୍ୟପ୍ରତି ଏ ଦେଶୀୟଙ୍କ ମନ
 ଅନେକ ପରମାଣ୍ଡରେ ଅନୁଷ୍ଠା ଦୋର ଅଛି
 ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କର ସେ ପରମାଣ୍ଡ ଉତ୍କଳ
 ଦେବା ଉଚିତ ସେଥିରୁ ନ ଦେଲେ ଦେଶୀୟ
 ଲୋକମାନେ କୃପକାର୍ଯ୍ୟକା ଲାଭକରକେ ବ ?
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାକୁ ସାଧାରଣ ବାଣିଜ୍ୟ ଲାଭ
 ଏଦେଶର କାଳ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ସେହିଘଣ୍ଟ
 ବଳରେ ବିଲିତ ଦୁର୍ଦ୍ଦୟ ଏଦେଶରେ ମାତ୍ରାଜ
 ନମେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀର ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କର ଉତ୍କଳ
 ଦଦା ଘଟାଇ ଅଛି । ଶାସକବର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର
 ଉଚିତ ସେ କେବଳ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନରେ
 ସମୁଷ୍ଟ ନ ରହି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରୀ କରନ୍ତୁ ।

ଉତ୍କଳ ଯୁକ୍ତରେ ନିମ୍ନକୁ ଦେବା ଇଂରାଜ
 ସେନା ଜଗାଗର ସଦର୍ପରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥି-
 ଲେ ବୌଣସି ବିଶେଷ ବାଧା ପାଇବାର ସମ୍ଭାବ
 ଏ ସମ୍ଭାବରେ ଆସି ନାହିଁ ବରଂ ଏଥିପଥରେ
 ଯାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଅଛି ଚାହିଁକୁ ଜଣାଯାଏ
 ଯେ ଏ ଯୁଦ୍ଧ ଶୀଘ୍ର ଶେଷ ଦେବାର ଅଶା ବି-
 ଶ୍ୱଅଛି । ଲାଲଖାନ ନାମକ ଜଣେ ଜମାଦାର
 ଉତ୍କଳଠାରୁ ପଳାଇ ଆସି ଚଳଇ ମାସ ଚା-
 ୧୦ ରଖରେ ସହୁଅ ଅଛି । ସେ କହେ ବି ଗ-
 ତ ଫେରୁଥିବା ମାସ ଚା ୨୪ ରଖରେ ଲେଫ୍ଟ-
 ନାଣ୍ଟ ଫାଇଲର ଓ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଏଜେଣ୍ଟରର୍ଜି
 ଉତ୍କଳକୁ ଚଳାଇ କରବାର ଅଦେଶ ପାଇ
 ମାତ୍ର ମାସ ଚା ୪ ରଖରେ ରେସାଳଠାରେ
 ପହୁଞ୍ଚିବା ସମୟରେ ପହୁଞ୍ଚିବ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବ-
 ମଣ କର କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ଦୂର ଓ ଅଦୂର
 କଲେ । ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟମାନେ ଅଗ୍ରସର ଦେବା
 ଅସମ୍ଭବ ଦେଖି ଅବଶିଷ୍ଟ ସେନା ସହର ଏକ
 ଙ୍ଗମରେ ବି ଗୁ ନ ଆରୁଣ୍ୟା କଲେ । ପର-
 ଶେଷରେ ସେଇଅଫିକରର ରାଜ ମହମ୍ମଦ ଲସା
 ଖାନ ପ୍ରଭାବରା ପୁରୀର ସେମାନଙ୍କୁ ବଳ କର
 ଉନ୍ନତମାନ କରଟକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ । ଲାଲ-
 ଖାନ ଜମାଦାର ଏହି ବଳମାନଙ୍କ ସହରେ
 ଜଣେ ଥିଲ ମାତ୍ର ସେ ବୌଣସି କ୍ରମେ ଫଗର
 ଦେଶ ଧର ପଳାଇ ଆସିବ । ଉନ୍ନତମାନ ପୁର-
 ଲମାନ ବଳମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ
 ମାତ୍ରକୁ ଅପଣା ସଙ୍ଗରେ ରଖି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
 ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ତାଙ୍କର ଉଦ୍‌ବର୍ତ୍ତନ ସାବେକକ୍ରମେ ମଧ୍ୟ ବୌଣସି
 ଚୂର୍ଣ୍ଣବଦାର ଦୋର ନାହିଁ କେବଳ ଉତ୍କଳକୁ
 ବାହାର ଯିବାର ଅଦେଶ ଦେବାରୁ ସେ ଚାହା
 ପାଳବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଜମା-
 ଦାରଙ୍କ କହିବାରୁ ଅତୁର ସମାପ ବି ଯେତେ
 ଦେଶେ ବଳମାନେ ଉତ୍କଳରେ ପହୁଞ୍ଚିଲେ
 କପାଳ ଗର୍ଜନ ୨୦୧୨ ଜଣ କାଶମିରୀ ସେନା
 ସହର ସେଇଅଫିକରଙ୍କ ଗର ଅବଶେଷକମଳେ
 ଚଳାଇ କଲେ ମାତ୍ର ସମୁଦଳ ଉତ୍କଳମେ ପ୍ର-
 କୁ ରହିଯାଇ କପାଳ ସହ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ
 ନିକଟ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବଳୁବଦାର
 ବି ସମସ୍ତ ଘେନି ମଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାପ
 ଅସିଅଛି ବି ଉନ୍ନତମାନ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଏଜେଣ୍ଟସି-
 କୁ ମୁକ୍ତି ଦେବାରୁ ସେ ସାତୋଠାରେ ପହୁଞ୍ଚି
 ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଫାଇଲରକୁ

ହେଉ । ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭୃଷ୍ଣକୃମାଣିକେଣ ନାମରେ
ଉପହାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ଯଦ୍ୟାଳ-
ସୁରେ ମୁଦ୍ରଣ ଦେଇଅଛନ୍ତେ ଶ୍ରୀମା ମନ ହୋ-
ଇ ନାହିଁ ଏବଂ କଳା ଇ ଟାଣ ହୋଇଅଛି ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦ

ଓଡ଼ିଶାର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ
ସାବଧାନ ଅଭୀମାନୀ ସ୍ୱାଭାବରେ ପୁରୀ ଜମିର କର୍ମ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ବେଳେ ବେଳେ ଉପସ୍ଥାପନ ଦେଖାଯାଏ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ସ୍ୱଳ୍ପକ୍ରମରେ ଆସିବେ ।

ଏକ ପ୍ରକାରର ଦଳ ଏଠା ନାହିଁ କିମ୍ପାସୁରୀ
କଳାପାଳୀଙ୍କୁ ନାଟକ ଓ ହରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଳା
ନାମକ ପ୍ରଦାନରେ ଅବସ୍ଥା ଦୋଷପତ୍ତ । ଯଦ୍ୟଦ୍ୱାରା
କଳାପାଳୀଙ୍କୁ ନାଟକମାନଙ୍କୁ ଦଳ ଅବସ୍ଥା ଦେଉଥିଲେ । ଏଠା-
ରେ ଅବସ୍ଥା ଦେବା ଶୁଭକାରୀ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ହେଁ ମନ
ହୋଇ ନ ଥାଏ । ତତ୍ପରେ ଉକ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଦଳ ହୋଇ
ଥାଏ ଏବଂ କଳାପାଳୀଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥା ଦେବା ସ୍ୱଳ୍ପକ୍ରମରେ
ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥା ଦେବା ଶୁଭକାରୀ ହୋଇ ନ ଥାଏ ।

କଲିକତା-ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି
କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

ପ୍ରକାରରେ । ପ୍ରକାରରେ ମହାପାଳ ନିମନ୍ତେ ଅପ୍ରେ
ମାନେ ବାଣୀ କୋଡ଼ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଭୃଷ୍ଣକୃମାଣିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ
ସମାପଣେ ।

ମହାଶୟ ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି । କଲିକତା ପୋଲିସ୍ ଟି ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦେ ପ୍ରଭେଦ ।” କିନ୍ତୁ ବାବୁ ଇତିପ୍ରକାରେ ସ୍ୱପକ୍ଷୀର ପ୍ରାଣିତ, ସାମ୍ବାଦ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କଥୁପୁ, ପିତୃଜ୍ଞାନୁର ନବ୍ୟ ସମ୍ଭାରକମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଣୀ ପୁରେ । ଇଞ୍ଚଲକ କୁହାକୁ ଚାହାଙ୍କର କୁହାଧିକେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱା ସମ୍ଭାର ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ-ଅଛି-ଅର୍ଥରେ ମୋହାବରଣ ଶସି ପଞ୍ଜିଅଛି-ଏବେ ପ୍ରକୃତ କୁସମ୍ଭାର କଥା ଚାହା ବୁଝିଥାଇ ଅନ୍ୟକୁ ହୋଇଯା ନମନେ ଅପ୍ରସବ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେହିମାନେ କୁସମ୍ଭାର-ସୋନା ସ୍ୱେଦରେ ଅନାନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି-ହନୁର ଶିକ୍ଷା ଓ କାନ୍ଧା, ଅରୁର ଓ ବ୍ୟବହାର, ଦେଶ ଓ ଭୂମି, ଧର୍ମ ଓ କର୍ମ ପ୍ରଭୃତିକ ଦେଖିଲେ “କୁସମ୍ଭାର କୁସମ୍ଭାର” ବୋଲି ନାହିବା କୁହନ ପୂର୍ବକ କଳାଜୟ ଲୁଣା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି-ସେହିମାନେ କୁସମ୍ଭାରକ, କ୍ରି-ମାଲପସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, କୁରୁପକ୍ଷିଷ୍ଟା ସମାଜର ସମ୍ଭାର ସାଧନରେ ବକ୍ତାପନକର ହୋଇଅଛନ୍ତି-ସେମାନଙ୍କୁ ଅପ୍ରେମାନେ କିନ୍ତୁ ବାବୁଙ୍କର “କୁସମ୍ଭାର” ଶୀର୍ଷକ ପ୍ରକର ପାଠ କରବାକୁ ଥରେ ଅନୁରୋଧ କରୁ । ଚାହାଣେଲେ ପ୍ରକୃତ କୁସମ୍ଭାର କଥା ସେମାନେ ଚାହା ବୁଝି ପାରନ୍ତେ । ପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଚିର୍କିଣୀ ଅନ୍ୟ ଦେଖି, ମରୁତୁମିରେ ମୂରକ୍ଷିକ ଦେଖି ଅତି ଭୀତି ଦେବେ ନାହିଁ । ଇତି :-

ଶ୍ରୀ.....କଟକ

To the Editor of UTKAL DIPIKA,
Sir,
You have often noticed the entertainments given by our friends of the P. W. Department. It will be ludicrous if a man like me goes to enter on a criticism of their performances so well spoken of on all hands. I beg simply to invite attention to the rapid progress in every respect during so short a time and the zeal and perseverance of our friends. We cannot sufficiently thank them for what they have done and we do not know what they will do. I take their performances as so many lectures to revive and foster the taste for drama created by Babu Ram Sunkor Roy, the father of Uriya Drama. Their performances have already tempted many to think of drama in Uriya and we shall not be surprised if a Uriya *Kansa* or *Ravana* is killed ere long. Our friends of the

P. W. Department are thus doing far greater service to the Uriya literature than those who do not scruple to glorify themselves by painting Upendra Bhanja or the like in the darkest possible color. They do not tell us that this thing or that thing is bad, that people should not see Bohu Natch but simply send cards to us to see that Prahlad is the best character conceivable, how the prostitute Chintamani, becomes a religious convert and how Harish Chandra sells wife and sons to keep his words. A revolution is thus being brought about silently and slowly.

So much for the Uriya literature. We cannot thank our friends sufficiently for the amusement they give at so short intervals. They break the dead monotony of the station and give a great relief to the quill-driver to whom recreation is far more beneficial than half a dozen bottles of mother Sarsam's syrup or many tolas of Makardhwaja. It is holding a candle to the sun to say more to those whose heads are full of western ideas and Natch Tomasha are among the necessaries of life as it were of the people of the east.

Our friends of the P. W. Department have done so much for us. Are we not to entertain them in return? It is not the etiquette? How are we to show our gratitude. They seem to take great delight in teaching and amusing us? Is it not the best way to help them in their performances so that we may have one common amusement? I am sorry to hear that attempt is being made to start another party. Does the station want two such things? If not, I think it is our duty to preserve and improve that on which our friends have already spent so much money and labour. I am afraid I have grown too long so I must take leave here for the present.

Yours faithfully,
Uriya.

ମୂଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି ।

ବାବୁ ସବ୍ୟସାଚୀ ରାୟ ବାମନଦେବ ଧର୍ମଶାଳା	ଟ ୩୯
ସନା କଲେ ପାମଣୀ ସି. ଅଇ. ଇ.	ଟ ୧୯
ଶାନ୍ତାଦେବୀ ମହିତାବତୀ ଦେବୀ ବାମଣୀ	ଟ ୩୯
ସନା କଲେ ପାମଣୀ	ଟ ୩୯
କାନ୍ତ ବସନ୍ତଦାସ ମାସୁକ	ଟ ୧୯
କମଳକାନ୍ତ, ଚନ୍ଦ୍ର	ଟ ୩୯
କମଳକାନ୍ତ ମହାନ୍ତି ଦେବଶାଳାବାସୀ କଟକ	ଟ ୨୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।
ଘଟା ମରାମତି ।

ଏଠାରେ ନାନାପ୍ରକାର ଖେଟ ବଜ୍ର ଶୃଙ୍ଖଳା ଘଟା ମରାମତି କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧାପେକ୍ଷା ଭୂତମ ଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳ କୁଚଳ ବାରିକରାଜ୍ୟର ଶୁଭର ହେଉଅଛି । ଗାହାଙ୍କର ବନବାର ଦେବ ସେ ଏଠାରେ ଭର ବଳେ ସମସ୍ତକ୍ଷମତା ଜାଣିପାରନ୍ତେ ଏହାଭିତ୍ତି ବାରିକରାଜ୍ୟର ମିତ୍ରକଳେବରବାବୁ ଏବଂ କୁମ୍ଭାଧିକାରୀଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ ମରାମତି କରୁଅଛନ୍ତି ।

ସଞ୍ଚିତ୍ ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାଧୀ ମରାମତିରୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭେରେକି ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ମରାମତି ବୋଧକୁ ଶିୟୁତିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଭୈଳ ଲ ଚାଲିଲେ ପୁନଃବାର ଦୁଇପ୍ରତି ଭରବସାଧିକ ।

ପ୍ରକାଶପାତ୍ର ଶ୍ରୀମାତାଙ୍କ ବାରିକର ବୋଲି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକାଶପାତ୍ରଙ୍କର ଗାହା-ରକ ଚକଟରେ ପଞ୍ଚମୟ ଦେବାର ଅସମ୍ଭବ ହୁଏ । ଏକପ୍ରକାର ଦେବେଟ ଗଠନା ଶୁଭବୋ-ତିତ ଦେବାରୁ ପ୍ରାବଚକ୍ତ ସର୍ବତ୍ର ଭରବେତ୍-ଅର୍ଥ ହେ, ସେମାନେ ଉପକରଣିତ ପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କର କଥାରେତ ଭୁଲି ସଦ୍ୟାମତେ ଘଟା ଶ୍ରୀମାତାଙ୍କୁ ସଠାକଦେଲ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷାକ ପ୍ରକୃତ ଦଳେ ପ୍ରକାଶକ ହେବେ ନାହିଁ ।

ସୁନା ରୂପାର ଗିଲଟି କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ
ହୁଏ ।
୧୭ । ୫ । ୧୫ } ଶ୍ରୀ ଗୌରୀନାଥଙ୍କ ସ୍ୱୟ
କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀ } ଅପ୍ରେଲ ୧୯୫୫

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଭାରତ ମଧ୍ୟମ ଶ୍ରେଣୀ ଲଂସ୍ତ୍ରଣା ମୁଦ୍ରିତ ପ୍ରଥ-
ମ ଶ୍ରେଣୀ ନିମନ୍ତେ ଗୋ ୨୫ ପ୍ରତି ଅବଶ୍ୟକ ।
ବେଞ୍ଚମାଲକର ଲଂସ୍ତ୍ରଣା ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ
ଭାରତୀୟ ଶ୍ରୀମତୀ ଥିବ ଓ ଯେଉଁ ମାଲକର ଅଦାମୀ
ପଦାଧୀନରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପା ଥିବ
ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଶ୍ରୀମାଲକର ବ୍ୟ-
ମର ଶୋଭାକ ଓ ଲାଭଦେବୀ ସୁସୁକମଳ ଦକ୍ଷ
ଯିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବେଞ୍ଚାଇ ଲାଭାଦ
କର୍ମ କରବାକୁ ବେଦ ନାହିଁ । ପଦାଧୀ ସମୟେ
ପିଏ ମଧ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣ ଯେଉଁ ମାଲକର ଲାଭାଦ
ସେମାନେ କେବ ଅପ୍ରେଲ ମାସ ରା ୩୧ ରୁ
ମଧ୍ୟରେ ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଧ ଅର୍ହଣ କରାଯିବ । ଭବ ।
ଶ୍ରୀ ମଧୁର ମୋହନପାତ୍ର ।

ଭାରତ ମଧ୍ୟମ ଶ୍ରେଣୀ ଲଂସ୍ତ୍ରଣା ସୁଧ ।
ସମ୍ପାଦକ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାରତୀୟ ।

ଏକାଦଶମସ୍କ ।

ଭାରତୀୟଦାସକ ବିଲକ୍ଷିତ ଯେଉଁ ଏକାଦଶ-
ମସ୍କ ଏହି ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସହାୟତାରେ ମୁଦ୍ରିତ
ହୋଇ ଉତ୍କଳପ୍ରଦେଶ ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଅସମ୍ଭବ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଏକାଦଶମସ୍କର
ନୂତନସଂସ୍କରଣ ବାହାରିଅଛି । ଯେଉଁ ସୁଲମାତ୍ର
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷ ଅନେକ ଥିଲା ତାହା
ସଂଶୋଧନ ହୋଇଅଛି । ପ୍ରତି ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ
ପ୍ରତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରାକମ୍ଭରେ ସଂସ୍କୃତ ଶ୍ଳୋକମାନ
ସମ୍ଭବତଃ ହୋଇଅଛି । ଅର୍ଥ ଶୁଦ୍ଧବେଦଠାରୁ
ଭୂମିମାନେ ନୈମିଷାବଶ୍ୟକରେ, ସଂସ୍କୃତ ମଧ୍ୟ
ସୁଦ୍ଧା ଶାସ୍ତ୍ରାଦିରେ ଭାରତର ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁଥିବା
ଜାଣିବବର ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତଙ୍କ ଗାଦପଦ୍ମରେ ଶରଦକ
ହରମା ଓ ବୈଶ୍ଣବଧାରରେ ନିଶ୍ଚିତାସଂସ୍କରଣ
କରଣ କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱସ୍ତର ସୁନ୍ଦର ପ୍ରକାଶନ
ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ମୂଲ୍ୟପୂର୍ବକ ୫.୦୦ ଟଙ୍କା
ପ୍ରାକମ୍ଭମାନଙ୍କ ସୁଧା ନିମନ୍ତେ ଏ ସଂସ୍କରଣର
ଭାରତ ମଧ୍ୟମ ସୁସୁକର ଅଧ୍ୟାୟକର ମୂଲ୍ୟ
୫.୦୦ ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୂତନ ନୂତନ ନୂତନ
କରି କର୍ମ କରିଚିତ

ସତ୍ୟନାସପୁଣ୍ୟ ଜନ୍ମଦାୟକ ମୂଲ୍ୟ ୫୦/ ଏକଅଣା
ପଦ୍ମଲେଖନ ଶାଳ ମୂଲ୍ୟ ୫୦/
ନର୍ଦ୍ଦିନୀଳ ଜନ୍ମଦାୟକ ମୂଲ୍ୟ ୫୦/

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସହାୟତାରେ
ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ କଟକପାଠ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ଅଭ୍ୟାସପାଠ୍ୟମାନ ସହସ୍ର ଅଛି

NOTICE THE DWIBHASI.

SECOND EDITION IS OUT
AND AVAILABLE FOR SALE.

To be had of the Printing
Company Cuttack.
Price four annas.

ଦ୍ୱିଭାଷୀ ।

୨ୟ ସଂସ୍କରଣ ଶ୍ରୀମାତୃକା କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନାହିଁ କଟକରେ ହେଉଅଛି ।
ମୂଲ୍ୟ ଚାରିଅଣା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୂତନ ! ନୂତନ ! ନୂତନ !
ଦାଣ୍ଡିତାତରୁ ରସାମୃତ ।
ସଂସ୍କୃତି ୫୨ ଅଧ୍ୟାୟ

ବରଦାସଜୀର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସୁସୁକାଳ-
ସୁରେ କଟକରେ ହେଉଅଛି ମୂଲ୍ୟ ୫.୦୦
ନେମସବୁକମନ୍ତେ ତାଳମାସୁଲ ୫.୦୦

CHEAP ! CHEAP ! CHEAP ! SCHOOL BOOKS.

Prescribed for the Collegiate
school and H. E. schools.

JUST TO HAND.

To be had of the Printing
Company, Cuttack.

କଲେକ୍ଟରୁଟ ସୁଧ ଓ ଲଂସ୍ତ୍ରଣା ବାରିହଲର
ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକମାନ ନୂତନ ଅନୁବାଦ ହୋଇ
ଅସ୍ଥିଅଛି ।

ମୂଲ୍ୟ ମୂଲ୍ୟରେ କଟକରେ ହେଉଅଛି
କଟକ ଦରଦାକାର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସୁସୁକା-
ହୋଇନାହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

ସଙ୍ଗୀତସର୍ବସାର !

ନୂତନ ! ନୂତନ ! ନୂତନ !
ଓଡ଼ିଆଭାଷାରେ ଏକମାତ୍ର ଅନୁଗାୟ
ସଙ୍ଗୀତସମ୍ପ୍ରଦ ।
ସଙ୍ଗୀତ ସଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ଶହ ।
ଅତି ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟ ୫.୦୦ ମାତ୍ର ।
ଏଥିରେ ବସିଣା, ଝୁଲ, ଖେମଟା, ଟପା,
ଠୁଲପ୍ରଭୃତ ସମସ୍ତ-ସ୍ୱରର ଅତିଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଓଡ଼ିଆ,
ହିନ୍ଦି, ବଙ୍ଗଳା ଓ ହସ୍ତଗୀତମାନ ସମ୍ଭବତଃ
ହୋଇଅଛି ଏପ୍ରକାର ସମ୍ପ୍ରଦ ପ୍ରଦେଶ ସଙ୍ଗୀ-
ତପ୍ରସ୍ତୁତ ଲୋକ ନିକଟରେ ଅବଲୋକ୍ୟ ।
କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସହାୟତାରେ ସମ୍ପା-
ଦିତ ହୋଇ ବାବୁ ସମସ୍ତସବୁ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ-
ଅଛି କଟକପାଠ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ମାଲକର, ବସ୍ତ୍ରାଳୟକର, ଅପରପ୍ରାକମ୍ପେଣ
ଓ ନିମ୍ନ ପ୍ରାକମ୍ପେଣମୂଲ୍ୟ ଲଂସ୍ତ୍ରଣା, ଓଡ଼ିଆ,
ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଓ ଯହିଁର ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ଓ ଅଟଳସ,
ଓଧାଲମେସ ପ୍ରଭୃତ ସୁନ୍ଦରମୂଲ୍ୟରେ କଟକ
ଦରଦାକାର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସୁସୁକା-
ନରେ କଟକରେ ହେଉଅଛି ମୂଲ୍ୟ ୫.୦୦ ଓ
ଶିକ୍ଷକମାନେ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଖାଇପାରିବେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ । BISHAHARI.

ବିଷୟ ।

ହିତାଗ ହୁଅ ନାହିଁ ।
ଜାଣିବ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବ୍ୟାସ ମହାଶୟର
ଉପଦେଶ ଓ ସାରକତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଅବ୍ୟର୍ଥମୂଳ-
କ୍ଷୟ ସେବକ ହେବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସଦକ ପ୍ରକାର
ପାଳନ ଓ ଉପଦେଶ ନିକଟରେ ୧୫ ନେ
ଓ ପ୍ରମେଦ ୧୦ ନେ କଟକରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୁଅ-
ଇ । ଏଥିରେ କୃଷ୍ଣ ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଅଛି,
ଏହାଦେବୀୟ ଦୁଷ୍ଟରୁ ସଂରକ୍ଷଣ ପ୍ରତି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାସ୍ତ୍ରକର୍ମ । ଶାସ୍ତ୍ର ବାଦାର
ହଲେ ବଡ଼ାଲେ ଝଟା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ।
ମୂଲ୍ୟ-ସେବକତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ୫.୦୦ ଟଙ୍କା, ନେପଥକ
୫.୦୦ ଟଙ୍କା, କୃଷ୍ଣବେଗର ପୁସ୍ତକ ୫.୦୦ ଟଙ୍କା,
ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ତାତ ୫.୦୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଶିକ୍ଷକ ଲାଭ ହେବ ଯୋଗୁରେ ପଠାଯିବ ।

DISAPPEARANCE OF URIYA FROM THE CENTRAL PROVINCES.

We have at last got hold of the Chief Commissioner's orders in original given in another column. There may be nothing striking to the officials and people of the Central Provinces, but live as we do under the Government of Bengal, we have been run quite aback by the reasons and conclusions of the Chief Commissioner. Here we find that the British Government compels its officers to learn the language of the people; officers are bound to pass prescribed standard of examination in vernacular of the District in which they are stationed on pain of losing chance of their promotion. In the reverse is the order of things in the Central Provinces, the people are now to learn the language of the officials!! Here the Bengal Government awards prizes for learning the language of the people, but in the Central Provinces rewards are now...

to what is going on among the people and quite at the mercy of a few acquainted with the local languages. It is easy to imagine that will be the abuse of such a system as this, not to speak of the dangers. We need not dwell at length on this point as it will be simply adding candle to the sun to point out such things to the administration of a province.

We are sorry that our limited space does not permit us to proceed further with the resolution in question; we hope to speak more in our next issue.

The following Resolution by the Chief Commissioner, on the subject of the substitution of Hindi for Uriya, in the Court, revenue and official language of Sambalpur, is published for general information.

A. L. Saunders

Jg. Chief Secy to the Chief Comiser. 25th Jany, 1895 C. P.

No. 231

Extract from the proceedings of the Chief Commissioner, Central Provinces, in the General Department—dated Camp, the 15th January 1895

Read—

Correspondence with the Inspector General of Police, the Commissioner, Orissatigarh Division, and the Registrar, Judicial Commissioner's court, on the subject of the substitution of Hindi for Uriya as the Court, revenue and official language of Sambalpur.

RESOLUTION

The position of the Sambalpur District as possessing an official language—Uriya—distinct from that in use in any other district of the Central Provinces, gives rise to difficulties which have more than once engaged the attention of the Administration, and which the circumstances of recent years have brought into greater prominence. The importance of transfers among officials in maintaining the general standard of work, pre-

venting the formation of cliques and family connections, and infusing fresh blood, where work is stagnant or backward, is recognised in all departments. But the exceptional character of the language renders such transfers impossible in Sambalpur. This disadvantage is aggravated by the local custom of "Mahaprasads" or brotherhoods, a custom described by Captain Saurin Brooke in a Note published in the Central Provinces Gazette of July 21st 1877. Under this custom, in Orissa, men of different castes bind themselves to one another in an offensive and defensive alliance, which, if originally designed as a cement of friendship, has certainly proved an effectual barrier to the discovery and remedy of administrative evils. Recent enquiries into the unsatisfactory condition and working of the Sambalpur Police have led the Inspector General to press on the Chief Commissioner the need for the adoption of Hindi as the language for Police work in Sambalpur, in order to render possible an interchange of officers with other districts, a step for which there is urgent necessity. It would, however, hardly be practicable to have the Police language different from that in use in the courts and other departments, nor is the difficulty caused by the isolation of Sambalpur confined to the Police. On the other hand, the want of communication by railway between Sambalpur and the adjoining districts of the Central Provinces affords an additional obstacle to the introduction of Hindi as a common language. The want of the initiative of knowledge among Sambalpur officials, and the fact that larger areas adjoining districts are not so closely connected to them, are also reasons which have led the Inspector General to recommend that for a short period the British and Oriya, and Hindi languages, both in the courts of

the British Resident at Sambalpur and in the office of the Commissioner of Ohhota Nagpur. The only Uriya papers found among the records of this period are exhibits filed by private persons. On the transfer of the districts to the Cuttack Division, where the language was Uriya, the Commissioner directed that Uriya alone should be used, and in order to secure this he had to import officials from Cuttack. This plan lasted less than a year, and on the transfer of Sambalpur to the Central Provinces the old system was reverted to. Apparently little difficulty was caused to the people by this order, but on a petition to the Chief Commissioner it was decided that the exclusion of the local Uriya was objectionable and the two languages, Urdu and Uriya, allowed to remain in use side by side till 1895 when Uriya was finally declared the court language.

3. Even with the length of possession thus given, however, Uriya is far from being the language in exclusive use in Sambalpur. Hindi is the dominant factor of, at the lowest estimate, a half of the people. It is spoken and used officially to a considerable extent, and a still larger number both of officials and of the people generally are sufficiently familiar with it for ordinary intercourse. Its use is spreading along the railway line. The language of Sambalpur is not the same as the Orissa language. It is purely a local dialect, with a considerable admixture of Hindi or Bhojpurgari, and the people generally had no difficulty in picking up the latter language.

4. The Chief Commissioner has received petitions from Sambalpur protesting against the proposed change in the court language. His attitude is decidedly sympathetic towards the petitioners, and he has expressed his opinion that the change will not be generally objectionable.

is the opinion of every officer consulted, some of whom have a long and intimate knowledge of the circumstances and people of Sambalpur, that the introduction of Hindi must ultimately come about, and that the difficulties attendant on it are incommensurate with the advantage of the assimilation of the language to the rest of the Central Province. The Chief Commissioner has therefore decided, with the concurrence of the Judicial Commissioner, to make a change which has been shown to be now imperatively necessary in the interests of good administration of the district, but he will use every endeavour to have its adoption accompanied with as little inconvenience as possible to the servants of Government and to the public generally.

5. The introduction of Hindi as the Court and official language of Sambalpur will take effect from the first January 1896. If a longer date is fixed, immediate action will be delayed, and the time thus given is, in the Chief Commissioner's opinion, amply sufficient notice. Before that date all officials drawing not less than Rs. 10 a month will be required to qualify in Hindi on pain of reduction, unless specially exempted. For this purpose half yearly examinations will be held before a Board. The Commissioner is requested to submit for the Chief Commissioner's approval the tests to be prescribed and the rules to be observed in connection with this examination. The change may also be facilitated by the transfer to Sambalpur of Hindi officials, and the introduction of Hindi registers and returns where the officials preparing them are already acquainted with the language. A colloquial knowledge of Uriya must, however, be acquired within a certain period by all officials transferred from other districts. In the case of lower grades of officials of certain departments, such as the Police and Forests, whose duties are not of a clerical

nature, it may perhaps not be necessary to enforce the above rule strictly. The heads of the departments concerned can take this into consideration. Every facility possible in the way of leave, transfer, &c., should be allowed to men required to qualify in Hindi.

6. To facilitate compliance with these orders, it is necessary to make arrangements for the instruction of officials in Hindi. The Chief Commissioner understands, too, that an extension of Hindi instruction in the schools of the district is desirable, and would be welcomed by the people. At present only 3 schools out of 123 teach Hindi. One of these is at Sambalpur. The steps which the Inspector-General of education, who has been consulted in the matter, proposes to take are: (1) to attach a master on Rs. 15 per month to the tahailli head-quarters school at Bargarh to teach Hindi to officials and to such boys as, after passing the Lower Primary Standard

desire to attend; (2) to attach a master on Rs. 15 per month to the Police; (3) to offer a reward for learning Hindi to school masters for a period of 6 months as mentioned above; (4) to attach these men, after passing the examination, to classes in selected schools for teaching Hindi to boys who have passed the Lower Primary Standard Examination; and (5) in order to make the Hindi instruction more thorough, to send five certificated teachers for six months to Raipur, ten being sent in each year at a cost of Rs. 50 a month. The first two of these proposals have already been sanctioned, and arrangements should now be made for the purpose of giving effect to the last two.

The necessary notifications under the codes of Civil and Criminal Procedure have been published in the Gazette.

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୧୯୧୭
୧୯୧୭

୧୯୧୭ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୯ ତାରିଖର ସମ୍ବାଦ । ୨ । ୧୯୧୭ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୯ ତାରିଖର ସମ୍ବାଦ ।

ଅଧିକ ଦାସକ ମୂଲ୍ୟ ୫୩
ସମ୍ବାଦକ୍ଷେତ୍ର ୫୭

ବିଚ୍ଛାଦନ

ଓଡ଼ିଶା

ସମ୍ବାଦ ୧୯୧୭ ମସିହା

ନୂତନ ପଞ୍ଜିକା ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ପ୍ରେସ୍‌ରେ ପୁସ୍ତକ
ପ୍ରାୟ ଶୁଣା ହୋଇ ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି ।

କଟକ ଖ ୧ ଭୁ ୫୦ / ଡାକମାସୁଲ ୫୦ /

କଟକ ଖ ୧ ଭୁ ୫୦ / ଡାକମାସୁଲ ୫୦ /

BANISHMENT OF URIYA FROM THE CENTRAL PROVINCES.

IV.

In our last issue we said that there will be gross abuses if Hindi is made the court language of Sambalpur. In support of this we would simply refer to that part of Mr. Beame's grammar quoted in our issue of 10 ultimo where he says "it throws ill influence into their (Here the Hindi speaking people's) hands and delivers the wretched peasant bound hand and foot by the chains of ignorance, into the power of his oppressor." We do not know what was said in the petitions of protest referred to in para 4 of the Chief Commissioner's Resolution. It is but natural that

the petitioners should complain of the evils of a foreign language being made the court language. The Chief Commissioner understands, and largely sympathizes with the feelings of the petitioners, but calls them *sentimental*. It is therefore necessary first to show practical evils to open the eyes of those who have no doubt misled the Chief Commissioner.

It is for the better administration of justice that Hindi is to be the court language. We are at a loss to understand how the Hindi knowing administrators imported from the Hindi speaking tract will deal with the private documents in Uriya, such as deeds of sale, mortgage and a host of others on which the administration of civil justice depends mainly. The intention, of the parties, their rights and liabilities will entirely depend upon the competency and morals of the translators. Are the translators to be imported from the Hindi speaking tract or to be picked up from among the children of the soil? If the latter what will be the effect, if the people are of so low morals, so superstitious

and so apt to form combinations by Mahaprasad? Is the poor peasant likely to get justice against his mighty landlord or money lender? If the translators are to be imported from outside are they not likely to translate "Se kuade gala" (where he went) into "he went to the well" as was once done for "Ajmir giya" into "Aj mar gaya" as the story goes? It is easy to imagine the dangers of such an administration of justice both civil and criminal. If the translators are to be imported along with the officers it is not clear why the officers themselves should not be made to learn the language of the people and why the Government should incur an additional expenditure in the shape of the pay of the translators, as the imported ones will no doubt cost more than the local men. It will thus be necessary to employ local men and that will go to aggravate the very evil which the Chief Commissioner means to eradicate. We shall be very glad if the fallacy of our argument is pointed out. It will thus be necessary for the Chief Commissioner to issue an order that all the documents should be in

Hindi; that the Patwari should keep the accounts of the peasant in Hindi and so forth. Such an order will not be out until the miscarriage of justice has become a crying evil which the Chief Commissioner's present Resolution does not appear to have taken into account far from providing for it. When such an order is passed sooner or later what will be the effect? We take the Patwari papers for instance. From the questions put by the Honorable Mr. Chitnavis in the Supreme Council towards the end of March 1894, we find that the people pay a cess for maintaining the Patwari whose duty it is to keep an account of the cultivator. Now the Patwari is to keep the papers in Hindi under the orders of the Chief Commissioner and the cultivator will have to pay something to get his document translated so that he may understand his rights and liabilities. Is not this imposing another Patwari cess indirectly? And this is why? Simply because the Government of the Central Provinces cannot, like that of Bengal, make its officers learn the language of the people. The people will have to pay not only an additional Patwari cess but many more in the shape of translation fees for their other documents. Is the state to be benefitted at the expence of the mass? No, it is the people who are now in the good graces of the high officials of the Central Provinces. These bardens are thrown on the people for the hobby of some official, and that is in addition to what is spent from the Indian Exchequer for the purposes of primary education. The mass of Sambalpur will thus contribute their mite towards primary education on the one hand and an indirect tax to understand their legal rights and liabilities. We leave it to the reader to choss an opethet for the policy of the Resolution in question. Had the burden of indirect taxation thus thrown on the people by the

Chief Commissioner been for the exigencies or benefit of the State or the Local Government we would not have raised our voice.

It may be urged here how the administration of justice was carried on when Urdu, Persian and Hindi were the court languages in the past as set forth in para 2 of the Resolution. If at the fag end of the nineteenth century the Chief Commissioner thinks that the administration of justice of that time is preferable to what is going on elsewhere in India at least, we simply bow to him as a high official and leave it to his own country men to pass judgment upon him.

It may be said that our argument of indirect taxation applies with equal force to the official papers being in English. But in that case Hindi throws a third burden on the people of Sambalpur, and the argument comes to this that they are to bear this only because they are bearing another. Besides, the spread of Hindi knowledge will not confer the same benefit as that of English. It is useless here to compare the advantages of the study of the two languages. It will no doubt be pointed out that we have been anticipated by the Chief Commissioner. He expects that Hindi will gradually replace Uriya and the difficulties we have pointed out will soon cease to exist. Admitting that Uriya is the language of the $\frac{3}{4}$ of the population, the Chief Commissioner wants to replace it by another language. This is a work which, to quote the words of Mr. Besnes, even the Russians or the Anstralianes do not feel justified in trying. The Chief Commissioner apparently thinks that Sambalpur forms but a very small part of the territory under his administration. We would simply ask to look at a wall map and to tell us whether Poland is not to Russia what a pea is to a cocconut. Why does not Russia then try the policy of the Government

of the Central Provinces? Nothing can be more atrocious than to try to smother one's mother tongue and to kill a language. We have already quoted from Mr. Beame's grammar to show that this is impossible for the Chief Commissioner and the handful of his subordinates, and that it is simply hoping against hope to attempt to replace Uriya by Hindi we shall endeavour to prove in our next issue.

ପଞ୍ଜାବର ଚିଫ କୋମିସନେର ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଣୀ ପତ୍ରବାରୁ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଉକ୍ତର ସ୍ୱୟ ପ୍ରଭୁତ୍ୱକୁ ଚଢ଼ୋଘ୍ନୀୟ ଅଭିପ୍ରାୟ କଳି ଚିହ୍ନିବୁ ବୋଲିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୋକଦ୍ଦମାମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଉତ୍କଳ ଦେବାରୁ ସେ ଅନୁର ଉତ୍କଳବର୍ଷ ସମାପ୍ତେ କିପରି ବୋଲିଥିଲେ ।

ମାଗସୁରରେ କୁଶାବୃତ୍ତିକାର ଯୋଗ ଏ ବଳ ପୂର୍ବରୁ ଅଛି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି ଏକ କମ୍ପାନୀ ଏମ ପ୍ରେସମିଲ କାମରେ ଅଛି ଗୋଟିଏ ବଳ ଫିକ୍ସିଂ ଇଞ୍ଜିନ । ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଧାନ ଚିପିପଲର ସେତଳ ଏ ବଳର ପ୍ରକିଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଉତ୍କଳପତ୍ର ଏ ବଳର ମାଲିକମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେବାରୁ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନେ ଏହି ବଳର ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରୁଅଛୁ ।

ଗରସପାଦରେ ଏ ଜଗତରେ ଦଳେମାତ୍ରି ବୃଦ୍ଧି ବୋଲିଥିଲେବେ କିନ୍ତୁ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉତ୍କଳ ପ୍ରାକୃତକ ପ୍ରକୃତ ଏକ ସମୟରେ ମେଘ ଉଦୟ ହୋଇ ଏକ ଗ୍ରାମରେ ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତା ରୁ ଏକକିନ୍ତୁ କାମୁ ଶାଂଳ ଶୁଣ ମାତ୍ର ଗଳ ଉତ୍କଳରୁ ଗ୍ରାମ୍ୟ କମଣ୍ଡା ବୃଦ୍ଧି ଦେଉଅଛି । ଲତାଏ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ଚିହ୍ନିତ ଅବସ୍ଥା ବୋଲି ଗାହି ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁସଂ ଶାଂଳ ସାମାନ୍ୟରୂପେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ବି ବୋଲିଅଛି ।

ଉତ୍କଳ ଅଭିଜ୍ଞ ଅବନିଷ୍ଟେ ସିକ ଦେବାରୁ ସ୍ୱୟମ୍ଭାବ ଅଛିଅଛି । ଇଂରାଜ ସେନା ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଡାକ୍ତର ସଂଗ୍ରହଣ ଏକ ଡାକ୍ତର ବଳର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉକାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଠେ ଉତ୍କଳଜାତ ଓ ସେଇ ଅପକଳ ରୂପେ ଗୁଣ୍ଡା ସ୍ୱଭାବେ ପଲ୍ଲୀୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଦେଇ ଅନେ

ଜଣା ପଡ଼ି ନାହିଁ । ସୁଦ୍ଧା ଶୀଘ୍ର ସେଇ ଦେଇ ବଡ଼ ଅନେଇର ବସନ୍ତ । ପ୍ରସ୍ତାବର ବିବରଣ ଅବଧି ବସୁରକ ଦୋଇ ନାହିଁ ।

ଗୀତ ଜାପାନ ମଧ୍ୟରେ ସକ୍ଷ ପତ୍ର ସ୍ଵାସରକ ଦୋଇଅଛି ଏବଂ ଗୀତ ପ୍ରଚଳନ ସ୍ଵଦେଶକୁ ଫେରାଅସୁ ଅଛନ୍ତି । ସକ୍ଷର ନିୟମମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଜଣାଯାଇ ଅଛି ଯେ କାପାଳ ଯାହା ଦାବ କରୁଥିଲେ ତହିଁକୁ ବେଳେକେ ଗ୍ରହ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଉପାତ ସକ୍ଷର ନିୟମ ଦୋଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଦେଶରେ ଗୁଡ଼ିଅ ଏବଂ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଗ୍ରହ ଅନୋଇନ ଲାଗିଅଛି । ଗୁଡ଼ିଅର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି ଗୀତ ସଲ୍ୟର କୌଣସି ଅଂଶ ଜାପାନ ପାଇବ ନାହିଁ । ସକ୍ଷର ନିୟମମାନ ଗୀତ ଜଣାପଡ଼େ । ଅପାତର ସ୍ଵଦେଶ୍ୟ ଦେଇ ସ୍ଵରର ବସନ୍ତ ଅଟେ ।

କଲିକତାରେ ବସନ୍ତ ଏବଂ ଓଲଟାଇ ପ୍ରକାଶ କରା ଦୋଇଅଛି । ଉତ୍କଳମାସ ତା ୧୦ ରାଜରେ ସେପଦେବା ସପ୍ତାହରେ ବସନ୍ତ ଗେଗରେ ୧୨ ମୃତ୍ୟୁ ଲାଗିଥିଲା ତହିଁ ସୁଦ୍ଧା ସପ୍ତାହର ମୃତ୍ୟୁସଂଖ୍ୟା ୧୨୪ ଥିଲା । ଓଲଟାଇ ମୃତ୍ୟୁ ୧୮୩ ଦୁଇ ସପ୍ତାହରେ ମଥା କ୍ରମେ ୧୦ ଓ ୮୦ ଥିବା ପ୍ରକାଶରେ ଗେଗ ସପ୍ତାହରେ ୨୦ ଦୋଇଥିଲା । ଗରପ୍ତକ ମଙ୍ଗଳକାର କଲିକତାରେ ପ୍ରଭୁର ବୃଷ୍ଟି ଦୋଇଥିଲା । ଏଥିରୁ ଅଣା ଦେଉଅଛି କେ ଉକ୍ତି ଦୁଇବେଗ ଏଣିକି ଅତୁର ଜଣା ପଡ଼ିବ ମାତ୍ର କୁରର ଉତ୍ତରକ ଜଣା ନ ଦୋଇ ବରଂ ବସନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ଦୋଇଅଛି ।

ବରପ୍ରସ୍ତର ମହାବଳୀକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଇଁ ମୁରକି ଶାହେବ କଲିକତର ପାଇଲିନେଖ ସଙ୍ଗରେ ପ୍ରଭୁ ବରପ୍ରସ୍ତର ମହାବଳୀ ଅପଣା ପିତାକ ମୁରକିରୁ ବେଳେ ବସି ଦେବକ ମା ୧୨ ସ ବରକାର୍ଯ୍ୟ ନିକାଳ କରୁଥିବା ଏବଂ ଦେବେବେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଏକ ଗୋଷାଗ୍ରାସ ସରକାରୀ ଲେଖିଗଣ୍ୟ ଏକବର୍ଣ୍ଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ କାର୍ଯ୍ୟ ପରଗୁରୁକ କରବା କଥା ପ୍ରଭୁର ବର-ଥିବା ପ୍ରଲେ ଏହି ମା ୧୨ ସମୟରେ ମହାବଳୀ ଏମନ୍ତ ବ କାର୍ଯ୍ୟ ବଲେ ସେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଚାବା-କ୍ଷୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଜାଣ ବଲେ ଏକ ଦେଉଁ ଅପ-ସାଧ ନମନ୍ତେ ମହାବଳୀକରୁ ବସନ୍ତର ଦେଖା-

ର ବଠିକ ବସ୍ତୁ ବ୍ୟାଜ ଦୋଇଅଛି ? ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଖୁଟି ସେକଟିକ୍ସକ ପମରୁ ଗ୍ରାସୁରୁ ରସେର ସାଦେବ ଉତ୍ତର ବଦଲଅଛନ୍ତି ବ ସମାପତକରେ ଗାହା ପ୍ରକାଶ ଦୋଇଅଛି ଗାହା ଉଡ଼ା ଅତି କିଛି ଗାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଉତ୍ତର ଗବର୍ଣ୍ଣ ମେଖକୁ ଏ ବସନ୍ତରେ ଉପାତ ଚଳକ ଦୋଇ ଅଛି ।

ଭୁବ୍ଵେଗିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଙ୍ଗାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପ କ ସରରେ ଦେଉଁ ଅଇରର ଗ୍ରାସୁରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଦୋଇଥିଲା ଗାହା ବ୍ୟବକ ଦୋଇଅ-ଛି । ଅପାତର କଲିକତା ସକ୍ଷରରେ ଏବଂ ମୋଫସରର ମିଉନିସିପାଲିଟୀମାନଙ୍କ ରଲ ନାରେ ଏହା ପ୍ରକଳତ ଦେବ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକଳତ ଦେବାର ଉପାୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ । ଅଇରର ପ୍ରଧାନ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହିକ ଦରୁ ଓ ଅରସର ଗଳର ଭୁବ୍ଵେଗି-ମାନେ ଦାସରେ ବୁଲି ପାଇବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନମନ୍ତେ ଅଣମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋଇ ହେତାରେ ଅତ୍ର ରଖିବାକୁ ଦେବ । ଏସର କୌଣସି ମିଉନିସିପାଲିଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଭୁବ୍ଵେଗିମାନେ ଶା-ବ୍ୟ ପାମୟ ଦୁବ୍ୟ ବିକୟ, ଦେଖାବୁଡ଼ି ବମା ଥୋବା ବଗ୍ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରପାଇବେ ନାହିଁ । ଏ ବସନ୍ତରେ ମିଉନିସିପାଲ କମିସନରମାନେ ଉତ୍ତରକ ଜାଣ କରବେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଶାସକ-ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଅଇନ ଜାଣ କରବା ବସନ୍ତରେ ଉକ୍ତି ଅ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଅଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ପାଠକମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷ ଥିକ ସେ ମାନ୍ତ୍ରାକି ଚିକାସୀ ଏସ, ସୁମାୟର ଚେଟୀ ଏମ, ଏ, ବ, ଏଲ, ଖାନ୍ତୁଅନ ଅର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ ଦର କିଛି-କାଳ ଅନ୍ତେ ବସନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କର ସୁକନାର ହୁୟର୍ମ ପ୍ରବଣ ବଲେ ଏକ ଅପଣା ବରକୁ ଫେରା ଅପିଲେ ମତ୍ର ଜାହାକ ତାତକ୍ରମାତେ ସମସ୍ତେ ଜାହାକୁ ଜାତରେ ତନାଇ ନେବାକୁ ସକ୍ଷର ନ ଦେବାରୁ ଗମସାସ ତା ୧୧ ରାଜରେ ମାନ୍ତ୍ରାକ କମରର ମିଖୁଟିରେ ଏକ ଲାଖ ସର ଦୋଇଥିଲା । ନମେ ଦୈନିକ ବସୁଲେବ ଏକ ନମେ ଦୈନିକ ମହାକଳ ଏ ସର ଦୟା-ଥିବେ । ପ୍ରାୟ ଉତ୍ତର ଦେଶୀୟ ଲୋକ ସମ-କଳ ଦୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମଧ୍ୟରେ ବେଲେ-କର ପ୍ରତିବ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଖାନ୍ତୁଅନ ଅର୍ମାବଲମ୍ବ ହୁୟ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କର ସର୍ବସ୍ତରେ ସୁକ ପ୍ରକଳ-

ଦରପାରେ ବ ନା ଏହି ପ୍ରସ୍ତର ବସନ୍ତ ସରରେ ଦୋଇଥିଲା । ଅନେକ ଶାନ୍ତାୟ ବସନ୍ତ ଉତ୍ତର ସିକାକୁ ଦେଲି ବ ଗ୍ରାସୁରୁ ସୁମାୟର ଦେଖି ଶାନ୍ତାୟରେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏଣିକି ଅଦାଧ ରୂପେ ସୁକାକିକ ମଧ୍ୟରେ ତନ-ପ୍ରକଳ ଦେବେ ।

ଏତା ବାରକମାୟର ଉତ୍ତରୁରେ ଏକ ଶନକାରବର ସଧକାର ଏକାଦଶୀ ତାମର ପ୍ରବଣର ଅଇନୟ ଦୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅପ୍ତେ-ଲୋକ ଅନେକ ସହର ପ୍ରକାଶ ଦରୁଅଛି ଯେ ଏ ନାଟକର ଅଇନୟରେ ଅଇନେଜା-ମାନେ ପ୍ରବଣଗାୟରୁ ସେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଇ-ଅଛନ୍ତି । ଉପଲବ୍ଧ ଅଇନୟ ଅଭିପ୍ରାୟ ଦୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଅଇନେଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ରଲ ଅଇନୟ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଛାଲେବମାନ-କର ବୌଦର୍ଯ୍ୟ ସୁକତା ଓ ମୃତ୍ୟୁରର ବଥା ଦାର୍ଦ୍ଦିରେ ହିକିଏ ଅଙ୍ଗହାମ ଦୋଇଥିଲା । ତଥାପି ବର୍ଷର ଦୁନ ମୋଟରେ ବଡ଼ ଅଇନ ଦୋଇଥିବାର ଦନ ୨ ଦରକାତ ନର୍ୟାଦରୁ ସଂଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶମାନ ଦେଲ । ଶୁଣୁଅଛି ଏବର୍ଣ୍ଣ ସକାମେ ଅଇନେଜାମାନେ ଏହାକୁ ଅଇନୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ କରଅଛନ୍ତି । ଏକାଦଶୀର ଅଇ-ନୟରେ ବନକରବାଣା ରଲ ନୁହେ । ଅନୁମ-ନକ ବିବେଚନାରେ ରହିର ପାରଣା ସୁରୁଷ ଅଇଅରେ ଅଇନୟ ଦେଖାଇ ବନ ବଲେ ରଲ ବୁଅନ୍ତା । ଏବନର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅପ୍ତେ-ମାନେ ଶୁଣି ଏ ଇଂରାଜସର ଶାଇଅଛି ମାତ୍ର ସ୍ଥାନାଭବରୁ ରଖିଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲୁ ।

ଜଣେ ପତ୍ରପ୍ରେସିକ ଗୋଟିଏ ଅଇତ୍ର ବଟନାର ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିବରଣ ଲେଖି ପଠାଉ ଅଛନ୍ତି । ଯଥା —

ଏକ ମଙ୍ଗଳକାର ଅପସର ଉନପ୍ରବର ସମୟେ । ବ । ଦେଉଁ ଝର । ସା । ଅନନୟର ଅନୁରାଣ ସମଗା ମୌଳିକାରେ ଏକାବେଲେ ଅକାପରୁ ଜଳ ସକଳ ଓ ଅନୁ ବାହାର ଏକ-ମଣ ଚୌତାରେ ଭୂମିଗଜ ଦୋଇ ସେହଠାରୁ ପଶ୍ଚିମାଭିମୁଖେ ଗଜ ଦଲ ଓ ତାହା ମାର୍ଗରେ ସତବା ଦୁର୍ଗାଦ ବସୁସାତ ବର ମାଇଲ ଅନୁର ବାଲବରୁଅ ପ୍ରାମ ଅନୁଗୁବର ଦକ୍ଷିଣ ଏକ ମଇଦାନରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମୟେ ଜଳ ସକଳ ସଜ୍ଞି ବିବେଗ କସ୍ତର ମୂର୍ତ୍ତି ଧାରଣ କରୁଥିବାକୁ

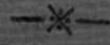
ସ୍ୱାଧୀନ ଦ୍ରାଘିଣ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପ୍ରତି ନିଷେଧ ପତ୍ରମାନ ଦାଉଣ ଅବଗତ ହେଲେ ଯେ, ବଡ଼ ସେବକମାନେ ଅପତ୍ତି କରନ୍ତି ତ ଦ୍ରାଘିଣ ସେବକମାନେ ନିଜ ଅଭିମତ ଉଠାଇଣେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କିଲ ପୁଣ୍ୟତ ଦେବେ ସପ୍ତ ଶବ୍ଦରେ ଯତନାତ ଯାତ୍ନିକ ସତୀୟ କିଲ ପୁଣ୍ୟତ ଦେଇ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଅର୍ଥର ସମସ୍ତ ଆଶ ନିଜେ ଘୋଷଣାୟ ଲାଭେ ପ୍ରଦତ୍ତ କିଲ ପାଇବେ; ଏହି ଆଶରୁ ମେମ୍ବରମାନେ ଦ୍ରାଘିଣ ସେବକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଭଣ୍ଡା ଭଳି ପୁଣ୍ୟତ ଦାଉଣୁ ବସତ ଉତ୍ତରାଭି ଅଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ବା ଦ୍ରାଘିଣ ସେବକମାନେ ଯତନାତ ଯାତ୍ନିକ ଚାହାନ୍ତି ଗ୍ରାହ୍ୟ ଅର୍ଥର ଅର୍ଥାଶ୍ରମ ବଡ଼ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଅସୀଦ୍ଧତା ଦାଉଣୁ ମାତ୍ର ଦ୍ରାଘିଣ ସେବକମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ବଡ଼ ସେବକମାନଙ୍କ ପତ୍ରମାନ ଉତ୍ତରାଭି ସତୀୟ ମଦୋଦୟ ପ୍ରଭବକମାନେ ଚାହିଁଲେ ଲୋକ ସଦାଶ ଯେଉଁ ଅର୍ଥମାନ ବଡ଼ ସେବକମାନେ ଅଭିମତ କରନ୍ତି ତାହା ଲିପିବଦ୍ଧ ହେବକୁ ଲୋକ ନ କର ପୁତ୍ର ବା ବରେ ନିଜ ବ୍ୟୟରେ ଗର୍ଭ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ ଲୋକ ଉଚିତାତ କଲେ ଦ୍ରାଘିଣ ସେବକମାନେ ତାହାଙ୍କର ପାରିଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ଅର୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ, ବହୁରୁ ବସତ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଭବରେ ଦ୍ରାଘିଣ ସେବକ ଓ ବଡ଼ ସେବକ ଉଭୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ଲଭିବାସ ଉଦୟ, ଉଦୟକୁ ଠାଉରବା ବିଷୟ ନୁହେ ।

ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରାଚୀନାକାଳ ସମୟରେ ସଦାନୁ ଧୂଆଦ ଲୋକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କିଲ ପୁଣ୍ୟତ ଦେବାର ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରଥା ଅଛି ଓ ବସତ ଲୋକ ପୂଜ୍ୟ ମାତ୍ରମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନାମକ ଦେବମାନେ ତୋପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କିଲ ଦେଇଁ ଶର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା ଦେବୁ ମାତ୍ରମତ ବା ଶୁଭକର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ ଲୋକମାନ ଦୟାସାଧ; ଏହି ମାତ୍ରମତ ଉତ୍ତରୁ ଅସମ୍ଭବ କୌଣସି ଲୋକମାନେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଶର୍ଣ୍ଣ କରୁବା ସମୟ ହୋଇ ଯାଉଛି ତାହା, ଏହିପ ବସ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରକ୍ରେ ଦ୍ରାଘିଣ ସେବକମାନେ ଯେ ଶାସାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଅନ୍ତେ କେଉଁ ବାମନା ପିଠି ସଦାଶ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କିଲ ପୁଣ୍ୟତ ପ୍ରଦାନ କରୁବାକୁ ଉଚିତ ଦେବେ ଏହା ଦ୍ୟାବ୍ୟାପିତ ପର ଦେଖ ଦେଇ ତାହା ।

ଅତଏବ ସବୁକଣ୍ଠ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ ସଦାସାଧାରଣ ମାନବମଣ୍ଡଳ ହେଉ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କିମ୍ପେକ୍ଷିତ ମେମ୍ବରମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭୂତ କର ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରଥା ଅନୁଭୂତୀ ଯାଉଣୁବ ବସ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଶ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗରାଜ ଦେବକର ଲୋକ କରୁରବାଲ ସୁଦଲୋକସୁ କରଇଁ ମଦାସାଧାରଣ ହୁଦମାନଙ୍କର ମହାପ୍ରାପ ଦରଣ କରୁବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ।

କୃତେଷେଷା ମେମ୍ବରମାନେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବସମତ ଲୋକ କରୁଇଁ ଉଦୟଦେବ ସେବକମାନଙ୍କରାଉ ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥ ଦାଉଣୁ ଅପତ୍ତି ଦେଉଅଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଦରୁଦୟତା କର ସଦାଶ ଉଚିତ ଅଦାଉରେ ନାଉଣ କରୁବାକୁ ଅଦେଶ ଦେଇ ସାଧାରଣ ହୁଦମାନଙ୍କର ଅବଦ୍ୟା ଓ ସନ୍ତାପ ଅପନୋଦନ ସୁଦ୍ଧା ସନ୍ତୋଷ ଲାଭକ ଦେଉକୁ ଏହା ହିଁ ଏକମତ ପ୍ରାର୍ଥନା ।

କିଲ ।
ଅପଣକର ଅନୁପଦ ପ୍ରାର୍ଥୀ । ୧୯୧୬
ଦୃଷ୍ଟିକୁ ବସୁଗୁରୁ । ପାଠପୁର

ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ ?
ବାପୁ, ତ କହବା ? ଅଜ ଏପ୍ରେଲ ତା ୧୬
ଶୁଣ ସୋମବାର ପ୍ରାତଃ ଅଳ୍ପ ସମ୍ପର୍କରେ ଦୁଠା
ହୁ ଉଚିତ ବ୍ୟୋମରୁ ଏକ ଚ୍ୟୋପ୍ରାମୟୀ ତାଉ
କା ଶ୍ରେଣିପତ୍ର ଚିଲିକାଳ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ନେତ୍ରପତ୍ରକୁ
ଅଗତ ଦେଲେ ? ଅମ୍ଭେମାନେ ୧୯୧୬ ଅକ୍ଟୋ
ବର ତା ୪ ଉତ୍ତରେ ଓଡ଼ିଶା ବାହୁକୁ ନିଷକର
ଉଦୟକୁ ନିଷକସୁ ମହାପ୍ରା ଉଚିତ ବଦ୍ଧ
ସାଦେବନ ପୂର୍ଣ୍ଣମତରେ ଯେ ବିଚେଦ ଦେବ
କା ଲୋକ କରୁଥିଲୁ, ତାହା ସାଧାରଣ କାଶିକା;
ଠାଉଁର ବ୍ୟଥା କ ମାତ୍ରମତ ଲାଭ ସଦର୍ପିନୀ
ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ମାତ୍ରମତା ଶ୍ରୀମତା ଶାବ୍ଦ, ବଦଲ
ମେମ୍ବର ପୂର୍ଣ୍ଣମତ ଲୋକ କରେଦ ବ୍ୟଥା ସତ
ମୁଖରେ ବ୍ୟାପ୍ର ଦେବାକୁ ଲାଗିଲ । ଉତ୍ତା
ବମ୍ଭର ନୂତନାଧିକ ଅର୍ଦ୍ଧଶତବର୍ଷ କାଳ ଉଚିତ
ଶ୍ରୀକ୍ରୀୟ ଗୋଷ୍ଠିର ଚଳକ କଳକପ୍ରାମୟ ହୋଇ
ପ୍ରୀତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିତ୍ତରେ ଲାଳିତ ଯାଉତାଏ ତାଳା
ହୁଦାନୁଷ୍ଠାନଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶାର ସଦା ସୁଖିଣୀୟ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ରୁଗ ସୁଗ ଚରଣାଦ
ନେତ୍ରିକାକୁ ଗଲେ ଗାଧିକାର ସମସ୍ତ ପୁଣ୍ଡ ଲବ୍ଧ
ବୋଧ ଦେବ; ପୁତ୍ରର ଗାବ୍ୟାଃ ସୁପ୍ରଦାଦାଉ
ରେ ବା ସଦ୍ୟ ପ୍ରଦାରେ ପ୍ରଦାଶିତ ଦେବା
ସୁଦ୍ଧେ ଅଶ୍ରମ ବ୍ୟାବହାର ଶ୍ରମଣ ବଦ୍ଧ ମାନଙ୍କ

ଚିତ୍ତ ଉତ୍ତେଜ କରଣ ଏହି ଦେଖେଦ ଅବସ୍ଥା
ପତ୍ତି ଦ ଗାଧିକାର ହୋଣେଦ ଦେଖରେ ପ୍ରାତ
ଦେଇ ଉଦୟୁତ କରବା ଦେବେ ।

ଶ୍ରୀମତ ବଦ୍ଧ ମାମା ଉଠୁଗୁରୁ ଦାଃନ
ମଉରରେ ୧୯୨୦ ଶିବୋହ ତା ୨୪ ଉତ୍ତରେ
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବସରେ କର ମତ୍ରମ କର ନିଷକ
ବର୍ଣ୍ଣ ବସୁୟା ଦେବାସମୟରୁ ତାଳା ବଦ୍ୟା ଓ
ଧର୍ମ ସାଧକାରେ ବଢ଼ିତା ପ୍ରଦତ୍ତ କରବା ଦେବୁ
ସେ କରରରେ ଏହାଙ୍କର ଦଶେଶ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହୋଇଅଛି । ସମୟକ୍ରମେ ଓଡ଼ିଶାକୁ
ପ୍ରଦ୍ୟାଗତ ନିଷକପମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଓଡ଼ିଶାର
ବିହତ ଓ ସାଲମାର୍ଥୀତ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଶ୍ରବଣ କର
ଓଡ଼ିଶାର ମଙ୍ଗଳ ସାଧକ ବ୍ରତରେ ଦୁଃ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ହୋଇ ଅଗଣ ର ପିତା ମାତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କ ଧତ
ଯୌବନ ସୁଖ ଲାଭାଦିତ ତୁଣ ବୋଧ ପୂଜ୍ୟ
ଦୁସ୍ତର ସାଧକାର ସାର ହୋଇ ୧୯୧୯ ଶ୍ରୀକ୍ରୀ
କରେ ମଙ୍ଗଳ ହୁଦୁପୁରରେ ଉଦୟୁତ ହେଲେ ।
ଏହାରେ ଏହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବ୍ୟାଧୀ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ ଅଗଣ ଚିତ୍ତରେ ଅନବହୁତ ପରଶମ
ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣକର ପ୍ରକାଶ ଓ ମାତ୍ରବତ୍ତ
ମଉବଶିତ ହୋଇଅଛି । ଉଦ୍ଧରେପରେ
ମହାପ୍ରା ବଦ୍ଧକ ସାଶିପ୍ରକଣ ହେ ୧୯୨୨,ରେ
୧୫୪୩ ମସିହାର ସମସ୍ତ ବିଶିଷ୍ଟକର ଲାଭ ମଦ
କର ଚିତିନାବ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରାପ୍ତ ସକଳ
ଦାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତା, ସଦିଷ୍ଟା, ନୁତନା
ଧର୍ମକର୍ଣ୍ଣ, ଉଦୟ ପ୍ରସ୍ତୁତବା, ସଦାଦନ
ମଦୋଦାବଦା, ବ୍ୟାବହାର, ତାଳତାତ୍ର ପ୍ରାତା
ନୁତାୟୀ ଧର୍ଯ୍ୟାଦା, ତାଳଗାଲିତା, ସଦାନୁ ବୁଦ୍ଧତା
ଓ ସଦାୟ ଉକ୍ତ ପ୍ରଭୁ ପାଶୁକ ସୁଖମୟ ପ୍ରଭୁ
ଦେବଦୋଶିତା ପ୍ରଭୃତ ଗୁଣାବଳୀଦ୍ୱାରା ସାଧା
ରଣର ପ୍ରସ୍ତୁତାଦ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ମହାପ୍ରଭୁ,
ଏହାଙ୍କର ଗୁଣ ଚରଣ, ବିଦ୍ୟା କରାସ ଓ ସାଧୁ
ଜ୍ଞାନାନୁମୋଦିତ ଧର୍ମଗାଳିକାର ବସୁ ବ
କାହିଁକି ? କାବ୍ୟ କ ବସୁ ତାହା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ବଦ୍ଧମାନା ଉଦ ସାଧକରେ ବ ୨୪ ଶିମା ୧
ସ ୧ ୨୯ କର ପରମୟ ଲୋକ କର ଅମ୍ଭମା
ନଙ୍କୁ ସାଦେବାବଳ ଘୋର ସାନକରେ ଉତ୍ତା
ନିଜେ ଅନନ୍ତ ଶାନ୍ତିମୟ ଯାମରେ ପ୍ରଦେବ
ଶୁଦ୍ଧ ଚରୁପାତ୍ର କଣମଗ୍ନେତ ଚରୁଅଛନ୍ତି ।
ଏ, ବଦ୍ଧମାନା, ସଦାଶ୍ରଦ୍ଧକ, ସଦା
ପରୁଦପ୍ରଦାନ, ପୁଣ୍ୟକରା ଚରୁମାନା ।
ଅହୁ କେ ସୁଖୀୟ ପ୍ରାପ୍ତ ଓ ସାର୍ଥକତା ପରକର
ଏ ସୁଦ୍ଧା ଦେବଦୟ ଲାଭର କରଣ୍ୟ ଦା

କରୁଥିବା ବାକି ବାକିମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ପର-
 ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଓ କରପରକର
 ବୋଲି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଧାରଣରୁ
 ସହଜତା ସେମାନଙ୍କ ଶୁଣିବାରେ ଉପକ୍ରମ କରନ୍ତୁ
 ଦେବ ? ଅଥଚ କେ ସଦୃଶ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣି ପାଠ
 ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ନିରନ୍ତର ଦରକାରୀ କଥା
 କରନ୍ତୁମାନଙ୍କ ଶୋଚି ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଥା
 ଓ ଅବାଦୀତ ବାବଦୁ ନିବେଦନ ଶୁଣି ଉପକ୍ରମ-
 କାରକ ଉପାୟ ପ୍ରକାରେ ଅଧାରପତ୍ର ଦୋଇ
 ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ମୋଚନ କରନ୍ତୁ ? ଅଥଚ କେ
 ଅବଦୃତ ପତ୍ରରେ ଦୁର୍ଗଣ୍ୟରୁ ମିଳିଥିବା ପୁରା-
 ନ ସମସ୍ତରେ ପରମ୍ପରା କରି ବଦଳାଇଲୁ ସର୍ବ-
 ନାମ କରନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଳର ସତେଜ
 ଦେବ ? ଅଥଚ କେ ପରଦୁଃଖ ଶ୍ରବଣରେ
 ପତ୍ର ଅଥୁ ବର୍ଣ୍ଣନ କରି ମୁକୁ ମଧୁର ଶୁଣିପୁଣ୍ୟ
 ନିର୍ଦ୍ଦିତ ସୁନନ୍ଦ ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖ ଦରକର କରି
 ସମାପନ ପରଦୁଃଖାସକ୍ତ ଶାନ୍ତିର କୁଳକୁ
 ପତ୍ର ଦେଖାଇବ ? ଅଥଚ କେ ସୁହନସ୍ୱଚାରମ୍ପ-
 ନା ଦୋଇ ପତ୍ର ମିତ୍ର ସାଧାରଣ ଶୁଣକମ୍ପୁ
 ଶାନ୍ତିକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିରେ ପ୍ରକାଶରେ ବା ଅ-
 ଶେଷିତ ହାବରେ ବଦାନ୍ୟତା ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ
 ଚିତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରଭୃତ ଯାଗ୍ରତ ନାମ ଶାନ୍ତିର ଉଦ୍ଦେ-
 ଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଉପହାର କରନ୍ତୁ
 ଅନନ୍ଦ ସେପରି କରନ୍ତୁ ? ଅଥଚ କେ ଅବନିଶି
 ଅନ୍ତଃକରଣରେ ପରମ୍ପରା ଯାଗ୍ରତ କୁ ଶୁ
 ଆରାଧ୍ୟ ପୂର୍ବକ ସମାପନ କରନ୍ତୁମାନଙ୍କ ଦୋଇ ସର୍ବ-
 ସାଧାରଣ ମନନ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ବାସ୍ତବନୋ-
 ବାକ୍ୟ ସହଜ ଏକାନ୍ତ ଅସତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ,
 ଓ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ସିଦ୍ଧି ଦେବିଲେ ପତ୍ର ଅନନ୍ଦ-
 ଶୁ ଉପର୍ଜିତ ସଦୃଶ୍ୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଚଳୁମଣି
 ପ୍ରଭୃତ ଦୟାସନ କରନ୍ତୁରେ ପୁତ୍ର ଜୟ ହୁଅ-
 କରୁ ଦେବ ? ବା, ମାମା ! ତୁମ୍ଭ ଶୁଣ କରନ୍ତୁ-
 ତଳା ବାହୁଡ଼ ବସିଲେ ଅନୁସୂୟା ଶୋଚସ୍ତୋତ-
 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ବୋଲି ଅଗାଧ ଅନୁପ୍ରକରେ
 ପୁଣିତ ହୁଏ ବା, ପରମେଶ୍ୱର କୁମ୍ଭୁ ଚାହୁଡ଼
 ସମସ୍ତ କ୍ଳେଶରୁ କ୍ୱଚାନ୍ତ କର ଅସମା ଶାନ୍ତିମୟ
 ଦୋଇରେ ଅନନ୍ତ ସଖ ଦେଇ ଅଜ୍ଞାନ, କୁଳ
 ସେ ତୁମ୍ଭ କ୍ଳେଶକରକରଣ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ
 ହୃଦୟ-କ୍ଳାନ୍ତାର ଉପଶାନ୍ତିର ଉପାୟ କ୍ୱଚାନ୍ତ
 କରନ୍ତୁ ।

ସୁଦାସନ କହନ୍ତୁ : ଅପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ
 ଶୋଚସ୍ତୋତ ପ୍ରକାଶ ସଦାଶିବ ପ୍ରକାଶକ

ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ।

କାନ୍ଥ ବିକ୍ରୟ ଡ୍ରାଫ୍ଟ	କୋରେ	୪ ୫୯
କାମ ମିତ୍ର	କୋରେ	୪ ୫୯
ବିକ୍ରୟ ଡ୍ରାଫ୍ଟ	କୋରେ	୪ ୫୯
ବିକ୍ରୟ ବିକାଶନାମାଲ୍ୟ	ଅପ୍ର	୪ ୫୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।

NOTICE.

"A Jailer is required for the Moubhunj Head Jail. He must be able to keep all registers in English and Uriya. Salary to start with Rs. 20 per month. One with a knowledge of Jail work will have the preference."

Apply to H. B. KIDDLE Esqr. Superintendent of Jail's before the 1st, May 1895.

Mourbhunj.

ବିଜ୍ଞାପନ ।
ଘଣ୍ଟା ମରାମତି ।

ଏଠାରେ ନାମାପ୍ରକାଶ କ୍ଷେତ୍ର ବଜ୍ର ଶୁଭକ
 ଘଣ୍ଟା ମରାମତି ଚାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୀସେନା
 ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳରେ କୃତକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
 ଶୁଭକ ହେଉଅଛି । ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଦେବ
 ସେ ଏଠାରେ ଚଳୁ କଲେ ସମସ୍ତକ୍ଷୟ
 ଜାଣିପାରିବେ ଏହାପ୍ରକା ଦାରମଲ୍ୟାନ୍ତ
 ମିତ୍ରକରେକାରୁ ଏକ ଲୁଗାସିଲାଇଲ ପ୍ରକାଶ
 ମରାମତି କରନ୍ତୁମାନଙ୍କ ।

ଉତ୍କଳ ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ମରାମତିରୁ ଦୁଇ
 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଲେଖି ଅସମ୍ଭବ ଅର୍ଥତ

ମରାମତି ବୋଧରୁ ଉତ୍କଳର ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କ
 ନ ଶୁଭକରେ ପୁରୀର ଦୁର୍ଭାଗ କରନ୍ତୁ ଅସମ୍ଭବ ।
 ପ୍ରକାଶପାତ୍ରକ ପ୍ରକାଶକାର କାରକର
 ବୋଲି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକାଶକାରକ ପ୍ରା-
 ଦକ ନକରେ ପରଦୁର୍ଭାଗ ଦେବାକୁ ଅସମ୍ଭବ
 ନୁହେ । ଏହିପରି କେତେକ ଘଟଣା ଶୁଭକୋ-
 ତର ଦେବାକୁ ପ୍ରାଦକକୁ ସର୍ବ କରଦେଉ-
 ଅର୍ଥୁ ମେ, ସେମାନେ ଉତ୍କଳର ଶୁଭ ପ୍ରକାଶ
 ଲେକକର କଥାରେ କୁଳ ସୁକ୍ଷମରେ ଘଟଣା
 ପ୍ରକାଶକାରୁ ପ୍ରକାଶକରେ ପ୍ରକାଶ କରାଏ ପ୍ରକାଶ
 କଲେ ପ୍ରକାଶକ ଦେବେ ନାହିଁ ।
 ସୁଦା ଲୁଗା ବିକ୍ରୟ ଚର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ
 ହୁଏ ।
 ୧୭ । ୪ । ୧୫ } ଶ ମୌଣିକର ସମ୍ପ
 କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀ } ଅପ୍ର କଟକ

NOTICE
THE

DWIBHASI.

SECOND EDITION IS OUT AND AVAILABLE FOR SALE.
 To be had of the Printing Company Cuttack.
 Price four annas.

ଦ୍ୱିଭାଷୀ ।

୨ୟ ସଂସ୍କରଣ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀ
 କଟକ ଦୋକାନରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଅଛି ।
 ମୂଲ୍ୟ ଚାରାଣା ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ।

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧ ।
 ଜଗନ୍ନାଥଦାସଙ୍କ ବିରଚିତ ଯେଉଁ ଏକାଦଶ-
 ସ୍କନ୍ଧ ଏହି ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀଙ୍କ ଉତ୍କଳରେ ମୁଦ୍ରିତ
 ହୋଇ ଉତ୍କଳଶାସ୍ତ୍ରର ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରକାଶକ ଦୋଇ
 ଅସମ୍ଭବ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧର
 ଦୁଇକସ୍ତରମ ବାହାରଅଛି । ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶକ
 ସମ୍ଭବ ସହଜ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନେକ ଥର ତାହା
 ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଅଛି । ପ୍ରକାଶକର ଏକ
 ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରକାଶକରେ ସଂସ୍କୃତ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗ-
 ସର୍ବତ୍ର ଦୋଇଅଛି । ଅଥଚ ଶୁଭଦେବତାକୁ
 ଉତ୍କଳରେ ନିମନ୍ତରାଣ୍ୟରେ, ପ୍ରକାଶକ ମତା
 ବା ଗଙ୍ଗାଗରରେ ଶୁଭକର ପ୍ରକାଶକରୁ ହୁଏ
 ଜାଣିପାରିବେ କୁଳକର ଯାହାପ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶକ

ଦରଦା ଓ ବିଦିଗୁଣ୍ୟମରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥପୁର
 କରକ କରପୁତା କରପୁର ପୁରକ, ରକମାତ
 ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ମୂଲ୍ୟପୂର୍ବକ ଟ ୦ ୯୫
 ପ୍ରାସିଦ୍ଧମାନଙ୍କ ସୁଧା କମନ୍ସ ଏ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣର
 ଉତ୍କଳ ବନାଇ ପୁସ୍ତକର ଅତିପୁଲକ୍ଷ ମୂଲ୍ୟ
 ଟ ୦ ୫ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୂତନ ନୂତନ ନୂତନ

କବି କର୍ଣ୍ଣ ବିରଚିତ

ସନ୍ଧ୍ୟାନାଥପୁର ଜଗନ୍ନାଥ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୮ ଏକଅଣା
 ପଦ୍ମଲୋଚନ ପାଇ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୮
 ମର୍ଦ୍ଦିନୀକ ଜଗନ୍ନାଥ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୮

ଦତ୍ତକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-କମ୍ପାନୀର ସହାୟକପୁରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ କରପୁତାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
 ଅତ୍ୟାଧୁନିକମାନକ ସରସ୍ତ୍ର ଅଛି

CHEAP ! CHEAP ! CHEAP !
SCHOOL BOOKS.
 Prescribed for the Collegiate
 school and H. E. schools.
JUST TO HAND.

To be had of the Printing
 Company, Cuttack.
 କଲେକ୍ଟିଭ୍ ପୁର ଓ ଇଂରାଜୀ ଦ୍ଵାରାପୁଲକ୍ଷ
 ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକମାନ ନୂତନ ଅମଦାନୀ ହୋଇ
 ଅଛିଅଛି ।

ପୁଲକ ମୂଲ୍ୟରେ କରପୁ ହେଉଅଛି
 କଟକ କରଦାନକାର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀର ପୁସ୍ତକ-
 ଦୋକାନରେ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ ।

ସଙ୍ଗୀତସର୍ବସାର !

ନୂତନ ! ନୂତନ ! ନୂତନ !
 ଓଡ଼ିଶାସଙ୍ଗୀତରେ ଏକମାତ୍ର ଅଦ୍ଵିତୀୟ
 ସଙ୍ଗୀତପୁସ୍ତକ ।

ସଙ୍ଗୀତ ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରାୟ ଦେଖିବ ।
 ଅତି ପୁରୁଷ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୮ ମାତ୍ର ।
 ଏଥିରେ କମିଶୀ, ଚିତ୍ର, ଖେଳଟା, ଟପା,
 ମୁଖପତ୍ରର ସମସ୍ତ-ସବୁର ଅତିଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଓଡ଼ିଶୀ,
 ହିନ୍ଦି, ବନଜା ଓ ସମ୍ବଲଗୀରମାନ ସମ୍ମିଳିତ
 ହୋଇଅଛି ଏପକାର ପୁସ୍ତକ ପ୍ରଦେଶ ସଙ୍ଗୀତ-
 ଉପରେ କେବଳ କେବଳେ ଅବଲମ୍ବୀ ।

ଦତ୍ତକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-କମ୍ପାନୀର ସହାୟକପୁରେ କମ୍ପାନୀ
 ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ କରପୁତାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।
 କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-କମ୍ପାନୀର ସହାୟକପୁରେ କମ୍ପାନୀ
 ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ କରପୁତାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୂତନ ! ନୂତନ ! ନୂତନ ! ! !

ଦୀର୍ଘନାମକ ରସାମୃତ ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ୫୨ ଅଧ୍ୟାୟ

କରଦାନକାର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-କମ୍ପାନୀର ପୁସ୍ତକ-
 ମୂଲ୍ୟରେ କରପୁ ହେଉଅଛି ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧ ବା
 ମୋଟସରକାରମାନଙ୍କୁ ଜାକମାପୁଲ ଟ ୦ ୮

କଟକରେ ଟକା ପୁରପାଠ ।

BISHAHARI.

ବିଷୟର ।

ହିତାଗୀ ହୁଅ ନାହିଁ ।

ଭାଗ୍ୟର ଶୁଣିବୁଣି ଚାହାଣ ମଦାପଦ୍ମ
 ଉପଦେଶ ଓ ପାଠକମାନଙ୍କର ଅବଧାନକୌ-
 ଶ୍ୟ ସେବକ କର । ଏହାଦ୍ଵାରା ସକଳ ପ୍ରକାର
 ପାଇବ ଓ ଉପଦେଶ ଜଗତବେଗ ଟ ୧ ୯୫
 ଓ ପ୍ରମେଦ ଟ ୦ ୯୫ କରପୁ ଅପେକ୍ୟ ଦୁଃ-
 ଶ୍ଵ । ଏଥିରେ କରପୁ ଅପେକ୍ୟ ହେଉଅଛି,
 ଏହା ଦେଖାଯିବ କରପୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣକ ପ୍ରକୃଷ୍ଣଦ୍ଵାରା
 ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠକମାନଙ୍କ । ପାଠ୍ୟ ବାହାର
 ଦଳେ କଟକରେ ଟକା ପୁରପାଠ ହେଉ ।
 ମୂଲ୍ୟ-ସେବକମାନଙ୍କର ଟ ୧ ବା, ଲେଖକ-
 କର ଟ ୧ ବା, କରପୁରକର ଟ ୧ ବା,
 ଟା ୫ ଓ ଜାକ ଟ ୦ ୮ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପତ୍ର ସହକ
 ଉପକାର ଯେ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଠକମାନଙ୍କ ।
 "ପ୍ରସାଦ ଏକେତ ମେସାର୍ସ କଟକର ପାଠ୍ୟ ଏବଂ
 ଦୋଂ, ଖୋଂସପଟା, ଚିତାକଳାର କରଦାନ"

କଟକର ଏକେତ

ବାଦ ଏଲି, ଏଲି, କାଦକ
 ଉପକାରମାନଙ୍କ ମେଡକରଦଳ ।
 କଟକ ଓଡ଼ିଶା

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଉତ୍କଳସମିତୀର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କୁ ।

ନୂତନ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠକମାନଙ୍କ

ପ୍ରକାଶିତ—ପ୍ରକାଶିତ—ପ୍ରକାଶିତ ।

ଏହି ଉପକାରମାନଙ୍କର କାଳକ, ଚିତ୍ରକ,
 ଶ୍ରେଣୀକ, ଅମଳ ଓ ପରମାମପୁର ଉପକାର ମ-
 ବାପୁଦାର ପୁର ଓ ଅଗ୍ନି ନାମକ, ସମାପ୍ତି, ଦୋଷ-
 ବକ, ଅନୁପିତ ଉପକାର ଉପକାର ସମାପ୍ତକାର
 ଉପକାର ବାସୁଦେବ ଅପକାର ଅପେକ୍ୟ

ହୁଏ । ଏହା ଅମୂଲ୍ୟ ବିଷୟଗୁଣରେ ପ୍ରକାଶିତ
 ଉପକାର ସମାପ୍ତ ସେବକ କଲେ ସରକାରମାନଙ୍କୁ
 ଉପକାର ପାଇ ପାରିବେ ବିଷୟ ଅତିମୂଲ୍ୟ-
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜ୍ଞାପନ ଲେଖିବା କରପୁସ୍ତକମାନଙ୍କ (ପଲେ-
 କ ପରକାସ୍ତକ) ସେହିମାନଙ୍କ ଶୁଣିବୁଣିକାର
 ଦୋଳ ନାନାପ୍ରକାର ଉପକାରମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର
 କର ବା କରମାନଙ୍କ ଉପକାର ପାଇ ନାହାନ୍ତି
 ସେମାନଙ୍କ ଅମ୍ ଅପକାର ଏହି ନୂତନ ଉପକାର
 ବ୍ୟବହାର କଲେ ଅବଧାନ ପ୍ରକାର ପାଇବେ ଏହା
 ଅମ୍ ମୁକ୍ତକରେ ପ୍ରକାର କରୁଅଛି । ସାଧ୍ୟ-
 ରୂପକୁ ଅନୁରୋଧ ଯେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କର
 ହୋଇନୁହୁ ହେଉଛି ।

ଏଥିର ପ୍ରକାର କୋଟାକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧ ବା
 ମୋଟସରକାରମାନଙ୍କୁ ଜାକମାପୁଲ ଟ ୦ ୮

ଏହି ଉପକାର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-କମ୍ପାନୀର ପୁସ୍ତକ-
 ଦୋକାନରେ ଓ ଅନୁକରକରେ ପ୍ରାପ୍ତହେବ
 ଉପକାରମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ଦେଖିବ ।
 କରପୁରକର } କରଦାନ
 ସରକାର କଟକ } ଶ୍ରୀ କାଳକୃଷ୍ଣ ବାଦା
 କାକୁରାଣୀଧ୍ୟାନ- }
 ସରକାରଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ମାନକର, ବର୍ଣ୍ଣାଳୟକର, ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ
 ଓ କମ୍ପ ପ୍ରାଣମେଶ୍ଵରକର ଇଂରାଜୀ, ଓଡ଼ିଶୀ
 ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଓ ଇଂରାଜୀ ଦ୍ଵାରା, ଓ ଅତିଉତ୍କୃଷ୍ଟ
 ଓଧାଲମେଶ ପ୍ରକାର ପୁରକମାନଙ୍କର କଟକ
 ଦରଦାନକାର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-କମ୍ପାନୀର ପୁସ୍ତକ ଦୋକାନ-
 କରେ କରପୁ ହେଉଅଛି ପୁରକ ଶ୍ରୀ ଓ
 ଶ୍ରୀକରମାନଙ୍କ ଅନୁକରକରେ ପାଇପାରିବେ ।

ଉତ୍କଳସମିତୀର, ବିଜ୍ଞାପନ, ପ୍ରକାରକାରମାନଙ୍କ
 ଉପକାରମାନଙ୍କର ଉପକାର ଲେଖିବୁଣି, ସମାପ୍ତ—

ପ୍ରଥମକର ସକାଶେ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣକର ଟ ୦ ୮
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ ଟ ୫
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ପ୍ରମୁକ୍ତ ଟ ୧୯

ମାନଙ୍କ କୋଟାକ ବିଷୟରେ ସେତେ କରପୁ ଦେଲେ
 କରପୁ ଶ୍ରୀ ଟ ୦ ୫ କରପୁ ଦେବ କାହିଁ ।
 ଦିଅନ୍ତୁ ଓ କରପୁରକର ସକାଶେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଥମକର
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କୋଟା ଓ କରପୁରକର ସମାପ୍ତକରେ ।
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କରପୁ ସକାଶେ ସରକାର କରପୁ
 ଦୋକାନକର ।
 ବିଜ୍ଞାପନକର ମୂଲ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପନକରେ, ପରକାର-
 କାର ଦେବ ।

ଏହି ଉପକାରମାନଙ୍କର ପ୍ରକାରକାରମାନଙ୍କର କଟକ
 ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-କମ୍ପାନୀର ସହାୟକପୁରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ଉପକାର ହେବ

ଅଭିଳାଷିନୀ ଉଲ୍ଲେଖପତ୍ର ।

ତା ୨୭ ରାଜ ମାସେ ଅପ୍ରେଲ ସନ ୧୮୯୫ ମସିହା ।

ସନ ୧୮୯୫ ମସିହାର ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା

ପ୍ରଥମାବଳୀର ନାମ :—

୧ମ ଶ୍ରେଣୀ ।

ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦକିଶୋର ଦଳ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ହାଇସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ଚଣ୍ଡୋପାଧ୍ୟାୟ ରେଃ କଲେଜିଏଟସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ଦାମୋଦର କର ମସୂରଭଞ୍ଜ ସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ବିଭୂତିଚୂଷଣ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ ରେଃ କଲେଜିଏଟ
 ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ " "
 ଶ୍ରୀ ସାମୁଏଲ କି, ଇସାକେଲ କଟକ ପି, ଭ, ସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରାମଣି ସିଂହ ବାଲେଶ୍ଵର ଜଃ ସ୍କୁଲ

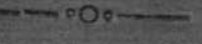
୨ୟ ଶ୍ରେଣୀ ।

ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ଦବନ୍ଧୁ ଦାସ କଟକ ପି, ଏମ୍, ଏକାଡେମୀ
 ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ ରେଃ କଲେଜିଏଟ
 ଶ୍ରୀ ଶରତଚନ୍ଦ୍ର ବସୁଧାର୍ଯ୍ୟ " "
 ଶ୍ରୀ ଶରତଚନ୍ଦ୍ର ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ " "
 ଶ୍ରୀ ମହେନ୍ଦ୍ରନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ ବାଲେଶ୍ଵର ଜି, ସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ଅରୁଣବେହେରା ଗୋସ୍ଵାମୀ " "
 ଶ୍ରୀ ସେ, ଇବଲଭ, ବାଲୁଚନ କଟକ ମିଶନ ସ୍କୁଲ
 ମହମ୍ମଦ ନମାଲୁଦ୍ଦିନ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ହାଇସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ସନତନାମ କର ପି, ଏମ୍, ଏକାଡେମୀ
 ଶ୍ରୀ ରାମକର ମହାନ୍ତି " "
 ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ଵନାଥ ମିଶ୍ର ପୁସ୍କଳ ସ୍କୁଲ

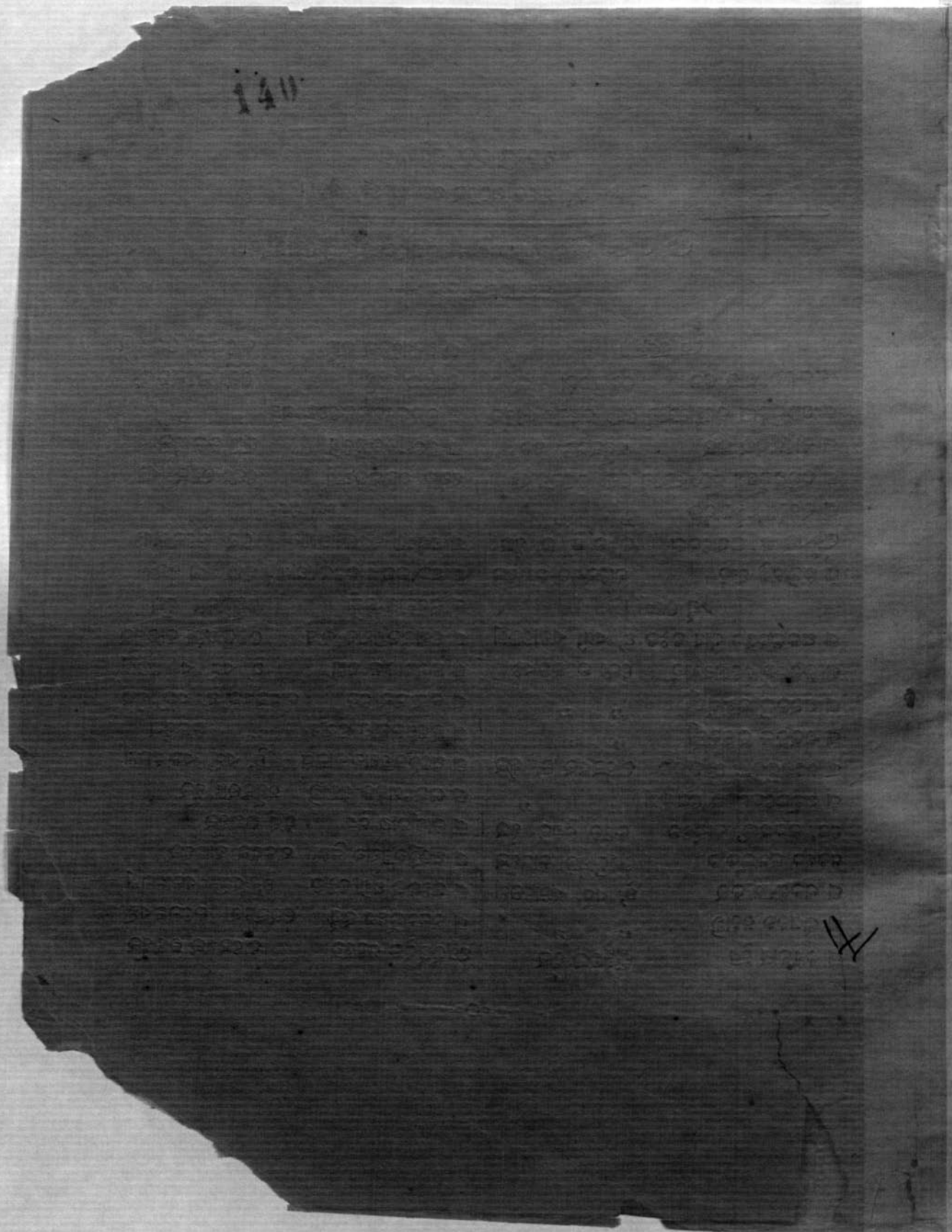
ଶ୍ରୀ ବିଧ୍ୟାମୟନର ଦାସ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲ
 ନିଲମୁଲ ହୁର ରେଃ କଲେଜିଏଟ
 ଶ୍ରୀ ଭୁବନମୋହନସେନ୍ ଗୁପ୍ତ " "
 ଶ୍ରୀ ପ୍ରମୋଦଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲ
 ସପ୍ତଦ ଭଲବରଥଲୀ ରେଃ କଲେଜିଏଟ

୩ୟ ଶ୍ରେଣୀ ।

ଶ୍ରୀ ପଶୁପତି ବନୋପାଧ୍ୟାୟ ରେଃ କଲେଜିଏଟ
 ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟଚରଣ ବନୋପାଧ୍ୟାୟ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ରାମନାଥ କୁର୍ମୀ ମସୂରଭଞ୍ଜ ସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ଗୋଲକପ୍ରସାଦ ନାଥ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ହାଇସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ଜଗଦାନନ୍ଦ ଦାସ ପି, ଏମ୍, ଏକାଡେମୀ
 ଶ୍ରୀ ରଜଲଲ ଦେ ବାଲେଶ୍ଵର ପି, ଏମ୍, ସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ଭୃଷେନନାଥ ଘୋଷ " ଜିଲ୍ଲାସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ଅଦ୍ଵୈତପ୍ରସାଦ ହାଜର ପି, ଏମ୍, ଏକାଡେମୀ
 ଶ୍ରୀ ଲଲମୋହନ ମହାନ୍ତି ମସୂରଭଞ୍ଜ ସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ଦୀର୍ଘନାଥ ମିଶ୍ର ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ଅଦ୍ଵୈତପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର ସାଲପୁର ହାଇସ୍କୁଲ
 ଶ୍ରୀ ନଟବର ପଣ୍ଡା କଟକ ପି, ଏମ୍, ଏକାଡେମୀ
 ଶ୍ରୀ ରଜନୀଚୂଷଣ ସ୍ଵୟଂ ଭେରନିଆ କଲେଜିଏଟ
 ସପ୍ତକୃତ୍ତିନ ମହମ୍ମଦ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାସ୍କୁଲ

140

4

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୧୯୦୭
୧୯୧୩

ପା. ୪ ରୂପ ନାକେ ମନି ୧୧୧୧୧୧ ନିଦିକା । ୧୯୧୩ ୨୩ ୧୧୧୧୧୧ ୧୧୧୧୧୧ ୧୧୧୧୧୧ ।

ଅଗ୍ନିମ ବାରିଦିମ୍ବଳା ୩୦
ସମ୍ବାଦେଷୁ ୩୨

BANISHMENT OF URIYA FROM THE CENTRAL PROVINCES.

V

There is little chance of the Chief Commissioner's hope to replace Uriya by Hindi being realized. At page 27 vol. I. of his Comparative Grammar Mr. Beams Says "There seems to exist among words, even as among living beings, a struggle for existence, terminating in the survival of the fittest." What is the fittest in this matter depends not on authority or taste but on laws which make the Scotchman pronounce *th* differently from an Englishman, and which makes the Hindi speaking people call *mat Tatti* (मत्तति) the Uriyas *Tāti* (ताति) and the one, to call *joke Thatta* (जोकथत्ता) and the other, *thata* (थत्ता). It depends on circumstances which make] a European a European and an Indian and Indian. That it depends on circumstances beyond the control of human power is clear from the fact that after a few year's resident in Australia the spoken language of an Englishman becomes different from that used by the very same man while in England. It is true that the difference between the Eng-

lish of America and Astralia on the one hand and that of England on the other is not the same as between the two sisters Hindi and Uriya. But it is to be remembered that the causes that have already given rise to the slight differences in the former case have not been at work so long as in the latter case. The very existence of the differences, however slight, go to prove beyond doubt that physical causes have a figure in the formation of a language as in the formation of the nature, habits and character of animals and plants. It is to these causes that the differences between Hindi and Uriya is due though both are the offsprings of one mother Sanskrit and tendered for centuries after centuries by Hindu Ruler who regarded the mother Sanskrit as the language of gods and goddesses. Religious sentiment thus combined with authority have not been able to replace the offsprings by the mother; on the contrary the former have succeeded in confining the latter to the selected few and in making it the language of the book. The Chief Commissioner is hopeful on account of an invention of the

modern civilization—the railway communication. But it is to be remembered that it is but a human agency and has no control over what determines the formation of languages.

We are at a loss to understand how the Chief Commissioner is so hopeful of this agency. We know of no instance of a language having been replaced by another through such an agency as the Chief Commissioner contemplates. On the contrary there is ample proof to show that such an agency is of no avail in this matter. Had it been otherwise, there would have been no provincialism in different parts of even England and there would have been no such dialect as *Welsh*. These differences exist in spite of the net work of railways in England and that for years and years. If railway communications have not been able to stamp out so slight differences how does the Chief Commissioner hope to replace one language by another specially when competent authorities have pronounced that Uriya is a distinct language and has its individuality?

That Uriya is an independent language and has its individuality

es no further proof. If the authorities obstinately turn a deaf ear and shut their eyes we have no other alternative than to let the things take their own course. The result will be that so much money will be spent for teaching Hindi to the great disadvantage of the people and loss to Govt. while Uriya will ever remain the language of the mass. We are as confident of this as that the sun will rise to-morrow in the east. Our hopes are not groundless; for it is under the very nose of the Chief Commissioner that Uriya has maintained its ground against Hindi. He does not and can not see it unless and until he puts off his spectacles. It is owing to the use of this refracting medium that he calls Laria Hindi. The language of the one fifth of the people of Sambalpur whose mother tongue is said to be Hindi in the Resolution is in fact what is locally called Laria, a mixture of Hindi and Uriya. We are now not in a position to determine and show what proportion the elements of one language bear to those of the other, and whether the Hindi element so preponderates as to justify in calling Laria Hindi. But it was never expected that there should be no mention of the local term Laria in such a thing as the Resolution of the Governor of a Province. Had it been from the Government of Bengal the word Laria would surely have found a place in the Resolution, at least with the alternation or and would never been represented as Hindi. Be that as it may, the very existence of the hybrid language goes to show that Hindi could not maintain its independence and purity, it has already degenerated into a dialect not worth naming. It may be argued that the degeneration is due to the portion of the Hindi speaking people being so small as only one-fifth. But this is not the fact. That this is due to other causes is clear from the interposition of what is called Chhatisguri in the Resolution between the

Hindi-speaking and the Uriya speaking tracts. This interposition of the Chhatisguri and the formation of the hybrid Laria leaves no room for doubt that Uriya will through physical causes ever remain the language of the mass of the tract from which the Chief Commissioner means to drive it out. The people will no doubt be put to great inconvenience and will be able to make little progress or rather move backward. If the authorities chose to spend the taxpayers money for his retrogradation. We have no option but to bow to him. We, however, still cling to the hope that the Chief Commissioner will not hesitate to cancel his orders in consideration of all circumstances a good ruler as he is reported to be.

ଓଡ଼ିଶା ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀ ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉଚ୍ଚତର ବିଶ୍ୱାସୀତ ଗଣସା ସମାପି ସୋମବାର ଓ ଚତୁର୍ଥର ଦୁଇ ଦିନରେ ଓଡ଼ିଶା କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ କାମରେ ମୁଗ୍ଧ ହେବ । ଏହି କେତେକ ଦିନ ସତ୍ୟରେ ଶକ୍ତି କମିଶନର ସାହେବ ସ୍ୱୟଂ ଏଠାରୁ ଅସିବେ ।

ଏ ସମ୍ପ୍ରଦ ଅରମ୍ଭରୁ ଅସଦ୍ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୀକ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛୁ । ଗର ରବିବାର ଓ ସୋମବାର ଦିନକେଲେ ଅମ୍ଭେ ଚାହୁଁଥିବା ଜଣ ସାମସ୍ତକ ଏବଂ ବାସମାଜସମାଜରେ ବରଷାରେ ୧୦୦ ଦଂସର ଭର୍ତ୍ତି ସାଧୁ ଉଠିଥିଲା । ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ ୧୩୧୧ ରଖା ପଡ଼ିଅଛି ଏବଂ ଶୁକ୍ରବେ ସଦନ ରୁଲିବାକୁ ଚଳୁ ରଖା ଅଛି ।

ପୁରୁଣା ବାଲେଶ୍ୱରର ବାଲିବା ଦୁର୍ଗା ମୋକଦମାରେ ଯେଉଁ ଯୁବକଙ୍କ ସ୍ୱରାସ ରୁଚକ ଦରମ୍ଭରେ ସେ ଅସଂଖ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କରେ ମଧ୍ୟ ମାନକ୍ଷେତ୍ରକର ଚର୍ଚ୍ଚିତେ ତୁଳନାତ କ ଦେବାକୁ ପୁରୁଷ ପ୍ରତି ଯୁକ୍ତବାର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାର ଅବେଶ ହୋଇଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅସଂଖ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କର କହୁଅଛୁ ଓ ଉପାଦାନ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବୁ ସେ ସୁବେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବରଣିଲା । ସୁନ୍ଦର ଧର୍ମ କରବେ ବେଶିବା-ଲେ ଅସିବ ।

ତାଳ ଜାପାନ ମଧ୍ୟରେ ସକ୍ରି ହୋଇ ଶୁକ୍ତି ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ମାତ୍ର ସକ୍ରି ରୁ ଜୟମ ଘେନି ଇଉସ୍ତେପରେ ବୋଲି ଯୋଗ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅଛି । ଉପସ୍ଥିତ ଜରମାଳ ଏକ ପ୍ରାଣ ଏକମେଳା ହୋଇ ଜାପାନରୁ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଓ ତାଳ ଉତ୍ତମ-ର ପୁଲଶ୍ୱର କୌଣସି ଅଂଶ ନେବା ଉଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଜାପାନ ତହିଁର ଉତ୍ତର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କାପାଳମାନେ ଜୟ ଲଭରେ ଏମନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀର ଅପସ୍ଥିତେ ସକ୍ରିର କୌଣସି ଜୟମ ଖବ କରବେ ତାହିଁ । ଇଂଲଣ୍ଡ ଏସ-ର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୟସେ ରହି ଅଛନ୍ତି ।

ସାକସ୍ତର ଜଗତବାସୀମାନେ ହୋଇ ଅପ ଉଁ ଦଲେଖିତା ଚର୍ଚ୍ଚିତେ ଫଳ ନ ହୋଇ ତଳ-ରମାସ ଅରମ୍ଭରୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତର ଅରନ ସେ ନର-ରରେ ଜାଣ ହୋଇଅଛି । ଏଅରୁ ଗାଈଅ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏବଂ ବୋତାଳମାନେ ଏକମେଳ ହୋଇ ଅରନାଦୁସାରେ ବୃତ୍ତାନ୍ତର ଉପସ୍ଥିତ କେଉଁ କାହାଣୀ ଅପତ ନୁହୁଇ ଯାତ୍ରା ରଖି ଅରନ ରୁପନ କରବାକୁ ଶକ୍ତି ଚାହାନ୍ତି । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବେବେକଣ ପତ୍ନୀ ଓ ଦୋହାମ ଏହି ଅପସ୍ଥିତରେ ଉଲ୍ଲଭ ହୋଇ ସୋମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣ ବଗ୍ର ପାଲ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅର ମୋକଦମାମାନ ବରଷାଦିରେ ଅଛି । ଅରନା-ସୁମେଳ କର ଅନମାନ ଉତ୍ତରବା ଅପେକ୍ଷା ଅରନାମସାରେ ବାର୍ଯ୍ୟ କରବା ଉଚିତ ।

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାକସ୍ତର ସମାଦବାଳା ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଓ ସେଠାରୁରେଲ ସବୁରେ-ଖୁର ବାବୁ ଗୋଷାବସ୍ତର ସବୁ କଟକ ସକଳକର ଅଦାଲତର ଏକ ମୋକଦମାରେ ସାକା ଦେବାକୁ ରୁ ସାର କ ୧୨ ନ ତହିଁଦିବରୁ ରେକ୍ତାଖ୍ୟ ଅସିବ ବନ ଥିଲା । ଘାଣ୍ଟିବାଲ ବଲର ରେକ୍ତ-ଖୁର ବାର୍ଯ୍ୟ ବନ ଉତ୍ତରା ଯୋଗେ ସକସାସା-ରଲର ବଶେଷ ଅସ୍ତ୍ରୀଧା ଓ କଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ବସନ୍ତକରେ ଏବେବନ ରେକ୍ତଖୁର ଅସିବ ସେମନ୍ତ ବନ ନ ହୁଏ ରେକ୍ତଖୁର ସାହେବ ଏଥୁର ବନୋବସ୍ତ କରବେ ଅପସ୍ଥିତର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ବଲର ରେକ୍ତଖୁର ଏବେକ ଗୋଷ୍ଠିଏ ରଦ୍ୟକର୍ମ ହୋଇ ଅଛି । ବାବା ପଡ଼ିଉଛନ୍ତି ଅବଶ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରୀଧା ବେବ ।

ଦମା ଉଦ୍‌ଘାଟନାର ପଥ ଅବଶ୍ୟେଷ ହେବ । ଏହିକେନ୍ଦ୍ର ଅପ୍ରଶଂସନୀୟ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟତଃ ମହାତ୍ମ୍ୟ ନୁହେଁ ଅଭିଳାଷ ବ୍ୟାଧି ମାନ ସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରକୃତିରାଜ୍ୟ ନ୍ୟାୟରାଜ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ସାମ୍ପ୍ରାୟିକ ସମାଦ ।

କେନ୍ଦ୍ରର ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଦୋଷ ସତ ସ୍ୱଳ୍ପ କାଳ ସମାପ୍ତମୁତ୍ୟୁରେ ଏ ନିକଟରେ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷମତା କଲେ । ଉପ ସେନାକାର ବେଳ ହୁଇ ବାହା କ୍ଷମାରେ ଏଠା ଦଳେତ ପାଠକର ଶାସ୍ତ୍ର ୧୯୩୮ ବର୍ଷର ପର ଯୋଡ଼ାପଦ ବେ ସମୟରେ ଅବଦାନ ଏବଂ ଏହାକୁ ବଡ଼ ଉପାୟ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

ଉପ ସେନାକାର ପାଠକର ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଉପ ଉପ ଯୋଡ଼ାପଦ ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ଦେଖାଇ ଛାଡ଼ା ବାକୀ ପଡ଼ା ନାହିଁ କିମ୍ବା ମତ୍ତରାଜ୍ୟର ମତ୍ତରାଜ୍ୟ ଛାଡ଼ା ଏବଂ ଏହାକୁ ଅବଦାନ ।

ଏଠା କେନ୍ଦ୍ରର ଏକ ଦୁଇର ଶ୍ରୀଗୁଣକାଣ୍ଡ ଅଗାମୀ ବାଳ ଠାରୁ ଅନ୍ୟ ହେବ ।

ଏଠା ପ୍ରକାରର ଏକ ବଳେକ୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ରମତ ଦେ ବୃତ୍ତକାରୀ ଓ ସୁକଳାଠାକୁ ବଳେକ୍ଷଣ ହେଉଅଛି । ଅତୀତ ଶ୍ରୀକ୍ଷ ହେବାକୁ ପଡ଼ି ହୁଇପଡ଼ାକୁ କ୍ଷମାରେ ଅନ୍ୟ ବଡ଼ ଦୋଷ ଛାଡ଼ାଅଛି ।

କଲିକତା-ବେଳେକ୍ଷଣ ।

କଲିକତାର ସର୍ବ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କଲିକତାର ମିତ୍ର ଶ୍ରୀ, ଉପ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅନାମ୍ନ ପ୍ରକାର ଦେଖାଯି ମନେହୁଏ ଓ କେନ୍ଦ୍ର କଲିକତାର ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା କଲିକତାର ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।

ଅନ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ର କଲିକତାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ । କେନ୍ଦ୍ର କଲିକତାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କଲିକତା କେନ୍ଦ୍ରର କେନ୍ଦ୍ର କଲିକତାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

ଏହାକୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ର କଲିକତାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କଲିକତାରେ କେନ୍ଦ୍ର କଲିକତାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କେନ୍ଦ୍ର କଲିକତାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କଲିକତା-ସମାଦ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ପଦକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ଅବଦାନ ହେଲେ ।

dently for the entertainment of the elites of Cuttack and for which with the heartfelt thanks of the public is added a grateful one of

an Uriya.

ଉତ୍କଳୀୟା ବହୁଳ ମାମା ମଦ୍ୟାୟ ଜନନୀ,
 ଅଦୃଶ୍ୟେ ତ୍ୟାମି କଲ ଅନନ୍ୟ ଅବନୀ ।
 ସକଳ ଚିନ୍ତାକୁ ଚାହି ଶାନ୍ତ ନିଦେଶରେ,
 ରହିଲେ ମାନବ ଦୋର ଅତନ୍ତ ସୁଖରେ ।
 ବକଳ କୋହବ ଅର୍ଥ ଦେଖି ମାୟା ମେଳା,
 ସକଳ ପାପର ଶ୍ରୀ ଏ ପଥାର ଖେଳା ।
 ଶୋକ ରୋଗ ମୁଖ୍ୟଚିନ୍ତା ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ ବଦନ,
 ଅର୍ଥ କି ପାରିବେ ଦେଇ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଷାଦ ?
 ଦୁଃଖିକ ନମନ୍ତେ ଥିଲ ଭବ ଚିନ୍ତା ଅତି,
 ସବେମେ ଘରେରେ ସଦା ଥିଲ ଦୟାମତି ।
 ପର କଷ୍ଟ ଦୂରଦାକୁ ସୁଦକ୍ଷ ପାଶୋରି,
 ଦୁଃଖ ସଦା ସହୃଦ୍ୟ ସମ୍ଭାଳ ନ ପାରି ।
 ଜାନା ଅଜ୍ଞ ନାନା ଚିନ୍ତା ବଞ୍ଚିଲେ ତୁମ୍ଭକୁ,
 କଲେ ମାତ୍ର କର ନାହିଁ ଅସ୍ଥିର ମନକୁ ।
 ରାଗରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ ସକଳ ସାଧନା,
 କର ସମାପିଲ ଯାତ୍ରା ଦୋର ଦୁଃଖନୀ ।
 ନିହିନ୍ତେ ଶାନ୍ତ ମାତ୍ରା ସଦୃଶ ନିସ୍ତାର,
 ଅର୍ଥ କି କର ପାରିବ ? ଭବ ପାପଦାର ।
 ଦେବଲ ବିକଳ ହୃଦ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର,
 ନ ଦେଖି ସେ ମୁଁ ଚିନ୍ତାଧରା ତୁମ୍ଭ ବଦନର ।
 ନ ପୁଣି ସେ ମୁଁ ଦୋଷୀ ଅଶାନ୍ତ ହୃଦୟ,
 କେ କହବ ମନ ଜାଣି ଦୋରଣ ସଦୟ ।
 ତୁମ୍ଭକୁ ବେଦନା ହୁଏ କେ ସେଦ ଆତର,
 କମର ଅନ୍ତର ଦ୍ଵାଳା ଶାଳ ସେଦବାର ।
 ଶୁଣୁ କି ଦୁଃଖ ଦେଲେ ଶଶୁର ଅମ୍ଭକୁ,
 ନାନା ଚିନ୍ତା ନିରତ ଦୋର ଚିନ୍ତା ।
 ଉଦ୍‌ଭବ ଅଗେ ଅମ୍ଭ ଲାଗି ନିଦେଶକୁ,
 ମିତ୍ରତନ ସମାପନେ ତୁମ୍ଭା ପ୍ରକାଶିକ ।
 ଏହିପରି ପୁଣ୍ୟମାଳା ପୁଣିଲେ ନ ସକେ,
 ତୁମ୍ଭର ମଧୁର ପୁଣ ଅବଶ୍ୟ ଦାତାରେ,
 ଏବେ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ବିନା ସକଳ ଅନ୍ଧାର ।
 ନିଜଦାକୁ ମନ ବଳେ ଅନନ୍ୟ ସମାର ।
 ପ୍ରକୃତରେ ଅନାଥନା ଦେଲୁ ତୁମ୍ଭ ବିନା,
 ଶୋକରେ ଅତବାହର କାଳ ଦେଲୁ ସିନା ।
 ମାତୃଘ୍ନା ଦୋର କୃପ ଅଧିକ୍ୟ ଅନ୍ତର,
 ଦୁଃଖି ବିପ୍ଳବର ଚିନ୍ତା ମନୁ ହୁଏ ଦୁଃ ।
 ମାତ୍ର ବିଚ୍ଚେଦ ବେଦନା ଶ୍ରେଣୀ, ଯେ ଜଗତେ,

ହୁଏ ନ ପାରିବେ ସେବ କଲ ମନୋବଦେ !
 ଧର୍ମଶାଳା ଜନନୀ ଗୋ ! ଶୁଭ ସୁଖପୁରେ,
 ବହାର ବରୁଣ ଗୀର ଗୀର ମଧୁସୁରେ ।
 ମାତୃଘ୍ନା ଶକମାତ୍ର ଦେଇ ଶୁଭମଳ,
 ପଦେ ତୁମ୍ଭେ ପାତ୍ରାଦଥା ମୁଖେ ନ ରାଗିଲ ।
 ତୁମ୍ଭ ଲାଗି ଶୋକରେ ଦୁଃଖୀ କାନ୍ଦର,
 ଶୁଣାଉଁ ନାହିଁ ଲେଖା ସୁଧାସମ ସୁର ।
 ଏହି ମତ ଉଦ୍‌ଭବ ଦୋରଣ ବିଶର,
 ବାବ ବର୍ମ ତ୍ରିକୁବଦେ ଅଟେ ଅଭବାର ।
 ଅନାଥର ନାଥ ତୁମ୍ଭେ ଜନନୀ ଜନକ,
 ନିରାଶ୍ରୟ-ରାସ୍ତାର ମଙ୍ଗଳ ଦାୟକ ।
 ବିନାଶ କରନ୍ତୁ କଲେ ରଖ କୃପାକର,
 ସଦା ଭବ ଶାନ୍ତରେ ରଖ ତୁମ୍ଭ କର ।
 ଅଶିଳ ବିଶର ପତି ତୁମ୍ଭେ ଦୟାବାନ
 ସଦା ଦ୍ୟାପୀ, ସଦାଦର୍ଶୀ ସଦା ଶକ୍ତି ମାନ ।
 ତ୍ରିକାଳକ୍ର ତୁମ୍ଭେ ନାଥ ! ନିନ୍ଦ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ,
 ତୁମ୍ଭେ ତ୍ରିଲୋକର ପତି ସୁଖ ସଦାଜନ ।
 ଯେ କାଳେ ସକଳ ଲୋକ ଉଠି ଏକତ୍ରରେ,
 ଠିଆ ଦେବେ ସ୍ଵପ ଦେବେ ଭବ ଶା ପାମରେ ।
 ସାକ୍ଷାତ ନିରାଦା ଅଗ ରହିଲ ସକଳ,
 ସଫଳ ବର ଶ୍ରେ ପ୍ରଭେ ! ସୁରଗଣ ଭାବ ।
 କର କରୁ ଶିରଃ କର କୃପା ଦାନ,
 ଅନ୍ତେ ଯେତେ ଶାନ୍ତିଧାମେ ଲୁଚିବ ବର୍ତ୍ତନ ।
 ତୁମ୍ଭେ ଦିଲସା ରଖି ଦେଇ ମାତ୍ର ଶୋକ,
 ନାଶ କର ବସନ୍ତି ମୋ ବିପତ୍ତି ମାଶଳ ।
 ନବକ୍ରମାୟ ସାମଲ ।

ମୂଲ୍ୟ-ପ୍ରାପ୍ତି ।

ବାବୁ ଦ୍ଵାରା ମନୋବଦ	କରଦାନ	ଟ ୨୯
ଦୋହରଦେ, ମଦ୍ୟାୟ	ମୟୁରକ	ଟ ୩୯
ନଗେବର ଦାସ	ଦେବୀ	ଟ ୧୯
ଏବେ ଦାସ	ଦତ୍ତ	ଟ ୧୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ଓ ଉତ୍କଳ ସୁଖପୁର ଅପରାଧ
 ଓ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଏ ନଗର ବିକଳୋ-
 ଶିଅ ଦଗର ଦାକ ଜାନମହମ୍ମଦ କାସିମଙ୍କ
 ଦୋଷମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟ ୧୦୦୯ କା ମୂଲ୍ୟର
 ଚଳକର୍ତ୍ତା ନମରର ଶ ୪ ଶ୍ରୀ ଅଧା କୋଟି
 ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ
 ନିୟମିତ ଓ ବାଲୁକାମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦୋଷ
 ବିଗ୍ରହରେ ହରି ଯାଇଥିଲା । ଯେ କାହିଁ ଏହି

କୋଟିମାନ ପାଇଁ ଅମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଅଣେଇ ଚାହାନ୍ତି
 ଟ ୧୦୯ କା ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ ।
 କୋଟିର ନମର ।

V	୨୮୪୪୪	V	୧୧୪୪୦
୨୫		୨୫	
V	୪୩୪୪୪	V	୪୧୨୪୨
୨୫		୨୫	

କାମାଧର } ଅବଦୂଳ ରତ୍ନମାନ ଦାକ ମହମ୍ମଦ ।

ନୁହଇ ! ନୁହଇ !! ନୁହଇ !!!
 ଦୁହାଣ୍ଡିତୁଗୋଲ ।
 ଦୁଇ ଅର୍ଥକ ସମାଦ
 ମୂଲ୍ୟ ୪୦ ।
 ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ଉପାୟକ ପୁସ୍ତକାଳୟରେ
 ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି ।

NOTICE
THE
DWIBHASI.
 SECOND EDITION IS OUT
 AND AVAILABLE FOR SALE;
 To be had of the Printing
 Company Cuttack.
 Price four annas.
 ଦ୍ଵିଭାଷୀ ।
 ମୟୁ ସୁଖପୁର ଉପାଦାନ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ଉପାୟକ
 ପୁସ୍ତକ ଦୋକାନରେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି ।
 ମୂଲ୍ୟ ଚାରିଅଣା ।

ଶ୍ରୀମଦ୍‌ଭାଗବତ ।
 ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧ ।
 ଭଗବାନଦାସଙ୍କ ବିକଳଚିତ୍ତ ଯେଉଁ ଏକାଦଶ-
 ସ୍କନ୍ଧ ଏହି ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ଉପାୟକ ଯତ୍ନାଳୟରେ ମୁଦ୍ରିତ
 ହୋଇ ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ସଦାକ୍ରମ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
 ଅବସ୍ଥାନ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧର
 ନୁହଇସଂସ୍କରଣ ବାହାରଅଛି । ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶନ
 ସମ୍ପର୍କ ସହିତ ବିଶେଷ ଅମେଳ ଥିଲା ତାହା
 ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଅଛି । ପ୍ରତି ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ
 ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାୟତଃ ସଂସ୍କୃତ ଗୋକମାଳ
 ସମ୍ପର୍କରେ ହୋଇଅଛି । ଅର୍ଥ ଶୁଦ୍ଧବେଦକଠାରୁ
 ରଖିମାନେ ନିମ୍ନୋକ୍ତାଦିରେ, ପ୍ରକାଶିତ ସଦା-
 ସକାଳ ଗୋକମାଳରେ ଉପସର ଶ୍ରବଣ ଦରୁମ୍ଭବ-
 କରଣକର ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣକର ପାଦପଦ୍ମରେ ସମ୍ପର୍କ

କରୁଣା ଓ ଦୈବପ୍ରାପ୍ତରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାୟକଙ୍କ
 କରୁଣା କରୁଣା କରୁଣା କରୁଣା କରୁଣା
 ପ୍ରଭୃତି ହୋଇଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦.୫୫ ଅଳ୍ପ
 ପ୍ରାକ୍ତମାନଙ୍କ ସୁଖା ନିମନ୍ତେ ଏ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣର
 ଉତ୍କଳ ବନ୍ଦୀର ସୁସୁଖର ଅଭିପ୍ରାୟ ମୂଲ୍ୟ
 ଟ ୦.୫୫ ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୂତନ ନୂତନ ନୂତନ

କିଛି କିଛି ବିଚ୍ଚିତ

ସମ୍ବଳାୟନ କରୁଣା ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦.୫୫ ଏକପକ୍ଷୀ
 ସଂଗ୍ରହକାରୀ ମାତ୍ର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦.୫୫
 ମର୍ଦ୍ଦାକାର କରୁଣା ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦.୫୫

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀର ସହାୟତାରେ
 ନୂତନ ବୋଲି କରୁଣାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
 ଅଭିଜ୍ଞାନପାତ୍ରମାନଙ୍କ ସହାୟତା ଅଛି

CHEAP | CHEAP | CHEAP !

SCHOOL BOOKS.

Prescribed for the Collegiate school and H. E. schools.

JUST TO HAND.

To be had of the Printing Company, Cuttack.

ନିକେତନୀୟ ଫୁଲ ଓ ଉତ୍କଳୀ ଦ୍ଵାରା
 ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକମାନ ନୂତନ ଅମରାଣୀ ହୋଇ
 ଆସିଅଛି ।

ପୂର୍ବ ମୂଲ୍ୟରେ କରୁଣା ଦେଉଅଛି
 କଟକ ଦରଦାବଜାର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀର ସୁସୁଖ-
 ବୋକାଳରେ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ ।

ସଙ୍ଗୀତସର୍ବସାଧାରଣ ।

ନୂତନ ! ନୂତନ ! ନୂତନ !

ଓଡ଼ିଆସାଧାରଣ ଏକମାତ୍ର ଅଦ୍ଵିତୀୟ ସଙ୍ଗୀତସୁସୁକ ।

ସଙ୍ଗୀତ ସଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଅତି ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦.୫୫ ମାତ୍ର ।

ଏଥିରେ ଦକ୍ଷିଣୀ, ଶ୍ଵେତ, ଖେମଟା, ଟପା,
 ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରଭା ପ୍ରମୁଖ-ସ୍ଵରର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଖ ଓଡ଼ିଆ,
 ହିନ୍ଦି, ବଙ୍ଗଳା ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ସ୍ଵରଦେଶର
 ହୋଇଅଛି ଏପ୍ରକାର ସୁସୁକ ପ୍ରକାଶନ ସଙ୍ଗୀତ-
 ଓଡ଼ିଆ ଲୋକ ନିକଟରେ ଅବଲମ୍ବ୍ୟ ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀର ସହାୟତାରେ କମ୍ପାନୀ
 ଦ୍ଵାରା ଏହିପରି ବାଦ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖ୍ୟତଃ ନିକଟ-
 ଟରେ କରୁଣାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୂତନ ! ନୂତନ !! ନୂତନ !!!

ଦାତ୍ତୀଚାରୁଣୀ ରସାମୃତ ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ୫୨ ଅଧ୍ୟାୟ

ଦରଦାବଜାର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀର ସୁସୁଖା-
 ଯୁକ୍ତେ କରୁଣା ଦେଉଅଛି ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧.୦୦ ବା
 ମୋଟାସଲନମାନେ ତାହାମାତ୍ର ଟ ୦.୫୦

କଟକରେ ଟକା ସୁସୁଖା ।

BISHAHARI.

କିଷକର ।

ହିତାଗ ହୁଅ ନାହିଁ ।

ତାହାର ଶ୍ଵେତ ପ୍ରକାଶନ କରୁଣା ମହାସୁଖ
 ଉପଦେଶ ଓ ପାଠକମାନଙ୍କର ଅବଧାନମୋ-
 କ୍ଷ୍ୟ ସେବକ କର । ଏହାଦ୍ଵାରା ସଦଳ ପ୍ରକାର
 ଶାନ୍ତ ଓ ଉପଦେଶ ନିକଟସ୍ଥେନ ଟ ୧.୦୦ କେ
 ଓ ପ୍ରକାଶନ ଟ ୦.୫୦ କେ କରୁଣା ଅବେଶ୍ୟ କରୁ-
 ନ । ଏଥିରେ କିଷ୍ଟ ଅବେଶ୍ୟ ଦେଉଅଛି,
 ଏହା ଦେଖାଯୁ କରୁଣା ସୁସୁଖାକର ପ୍ରକାଶନ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠକମାନଙ୍କ । ଯାହା ବାଦ୍ୟ
 କରୁଣା ଦେଖାରେ ଟକା ସୁସୁଖା ଦେଉ ।
 ମୂଲ୍ୟ-ସେବକମାନଙ୍କ ଟ ୧.୦୦ ବା, କେଶବ-
 କର ଟ ୧.୦୦ ବା, କିଷ୍ଟସେବକ ଟ ୧.୦୦ ବା,
 ଶାନ୍ତ ଓ ତାହା ଟ ୦.୫୦ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶନ
 ଉପଦେଶ ଓ ଯୋଗ୍ୟରେ ପଠାଯିବ ।

“ପ୍ରଧାନ ବଳେଖ ମେଧାର୍ଥ ବହୁକ୍ରମ ଶାନ୍ତ ଏବଂ
 କୋଂ, କୋଂ, କୋଂ, ତାହାକାର କରୁଣା”

କଟକର ଏକେଶ

କାନ୍ତ ଏବଂ, ଏବଂ, କାନ୍ତ

କିଷ୍ଟସେବକ ମେତକରୁଣା ।

କଟକ ଓଡ଼ିଶା

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କିଷ୍ଟସେବକମାନେ ।

ନୂତନ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠକମାନଙ୍କ

ସଂଗ୍ରହ—ସଂଗ୍ରହ—ସଂଗ୍ରହ ।

ଏହି ଉପଦେଶ ଦରଦାବଜାରରେ କାଳକ, ପିତ୍ତ,
 ଶ୍ଵେତ, ଅମଳ ଓ ପରମାମୂଳ ଉପଦେଶ ସ-
 ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଶୁଣ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ସଙ୍ଗୀତ, ବୋଷ୍ଟ-
 ବକ, ଅନ୍ୟପରି କିଷ୍ଟସେବକ ଉପଦେଶ ସଂଗ୍ରହକାର
 କରୁଣା ବାସୁଦେବ ଅତିସୁଖ ଅବେଶ୍ୟ

କରୁଣା । ଏହା ଅମୂଲ୍ୟ ବିଶେଷତାରେ ପ୍ରକାଶନ
 ଉପଦେଶ ସଂଗ୍ରହ କଲେ ଯତ୍ୟତ୍ୟକାମପ୍ରତି
 ଉପଦେଶ ପାଇ ପାରିବେ ବିଶେଷ ଅତିସୁଖ-
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସନ ଲେଖିକା କିଷ୍ଟସେବକ (ପଲେ-
 କ ପରଦାସରେ) ସେହିମାନେ ପୁଲକେଶକାନ୍ତ
 ହୋଇ ନାନାପ୍ରକାର ଉପଦେଶର ବ୍ୟବହାର
 କରୁ ପ୍ରକାଶନକାର ଉପଦେଶ ପାଇ ନାହାନ୍ତି
 ସେମାନେ ଅମୂଲ୍ୟ ଅତିସୁଖ ଏହି ନୂତନ ଉପଦେଶ
 ବ୍ୟବହାର କଲେ ଅବଶ୍ୟ ସୁଖ ପାଇବେ ଏହା
 ଅମୂଲ୍ୟ ମୁକ୍ତସଂସ୍ଥରେ ପ୍ରକାଶନ କରୁଅଛି । ସାଧ୍ୟ-
 ରୁଣା ଅନୁରୋଧ ସେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କର
 ହୋଇନୁହେଁ ଦେଉଅଛି ।

ଏଥିର ପ୍ରତି କୋଷ୍ଟର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧.୦୦ ବା
 ମୋଟାସଲ ଯାହି ତାହାମାତ୍ର ଟ ୦.୫୦

ଏହି ଉପଦେଶ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀର ସୁସୁଖ-
 ବୋକାଳରେ ଓ ଅନୁକଟକରେ ପ୍ରାପ୍ତଦେବ
 ଉପଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥାକର ଦିଅଯିବ ।
 କିଷ୍ଟସେବକ କରୁଣାକର
 ସଂଗ୍ରହ କଟକ } କରୁଣାକର
 କାନ୍ତସାଧ୍ୟମନ } କରୁଣାକର ଦାସ ।
 କରୁଣାକର ବ୍ୟବହାର ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ମାନକର, ବର୍ଣ୍ଣାକର, ଅପରପ୍ରାୟମେଶ
 ଓ ନିମ୍ନ ପ୍ରାୟମେଶକର ଉତ୍କଳୀ, ଓଡ଼ିଆ
 ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଓ କରୁଣା ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଓ ଅତିସୁଖ,
 ଓପାଳମେଶ ପ୍ରକାଶନ ସୁସୁଖାକର କଟକ
 ଦରଦାବଜାର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀର ସୁସୁଖା-
 ବୋକାଳରେ କରୁଣା ଦେଉଅଛି ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧.୦୦
 ଓ ବିଶ୍ଵାସନାରେ ଅତିସୁଖରେ ପାଠପାଠନେ ।

ଉତ୍କଳପତ୍ରିକାର, କଟକର, ଉପଦେଶକାର
 କରୁଣାକର ଉପଦେଶକାର ବୋକାଳରେ, ସମାପ୍ତ—

ପ୍ରଥମପତ୍ର ସଂଗ୍ରହ

ଧାର୍ଯ୍ୟକର ଟ ୦.୫୫

ଅଧ୍ୟାୟକର ଟ ୫

ଶ୍ଵେତ ଏବଂ ସୁସୁଖ ଟ ୧.୦୦

ମାତ୍ର କୋଷ୍ଟକିଷ୍ଟସେବକରେ ଅତିସୁଖ ଦେଲେ

କରୁଣା କରୁଣା ଟ ୦.୫୫ ରୁ କରୁଣା ଦେବ କରୁଣା ।

କିଷ୍ଟସେବକ ଉପଦେଶର ସଂଗ୍ରହ କରୁଣା ପ୍ରଥମ-
 ପତ୍ରର ଦେଖା ଓ କରୁଣାକର ପାଠକମାନେ ଦେବ ।

ଅଧ୍ୟାୟକର ସଂଗ୍ରହ ସଂଗ୍ରହ କରୁଣାକର
 ବୋକାଳରେ ।

କିଷ୍ଟସେବକ ମୂଲ୍ୟ କିଷ୍ଟସେବକରେ ପାଠକ-
 ବାଦ୍ୟ ଦେବ ।

ଏହି ଉପଦେଶକାର ବ୍ୟବସ୍ଥାକର
 ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀର ସହାୟତାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ଓଡ଼ିଆସାଧାରଣ ସଂଗ୍ରହକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ଓଡ଼ିଆସାଧାରଣ ସଂଗ୍ରହକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୧୯୦୯
୧୨୧୧

୧୯୦୯ ମସିହା ମଇ ମାସ ୧୨ ତାରିଖ ।

ଅଗ୍ରମ ଦାରିକ-ମୂଲ୍ୟ ୩୩
ସମ୍ବାଦକର୍ତ୍ତା ୩୭

BANISHMENT OF URIYA FROM THE CENTRAL PROVINCES. VI

We do not know nor have we the means even to guess what the Chief Commissioner thinks or is likely to think of what we have as yet said on the subject; for we have so long tried but in vain to find out the principle or the policy on which his Resolution is based. We have, however, quoted at length from Mr. Beames's Comparative grammar of European reputation to show that this measure is impolitic as well immoral——so impolitic so immoral that even the tyrannical Russians do not feel justified in adopting it. We have adduced facts to show that it is simply impossible to replace Uriya by Hindi. We cannot say whether such considerations account for anything with the Chief Commissioner and his counsellors. For there is in the resolution even no attempt to meet such arguments as have been adduced. There is, however, no doubt as to the good intentions of the Chief Commissioner but he has been misguided. Had he consulted such men as Messers Beames, Foyntee, Stevenson, Raven-

shaw who are well acquainted with Uriya character and language, instead of his Inspector General of Police and the Judicial Commissioners, he would never have taken this false step. There is no doubt that the words of local officers should not go for nothing. At the same time it is to be remembered that the experience and opinion of a man of the Chief Commissioner's position ought to carry greater weight than that of a Judicial Commissioner or an Inspector General of Police. The Chief Commissioner has himself an experience of the disadvantages when the administrator cannot understand the language of those whom he is to govern. If our memory does not fail us, a few years ago the Chief Commissioner himself had to express regret that he could not understand the people as he did not know Uriya and it was too late for him to learn it when he came as a Rolical agent to put down a rising in Bamra. It is not difficult to imagine what a blessing it is to understand the language of the mass in cases like this. It blesseth both the governor and the governed, the one feels that he has

his conscience satisfied, and the other, that he has unburdened his heart; both feel that justice has been honored. Such instances are of course rare as far as the position of a political agent or a Chief Commissioner is concerned. But the reverse is the case when a rustic young girl, an old woman, or boy seeks redress before the police or in a court of justice and such cases are of daily occurrence. It is to grant redress, to protect the poor from the rich, the helpless from the powerful that the administrators of justice, and the protectors of life and property are maintained at the expense of the tax payer. It is simply to say what he has to say that the poorest man must procure at least eight annas worth court-fee stamp which goes to maintain the administrator of justice and the protector of life and property. It is easy to imagine what will be the feelings of the agrieved to place himself at the mercy of an interpreter who is no better than a low paid earthly being of low education and morals; what will be his feelings when he finds that he has to crack his head to find out words from the language

ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା
ଜାତରେ ମଧ୍ୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦେଖାଯିବ ବ୍ୟବସାୟ-
ନକୁ ଓଡ଼ିଆ ସ୍ୱାଧୀନ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ । ଯଥା

ନାମ	୧୯୧୫	୧୯୧୬
କାମଗା	୧୦୪୫୭୭	୨୧୭୭୭
ଭୋଗାପୋଲ	୨୫୫୫୫	୧୧୫୫୫
ସୋନପୁର	୧୧୨୨୨୫	୧୧୦୧୫୫
ପାଟଣା	୫୫୫୫୧୧	୫୨୨୨୧୧
ଦଳାପାଟଣା	୫୨୨୨୧୫	୨୧୧୧୫୫
ମୋଟ	୧୧୧୧୫୫	୧୧୧୧୫୫

ଅଧିକ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ଉପରଲିଖିତ
କ୍ଷମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଓଡ଼ିଆ ସ୍ୱାଧୀନ
ବୋଲିବାକୁ ଦେବ । ଏ ସବୁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତର ସ୍ୱାଧୀନରେ ୧୦ ଦିନର ଏକ
ଦେଖାଯିବ ବ୍ୟବସାୟରେ ୫୦ ଦିନର ଏକ ଓ
ଓଡ଼ିଆ କାମ କରନ୍ତି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେ-
ଶରେ ସ୍ୱଳରେ ୧୨ ଲକ୍ଷ ଓଡ଼ିଆ ବାସକରନ୍ତୁ
ଏକ ସେ ପ୍ରଦେଶର ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟା ଏକ-
ଲକ୍ଷ ୨୧ ଦିନର ଅଧିକ ସମ୍ବଲପୁର ଉଚ୍ଚ-
ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାଥମିକ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଯେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର
ଉଚ୍ଚ ନିମ୍ନଶିକ୍ଷା ଏକ ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରକା ଓଡ଼ି-
ଆବାସୀ ନିକଟତର କରୁଥିବା ପ୍ରକାରେ ଯାହା
ଅନୁକୂଳର ଲାଭା ଦୋଳ ଅପେକ୍ଷା କରାଯାଇ
କରିବ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବଳ ଓ ସମ୍ବଲପୁରର ସ୍ୱାଧୀନ ।

ଘଣ୍ଟ ସଦା ଶୁକ୍ରବାର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ
କିଛି ଶ୍ରଦ୍ଧାହୀନ ବୋଠାରେ ଉତ୍କଳ
ସମ୍ବଳ ଏକ ଅଧିକେଶନ ବୋଲିଥିଲା । ସମ୍ବଳ
କର୍ମକ୍ଷମ ସଦ୍ୟ ଉଠା ନବରକାସୀ ଅମର କେ-
ଶେତ୍ରର କୁମ୍ଭକେ ସମାପନ ବୋଲି ସ୍ୱଳେ ।
ଉତ୍କଳସମ୍ବଳ ସମ୍ବଳ ଚୌଧୁରୀ କାଶିନାଥବାସ
ସର୍ବଦାସୀ ଦେବାକୁ ଯାହାକି ସ୍ୱଳରେ ଜଣେ
ସମ୍ବଳ କର୍ମକ୍ଷମ ବରଦା ଏକ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର
ଆଦାର ଓ ନଦେଶନକର ଗୁଣା ପରବର୍ତ୍ତନ
କର୍ମକ୍ଷମ ପ୍ରାଣସ୍ୱ ନବଶ୍ରମେଶନ ଅଦେଶର
ପ୍ରତ୍ୟକ ବରଦା ଏହି ଅଧିକେଶନର ପ୍ରଧାନ
କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବଳରେ ସନ୍ଧ୍ୟା
ମାତେ ଏକ ବାଦ୍ୟରେ ସମ୍ବଳାତ ସମ୍ବଳର ବାଦ୍ୟ
ମଧ୍ୟସ୍ୱର ବାସନ୍ତ ସମ୍ବଳ ଏକ ବାଦ୍ୟ ସ-
ଲେଖର ଚଳନ୍ତ ସଦକାତ ସମ୍ବଳର ନିୟନ୍ତ୍ର
ବିଲେ । ଏହି ଉପୋଦାନ ଉପରାଧରେ କଥା
ଓଡ଼ିଆର କିଏ ଜଗରକାସୀ ଦେହ ସଦା ବିକ୍ର
କର୍ମକାର ଯତାତ୍ୟ ମହାନର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଧାନ

ଲେକକ ମଧ୍ୟ କେହି ସମ୍ବଳର ସକରେ
ମନୋନୀତ ଦେଲେ ବିକ୍ର ସମ୍ବଳ କର୍ମକ୍ଷମ
କ୍ଷା ମାତ୍ର ସେପରି ସେତେମାତେ ଅଧିକ
ସମ୍ବଳକର ସାଧାରଣ କର୍ମକ୍ଷମେ ବସେଶ
ମନୋନୀତ ଦେବାକୁ କେହିକି ଆଉ ସମ୍ବଳ
ଅଧିକେଶନରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେବା କରଇ ।
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ଦାତାରେ ସମ୍ବଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହର ଲାଭ ଅର୍ଥକ୍ଷେତ୍ରରେ ସମ୍ବଳ
କ୍ରଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବଳ ଦେବା କଠିନ । ପ୍ରକୃତରେ
ସେହିମାନଙ୍କର ସ୍ୱଦେଶର ସାଧାରଣ ହିତ-
ହାନରେ କିଶେଶ ଅପ୍ରା ଓ ସଦାନୁରୁତ ଅଧି
କେତେମାନେ ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସୂଚରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଓମାନସିକ ଶମ ସାହାର କରବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ସମୟ ପରେ ଉତ୍କଳ ସ୍ୱଧୀନ ବା
ସାର୍ଯ୍ୟ ଉପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ଅଥଚ ସେତେଦେ-
ଶେ ସେହି ସାଧାରଣ ପ୍ରକାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ
କିଛିର ସୁନାମାନ୍ୟ କରବାକୁ ବଚେଶ ସେହି-
ମାନେ ସମାଜର ପ୍ରଧାନ ଲେକ ଏକ ସମ୍ବଳ
ଲର ବାଦକ ଦେବାର ଯୋଗ୍ୟ । ସେମାନଙ୍କୁ
ଶୁଣି ଅନ୍ୟତ୍ର ସମ୍ବଳର ଲେକବା କର୍ମକ୍ଷମ ଅଟେ
ଅଧିକ ସମ୍ବଳ ଯାହାକୁ ସମ୍ବଳ ଓ ସଦକାତ
ସମ୍ବଳର ସଦମାନଙ୍କରେ ନିୟନ୍ତ୍ର କଲେ ସେମା-
ନେ ସର୍ବାମରେ ଉଚ୍ଚର ଯୋଗ୍ୟ ସନେତ
ନାହିଁ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବଲପୁରର ସ୍ୱାଧୀନ
ପରବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ବଳରେ ସମ୍ବଳର ବାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟସ୍ୱ-
ର ବାସ ଏକ ଦେଶର ବାସୀ ବଦ୍ଧବାସୀ
ପ୍ରକାଶ କଲେ କି ଶାସ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର
ମୋଟ ଲେକସଂଖ୍ୟା ସ୍ୱଳରେ ୮ ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ
୨ ଲକ୍ଷ ଓଡ଼ିଆ ଦେବାରୁ ସେ ଉଚ୍ଚା ସଦାତୋ
ଲକରେ ଓଡ଼ିଆ ସଦ୍ୟ କର୍ମକ୍ଷମେ ସନେତ
ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ କୂଳର ଲେକକ ମାତ୍ର ଗୁଣା
ଓଡ଼ିଆ କ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆର ସକରେ
ବାସ ଓ କାରବାର କରବାହାର ଓଡ଼ିଆ
ଗୁଣା ଲେକା ପଦା କର୍ମକ୍ଷମ ଓ କରବାକୁ
ଜାଗନ୍ତି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମ୍ବଲପୁର ପ୍ରକୃତରେ ଓଡ଼ିଆ
ସଦ୍ୟ ଏକ ସେହିଲେ ଉଚ୍ଚଶ୍ରମେଶ ସଦକେତ-
ନା ସ୍ୱଳର ସଦକରେ ଏହି ଉତ୍କଳର ପ୍ରକୃତ
କର ଅଧିକ ଯେହି ସଦ୍ୟର ଅଧିକାଂଶ ଲେକ-
କର କେହି ମାତ୍ର ଗୁଣା ସେହି ସଦ୍ୟର ଅଧା
ଲକ ଓ କେତେମାନଙ୍କରେ ସେହି ଗୁଣା
ପ୍ରକୃତ ଦେବା ସେହିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର
ପ୍ରଧାନ କର୍ମକାର ସମ୍ବଲପୁର ଓଡ଼ିଆ ଗୁଣା

ଉଠାଇ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ପରବର୍ତ୍ତନରେ ଦିନକ
ପ୍ରକୃତ ଦେବା ଅଦେଶ ପ୍ରକୃତ କର ଅଧିକ
ବକ୍ର ଦୁଃଖ ଏକ ଅଧିକ୍ୟର କର୍ମକ୍ଷମ ଅଟେ ।
ସୁଖି ଉଚ୍ଚ କର୍ମକାର ମହୋଦୟ ଏକି ସଦ୍ୟ-
ବର୍ତ୍ତନର ସେହି ଦେହୁ ଦେଶର ଅଧିକ
କାହା ଅଧିକରେ ଅଧିକ୍ୟ ଅଟେ । ସେ
କଦଳି କି ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସ୍ଥାନରେ ଦିନ ପ୍ରକୃତ ସୁବା ପ୍ରକାରେ
ସମ୍ବଲପୁରରେ ଉଚ୍ଚ ଗୁଣା ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରକୃତ
ସୁବାକୁ ସୁଶାସିତ କ୍ରଦେଶରେ କର୍ମକ୍ଷମ ପର-
ବର୍ତ୍ତନର ସୁଧା ଦେହୁ ନାହିଁ ଏକ ସୁଶାସନର-
ସରେ ସଦାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅଧିକ୍ୟ ଗୁଣୁଅଛି ।
ଏଥକୁ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲେକକ ସୁଧା
ଅପେକ୍ଷା ସଦକାତ କର୍ମକ୍ଷମର ସୁଧା ଅଧିକ
ଦେଖିବାକୁ ଦେବ ଏହା ନୁହ କଥା ଅଟେ ।
ଲେକକମାନେ ଅପଣା ଧନ ପ୍ରାଣ ଗୁଣା ଓ ସୁଧ
ଲର ଯାତନା ନମନ୍ତେ କର ଗୁଣା ଦେଖିବି
କର୍ମକ୍ଷମର ଉଚ୍ଚର ଦେହୁ ଦେଖିବି । ସେହି-
ମାନେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର-
ସୁଧା ପ୍ରକୃତ ଦୁଷ୍ଟି କରବାକୁ ଦେବ କାହିଁ ମାତ୍ର
କେତେମାନେ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ଲେକକ ହର କର୍ମ-
କ୍ଷମେ କର୍ମକ୍ଷମ ଦେଖିବା କାର୍ଣ ସେହି ଅର୍ଥ
ଦେଖିବାକୁ ଦେବ ଲେକ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନ-
ଙ୍କର ସୁଧା ଦେଖିବାକୁ ଦେବ ଏ କେମନ୍ତ
କରୁ ? କେତେକର ସଦକାତ କର୍ମକାରକ
ଲେକକ ଗୁଣା ସିଦ୍ଧିବାକୁ ଅଧିକ୍ୟ ଦେବ
ବୋଲି କି ନୁହଁ ଲେକକ କର୍ମ ଦେବା-
କ୍ଷମ ? କେହି ଗୁଣାପ୍ରକୃତରେ ସେହି
ଗୁଣା ପ୍ରକୃତ କାହା ସଦକାତ କର୍ମକ୍ଷମକୁ
ସିଦ୍ଧିବା ପାଇଁ ସଦକାତ କିଶେଶ ନିୟନ୍ତ୍ର
କର୍ମକ୍ଷମ ଏକ କର୍ମକ୍ଷମ ସୁଧାକୁ
ଦେବାର ନିୟମ ମଧ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳ
ଯେଉଁ ମାନେ ଅଧିକେଶନ କରବେ ସେମାନ-
ଙ୍କପାଇଁ କି ଲେକେ ସଦକାତରୁ ବ୍ୟତ
ଦେବେ ? ସେତେ ଉପାୟ କରେ ମଧ୍ୟ ଲେ-
କେ ଅପଣା ମାତ୍ର ଗୁଣା ଲେକେ ନାହିଁ କି ସଦ-
ସ୍ତେ ଉଚ୍ଚଶ୍ରମେଶ ଦିନି ଯାତନେ ନାହିଁ । କାହା
ସମ୍ବଳ ଦେଲେ ନିୟନ୍ତ୍ର ଶାସନ ସଦକରେ ଏହା
ଇଂରାଜୀଗୁଣା ପ୍ରକୃତ ଦୋଳଶାଳୁ ଓ ଉଚ୍ଚକୁ
ଅଧିକ ସୁଧା ଅଧିକେଶନ ରୂପେ ଦେବାକୁ
ନୁହେ । ସଦକାତ କେତେକର ଗୁଣା ପରବର୍ତ୍ତନ-
ରେ ଲେକକର କର୍ମକ୍ଷମ ସାମା ରହିବ ନାହିଁ
ପୁଣ୍ୟର ଗୁଣା ଉଚ୍ଚ ଦେବା ଅଧିକ ଅଧିକ ।

ପୁଲକ ଏବେ ଅମଳୁ ଅମୃତା ଲେଖି ଦେବେ
 ବିପ୍ଳବ ବିପ୍ଳବ ଗାନ୍ଧୀ ନାମର ଅବଦଳ ନାହିଁ ।
 ସେହିକେ ଦେହ ପୁଲକ ମୋକଦ୍ଦମାର ଅନୁପମା-
 ନ ବେଳେ ଲେଖେ ଯାହା ବହିକେ ଯାହା ନ
 ଲେଖି ଅପମାନକୁ ଉପାନ୍ତର କର ଲେଖିବେ
 ଅଥବା ଏକ ବଥାକୁ ଅନ୍ୟ କଥା ବୁଝିବେ
 କେବେ ସେ ଥିବ କେବେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେବ
 ଯାହାକର ହୃଦୟ ବୁଝି ଅଛି ଯାହାକୁ ବୁଝାଇ
 କହିବାର ଅବସ୍ୟକ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବ-
 ବର ଅଥ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଅପତ୍ତି ଏହିକ
 ସମ୍ବଳପୁରରେ ମହାପ୍ରସାଦ ବଜ୍ରର ବିପ୍ଳବ
 ପ୍ରକଳ ଥିବାରୁ ଶାକମତୀକୁ ଅମଳ ମୋକ୍ତବଳ
 ସର୍ବସ୍ୱ ମିଶ୍ରିପାଇ କେହି କାହାର ବିପ୍ଳବରେ
 ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରୁନା ବୋଲି ବିପ୍ଳବ ନାମର ବଜ୍ର ସର
 ହୁଏ । ଏଥିରୁ ଉତ୍କଳବିପ୍ଳବର ସମସ୍ତ ବିପ୍ଳବରେ
 ହିତୁମାନେ ମହାପ୍ରସାଦକୁ ମାନସ କରନ୍ତି ଏବଂ
 ସୁଦ୍ଧାପ୍ରସାଦ ବଜ୍ର ପ୍ରଥା ସବୁକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକଳର
 ଥିବା ବୁଝେ ଦେବକଳ ଉତ୍କଳ ଲୁଗା ନଦେଶ
 ଅଧୀନରୁ ଉଠିଗଲେ ଚାହିଁବ ଅପେକ୍ଷା ବଦ-
 ଦାରୁ ବିପ୍ଳବ ଉଠିବିବ ବୋଧାଗମ୍ୟ ଦେଲି ନାହିଁ ।
 ପ୍ରକଳରେ ମହାପ୍ରସାଦ କେବେ ଏତେ ଅନୁଷ୍ଠାନ
 ହୁଏ କେହିକିଏ କେବେ ଉତ୍କଳ ଲୁଗାପାତ୍ର
 ମନରୁ ଉଠାଇଦେବା ବିକଳ ଉତ୍କଳ ଯୁକ୍ତି ସମ୍ପର୍କ
 ଉପାୟ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ମହାପ୍ରସାଦର
 ବିପ୍ଳବ ପ୍ରଧାନ ବିପ୍ଳବରୁ ଯାହା ଉତ୍କଳକୁ
 ଶାନ୍ତୀ ଦେବେ କି ? ସମ୍ଭବରେ ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବ-
 କଳର ଅବେଶ ଆଶାକ ମସ୍ତକ ରୁପସୂତ୍ର ଏବଂ
 ଗାନ୍ଧୀ ରହିବ ଦେବା ଉଚିତ । ଏହି ସୁସୂତ୍ର
 ସୂତ୍ର ଅପତ୍ତିମାନ ଶୁଣି ସମସ୍ତ ସମ୍ବଳ ଏବଂ
 ହୋଇ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବଳେ କିଏ ସରାବ ବିବେଚନା-
 କେ ଉତ୍କଳବିପ୍ଳବର ଅବେଶ ନିରାଳ ବରକୁ
 କଳର ଏକ ଅନୁପାୟ ଏବଂ ଏହି ଅବେଶକୁ
 ରହିବ ବରଣା କାରଣ ଲକ୍ଷିଆ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘକୁ
 ଅବେଶର ପ୍ରକୃ ପଠାଇବାକୁ ଉଚିତ । ଅବେ-
 ଶର ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଆମାମୀ ଅଧିବେଶନରେ ଉତ୍କ-
 ଶିଳ ବିରାଜା କାରଣ ଗୋଟିଏ ସବୁ ନିପତ୍ତି
 ପଠିବ ହୋଇ ସବୁ କଳ ଦେଲ । କୋଉକି
 କାହାଣୀ ସେ ସବୁର ନିର୍ବାସଣ ଏ ପ୍ରଦେଶ
 କାହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ମନୋମାର ହୋଇଅଛି
 ଏବଂ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଧାନ ବିପ୍ଳବକର ଅବେଶରେ
 ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଓ ପ୍ରମିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳ ବି-
 ପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବରୁ ସର୍ବସ୍ୱରେ ନାମ୍ୟ ଦେଲେ ଅଳ

ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ସେ ବିପ୍ଳବ ପତ୍ତି ଅଛି କାରଣ ଅନ୍ୟ
 ଲୁଗା ପ୍ରକଳ ସେହି ବିପ୍ଳବ ଦେଖାରେ । କୌଣସି
 ଦେଶର ଲୁଗା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘର ଅବେଶ ମତେ
 ଉଠିଯିବା ଅସମ୍ଭବ ମାତ୍ର ଏହା ବିପ୍ଳବ ସେ
 ଦେଶୀୟ ଲୁଗା ଉପା ଅନ୍ୟଲୁଗାରେ କେତେ
 ଓ ଅଧୀନରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ ଲେଖକର
 ଲକ୍ଷର ସୀମା ରହିବ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

ଏସପାକରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ବଳବିପ୍ଳବର ହୋଇଅଛି । ଉତ୍କଳ
 ବେଳେ ଅବଦ୍ଧ ଗାନ୍ଧୀ ଓ ଅବଦ୍ଧ ମେଘର ଉତ୍କଳବିପ୍ଳବ
 ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଗୋଟିଏ ଉତ୍କଳରେ
 ବୁଝି ଦେବ ।

ଉତ୍କଳ ଓ ନାମସରୁ କେତେବିଧର ମାତ୍ର ଅଥ ବାଲ
 ଏ ନମରୁ ଅପିଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

କଲିକତା-ଖେଳେଟ ।

ଓଡ଼ିଆ ବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଶାନ୍ତେଟ ଓ ଗୋ କଲିକତାର ବାବୁ କୋପାଳମୋହନ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

ଗୋ ମାତ୍ରକେଟ ଓ ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ବାବୁ
 ଉତ୍କଳବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

ଓଡ଼ିଆ ବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଶାନ୍ତେଟ ଓ ଗୋ କଲିକତାର ବାବୁ କୋପାଳମୋହନ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

ଗୋ ମାତ୍ରକେଟ ଓ ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ବାବୁ
 ଉତ୍କଳବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଶାନ୍ତେଟ ଓ ଗୋ କଲିକତାର ବାବୁ କୋପାଳମୋହନ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

ଗୋ କଲିକତାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବାବୁ ଗୋପାଳମୋହନ
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବାବୁ କଲିକତା ଗାନ୍ଧୀ ହୋଇଅଛି ।

ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଶାନ୍ତେଟ ଓ ଗୋ କଲିକତାର ବାବୁ କୋପାଳମୋହନ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

କଳିକତା ବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଶାନ୍ତେଟ ଓ ଗୋ କଲିକତାର ବାବୁ କୋପାଳମୋହନ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

ସର ମହଲମା, ସା ଗୋ ବା ବାବୁ ମହଲମା
 ସର ମହଲମା, ସା ଗୋ ବା ବାବୁ ମହଲମା
 ସର ମହଲମା, ସା ଗୋ ବା ବାବୁ ମହଲମା
 ସର ମହଲମା, ସା ଗୋ ବା ବାବୁ ମହଲମା

ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଶାନ୍ତେଟ ଓ ଗୋ କଲିକତାର ବାବୁ କୋପାଳମୋହନ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଶାନ୍ତେଟ ଓ ଗୋ କଲିକତାର ବାବୁ କୋପାଳମୋହନ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଶାନ୍ତେଟ ଓ ଗୋ କଲିକତାର ବାବୁ କୋପାଳମୋହନ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଶାନ୍ତେଟ ଓ ଗୋ କଲିକତାର ବାବୁ କୋପାଳମୋହନ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଶାନ୍ତେଟ ଓ ଗୋ କଲିକତାର ବାବୁ କୋପାଳମୋହନ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଶାନ୍ତେଟ ଓ ଗୋ କଲିକତାର ବାବୁ କୋପାଳମୋହନ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବରୁ ବିପ୍ଳବର ଉତ୍କଳ ବିପ୍ଳବର ଯୋ
 ଶାନ୍ତେଟ ଓ ଗୋ କଲିକତାର ବାବୁ କୋପାଳମୋହନ
 ଓ ଉତ୍କଳ ଶାନ୍ତର ପଦ୍ୟ କରୁଅଛି । ଉତ୍କଳରେ ବିପ୍ଳବ ମାନର ବଳେ
 ସମାପନର ବୁଝି ଦେବା ନିଆ ଦେଇଅଛି ।

ମରଣାନ୍ତଃ । ଶ୍ଯାସୁତୁଶ୍ଯାସୁତୁଶ୍ଯାସୁତୁ ଚୁ ବଦାବ
 ସମ୍ଭାରଃ । ଚେନ ବଦାହୁଜୀ ଏବ ବର୍ମାଧିକାରଣଃ
 ଉପସେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରମାଣ ବଚନରୁ ଶ୍ଯାସୁ ବୃତ୍ତା-
 ଶାସ୍ତ୍ରରେ କେ କେନାଭିଷ ନାମୁବମାନେ ସକଳ
 ବର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି ଏବ ବାଞ୍ଛଣ, ସକ୍ଷିତ୍ ଓ ଦୈଶ୍ୟ
 ଏହି ଭଳି ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଦ୍ଵିତ ବଦନ୍ତି ଏମାନେ
 କେବଳ ଉପକର୍ମ୍ୟନାବ ବର୍ମର ଅଧିକାର ।
 କେନାଭିଷମାନଙ୍କର ବଦାବ ଭଦ୍ର ଅନ୍ୟ ସମ୍ଭାର
 ତାହି ସେମାନେ ସେହି ସମୟରୁ ବେଶ ପ୍ରତି-
 ଶିବ ସଦନାମାରେ ଉପସାଦ ଧାରଣ ବର-
 ଶାନ୍ତି । ମୋଡେଡୁ ଅନ୍ୟ ସମ୍ଭାରରେ ଅଧିକାର
 ତାହି ।

କଷ୍ଟମକ
 କର ନରଦିବସୁର } ଶ୍ରୀ ରାଜାଧ୍ୟ ମଞ୍ଚ
 ସଦାସ୍ୟ-ସମ୍ପାଦକ
 ୨୨-୪-୧୫ } ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଳୟପ୍ରମାଣ ସମାଜ

ମହାଶୟ ।
 ଚମ୍ପୁରଣିତ ଚଳପୟ ପିନ୍ଧିଲୁ ଅପଣେ
 ବଦ୍ୟାବ ପଦିଦାର ଏକ ସାଧିରେ ସର୍ବିଦେଶିତ
 ଗୁର ଚରଣାକ୍ଷର ବରଣା ଦେବେ । ଅଧିକ
 କରଣା ବଦାବର ପ୍ରତିପାମକ କୁରୁବର ବୃତ୍ତା-
 ଶ୍ଯାସୁ ନରପଦକ ରଚନ ମାର୍ଜଣେଶ୍ଯାସୁ ଚଣ୍ଡା
 ମଦ୍ୟାନୁବାଦ ପରିଚରଣ ଶ୍ଯାସୁଶ୍ଯାସୁର ଚଣ୍ଡା-
 ନ-ବାଞ୍ଛଦବାସ୍ତୁ, ଅସୋଧତ ବୋଲ ସୟ ପ୍ରେ-
 ମରେ ମୁହୁତ ହୋଇଅଛୁ । ଏହାର ପ୍ରକାଶିତା
 ଶ୍ଯାସୁ ଶ୍ରମଣ ବୃତ୍ତଶ୍ଯାସୁ ଶାଠି ବଦାବେଇ ଅଟନ୍ତି ।
 ଶ୍ଯାସୁ ମହୋଦୟା ଉକ୍ତ ସୁପ୍ରକ ପ୍ରକାଶ କରଣା
 କାସ୍ତୁ ସୁ ବମଳ ଓ ଅପଣାର ବଦ୍ୟାନୁସର
 ପ୍ରକାଶିତ ଭର ସାଧାରଣକର ପ୍ରସଂସାଦ ଆତ-
 ବୋଇଅଛନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ର ଅପର ସମ୍ଭାରରେ ଉକ୍ତ
 ସୁପ୍ରକରୁ ସଦାସ୍ୟ ସୁନଳ କରଣା ବସନ୍ତରେ
 ପ୍ରକାଶିତା ମହୋଦୟା ସହକର ବେଦେ ।
 ଏହା ହୁଁ ଅମ୍ଭ ସମାଲୋଚକାର ମୁଖ୍ୟ କୁଦେଶ୍ୟ
 ଅଟେ । କଥା (ପ୍ରଥମମାନ ସୁଗ ବୃତ୍ତଶ୍ଯାସୁ ଶ୍ଯାସୁ)
 ମୁହୁତ ସମୟେ ଶ୍ଯାସୁଜା ଭଗ ? ଭାଲ ? ଦେ-
 ଦେ ଭାଲ ବୋଇଥାଏ ଦେବେ ସମୟେ
 ଏପରି ବଦ୍ୟାବ କରଣ ଅଟେ । ବାସନ୍ତ ଅମ୍ଭର
 ସମୟେ ମୁହୁତର ବାଣୀ ଅପଣା ବଦ୍ୟାବ ବାଣୀ
 ଏହୁପରି ସଦାସ୍ୟ ବାବଦାର ହୋଇଥାଏ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ଯାସୁରେ ଅମ୍ଭର ସୁଗ ଗାଳ ସରମାତ, ସଦ-
 ସତ, ଶ୍ଯାସୁ, ବା ଦ୍ଵିତ୍ଵଶ୍ଯାସୁ ପ୍ରକାଶ ଦେଖା ଯାଏ ।
 ୨୨ ସୁପ୍ରାଶ୍ଯାସୁ (ସେନାକରେ ସେ ମଦ୍ୟ-
 ନୁଗରୁ ଅଧିକା) ବରେ ଶ୍ଯାସୁ ସେ ଶ୍ଯାସୁ ବଦେ

କାହି । ଏଠାରେ ଅଧିକାର ଶ୍ଯାସୁ ବଦ୍ୟାବ
 ବାବ ହୋଇଅଛୁ । ଅ ଉପସର୍ବ କମ୍ୟାତୁରୁ ଚ
 ପ୍ରକାଶ୍ଯାସୁ ବର୍ଣ୍ଣିତାବ୍ୟରେ ବଦ୍ୟାସୁ ହୋଇ ନ
 ପାରେ । ମୂଳ ପ୍ରକ୍ତରେ ସେପରି ହୋଇ ନାହିଁ ।
 ଦେଶିକା ଦେଲୁ । (ଅକାନ୍ତଃ ସ ମଦ୍ୟାକ୍ଷ
 ଶ୍ଯାସୁସୁଦା ପ୍ରକାଶିତଃ) ପୃଷ୍ଠା, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ
 ମଦ୍ୟାସୁ ପ୍ରକଳ ସମ୍ଭୋଦକଦ୍ଵାରା ଅକାନ୍ତ
 ଦେଲେ । ଶ୍ଯାସୁ ୧୧, (ନିପତ୍ତ ଅଲୋକ ମୁ-
 କରେ ସକ୍ତ) ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସକ୍ତର ଶ୍ଯାସୁ
 ବଦ୍ୟାବାର ଅସୋଧ୍ୟ ଅଟେ ସେବେଲୁ
 ସୁକୋକ୍ତ ବାଦ୍ୟ ବାଦକ ଦୋଷରୁ ଅଟେ ।
 ନୁପତ୍ତ ଅଲୋକ ମୂଳ କରେ ସକ୍ତର ଏପରି
 ହୋଇଥିଲେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୋଇଥାନ୍ତା । ପୃଷ୍ଠା
 ଶ୍ଯାସୁ ୨୨ (ଅଧିକ ମୋର ଶ୍ଯାସୁ ସାମିଲ ଦୋ-
 ଶ୍ଯାସୁ । ଅର୍ଥରେ ଶାଳନା ବରୁଥିବେ କ ନାହିଁ) ।
 ଏଠାରେ ମୂଳ ପ୍ରକ୍ତରେ (ପାଲ୍ୟରେ) ଶ୍ଯାସୁ
 ସଦ ବଶ୍ଯକ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଭାଲରେ ବଦ୍ୟାବ
 ହୋଇଥିଲେ ଅନୁବାଦରେ (ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବଦ୍ୟାବ
 ବସନ୍ତ ଦେଲେ) । ପୃଷ୍ଠା ଶ୍ଯାସୁ ୧୧ (ଅଧିକା-
 କରେ ସେ ବଦ୍ୟାସୁ ସସୟ । ସେ ବଶ୍ଯାସୁ ମୋର
 ହୋଇଯିବରୀ ସସୟ) । ଏଠାରେ ସସୟ ଓ ସସୟ
 ଶ୍ଯାସୁ ବଦ୍ୟାବ କଳାନ୍ତ ଅସଦ୍ୟ ଅଟେ ।
 ସସୟ ଶ୍ଯାସୁରେ ସାଦାକୁ ଶ୍ଯାସୁ ଶ୍ଯାସୁ ବା ଅର୍ଥମର୍ମୀ
 ବଦ୍ୟାସୁ । ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟରେ ତାହାକୁ ବସନ୍ତ
 ବସନ୍ତର ନଦ୍ୟାସୁ । ଦେବେ ସସୟ ଓ ସସୟ
 ଶ୍ଯାସୁ ଶ୍ଯାସୁ ସହକରେ ବସନ୍ତ ଅଧିକ ଦେବେ ।
 ପୃଷ୍ଠା ଶ୍ଯାସୁ ୧୧ (ସେହି ସେ ମୁଁ ମୋର ପୃଷ୍ଠା
 ମାଳକ କର । କାଣି କ ଶାସୁ କେହି ରଖିବେ
 ପ୍ରକ୍ତ) । ଏଠାରେ ମୂଳ ପ୍ରକ୍ତରେ (ସେତ) ଶ୍ଯାସୁ
 ସଦ ବଶ୍ଯକ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଭାଲରେ ବଦ୍ୟାବ
 ହୋଇଥିବା ପ୍ରକ୍ତ ଅନୁବାଦରେ ବଶ୍ଯକ ବଦ୍ୟା-
 ବାଲର ପ୍ରକ୍ତର ଅସଦ୍ୟ କୁଦେ, କ ? । ପୃଷ୍ଠା
 ଶ୍ଯାସୁ ୧୧ (ଚ କରଣ ନକ ମୋର କୁଦେ
 ଶ୍ଯାସୁ । ଶ୍ଯାସୁ କୁଦେ ଶ୍ଯାସୁ କରେ ବାହାର)
 ଏଠାରେ ସେଣ କର ? ଦେବୁ ବାଦକ ଶ୍ଯାସୁ ?
 କାହା ଦେଲେ ସମ୍ଭୋଦ ପ୍ରକାଶ ସସଦ୍ୟ
 ହୋଇ ଯିବ । ପୃଷ୍ଠା ଶ୍ଯାସୁ ୧୧ (ପ୍ରକାଶ ଶ୍ଯାସୁ
 କେ ମୋର କରଣା ଦେଲୁ । ଶ୍ଯାସୁ ଅମ୍ଭମା-
 ମାକର୍ଣ୍ଣ ସଦେବ ଯାଉ) ଏଠାରେ ଶ୍ଯାସୁ ଅସଦ୍ୟ
 ଶ୍ଯାସୁ ଶ୍ଯାସୁ ପ୍ରକ ବର୍ଣ୍ଣ ଅମ୍ଭେ ଶାଳ ସମାପିତା
 ଶ୍ଯାସୁ ପ୍ରକ ବର୍ଣ୍ଣ ସଦେବ । ଅବଦ୍ୟ ଶ୍ଯାସୁ ପଦା
 ଶ୍ଯାସୁ ପ୍ରକ ସେ ଦକା ସମାପିତା ଶ୍ଯାସୁ ମଧ୍ୟ

ସେହି କର୍ଣ୍ଣା ଏ ନୁପତ୍ତ ଲବଣ ହୋଇ
 ଶ୍ଯାସୁ ଏବ ବର୍ଣ୍ଣିତରୁ ନଦ୍ୟାବ ହୋଇ ଶାସୁ
 ତାହି । ପୃଷ୍ଠା ଶ୍ଯାସୁ ୧୨ (ବାବ ଶ୍ଯାସୁ
 କଦ୍ୟା ଶ୍ଯାସୁ ମଦ୍ୟାସୁ ହୁଁ, କେଶ୍ଯାସୁ ସମୋ-
 ହତ ହୋଇଥି ମଧ୍ୟ) ଏଠାରେ ମୁହୁତରେ
 (ଶ୍ଯାସୁ ସମୋହତ କରଣ) ଏହୁପରି ପ୍ରକ୍ତ
 (କଦ୍ୟା) ଏ ସଦ୍ୟ କେଶ୍ଯାସୁର ଅନୁବାଦ
 କରଣା ସାଦ୍ୟାସୁ ପ୍ରମାଣର ବସନ୍ତ ଅଟେ ।
 ପୃଷ୍ଠା ଶ୍ଯାସୁ ୧୨ ଶ୍ଯାସୁ (ସେହି ସୁପ୍ର ସଦ୍ୟ
 ସେହି ସୁପ୍ର, ଦେଲୁ ଠାରୁ ହୋଇଲେ ବା
 ସେ ସମ୍ଭୋଦ) ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭୋଦ ଶ୍ଯାସୁ
 ସମ୍ଭୋଦରେ ବଦ୍ୟାବାରଣ ଅଟେ । ପୃଷ୍ଠା
 ଶ୍ଯାସୁ ୧୧ (ଶ୍ଯାସୁ ଅଦ୍ୟାସୁ ସଦ୍ୟ ଦେଲୁ
 ସଦ୍ୟ) ଏଠାରେ ଦେଲୁ ପ୍ରକ୍ତ ଦେଲୁ
 ଶ୍ଯାସୁ ବଦ୍ୟାସୁ ହୋଇଥିଲେ ବସନ୍ତ ଦୋଷ
 ସକ୍ତରା କ ? । ଶ୍ଯାସୁ ୧୧ (ଶ୍ଯାସୁ ବର୍ଣ୍ଣିତା-
 ଚକ ଶ୍ଯାସୁ ଦେଲେ ସଦ୍ୟାସୁ) ଏଠାରେ
 କୋଷ ଦେଲେ ବା ବଦ୍ୟାସୁ ଦେଲେ ଏପରି ପ୍ରକ୍ତର
 କ କରଣା ସମୟର ଲବଣକର ଶ୍ଯାସୁ ନୁଦେ କ ?
 ଶ୍ଯାସୁ ୧୧ (ବାହାର ସେ କେଶ୍ଯାସୁ ଏବ
 ହୋଇଲେ ମିଶ୍ରି) ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟର ଶ୍ଯାସୁ
 ସମୟରେ କେଶ୍ଯାସୁ ଶ୍ଯାସୁ ଅନୁବାଦ ହୋଇଣି
 ପ୍ରକ୍ତ ? ପୃଷ୍ଠା ଶ୍ଯାସୁ ୧୧ (ଶ୍ଯାସୁ
 ସଦ୍ୟ ଦେବ କେଶ୍ଯାସୁ ସଦ୍ୟାସୁ ବର ଅଦ୍ୟାସୁ
 ଅଲୋକ ଅମରଣ) ଏଠାରେ କେଶ୍ଯାସୁ
 ମଧ୍ୟରେ ବସନ୍ତର ଦୋଷକୁ ବସନ୍ତାକ୍ଷରକ
 ମନ୍ତରେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟରେ ଚଳିପାରେ । ପୃଷ୍ଠା
 ଶ୍ଯାସୁ ୧୧ (ଶ୍ଯାସୁ ଦେଲେ ଅମରଣ ଦୋ-
 ଶ୍ଯାସୁ) ଏଠାରେ ବୁଝା ଦେଲେ ବସ-
 ଶ୍ଯାସୁ ହୋଇଣ କୁଦ୍ୟା ଏପରି ପ୍ରକ୍ତର ବଦ୍ୟାବ
 କୁଦ୍ୟାସୁ । ପୃଷ୍ଠା ଶ୍ଯାସୁ ୧୨ (ଶ୍ଯାସୁ
 (ଶ୍ଯାସୁରେ ଶ୍ଯାସୁ ଶ୍ଯାସୁ ସେ ବସନ୍ତ-
 ଅସଦ୍ୟ ଦେଶ୍ଯାସୁ ସଦ୍ୟରେ ସୁକ୍ତେ ପ୍ରକ୍ତ)
 ପ୍ରକ୍ତର ସଦ୍ୟାସୁ ବଦ୍ୟାସୁ ସଦ୍ୟାସୁ ହୋଇ-
 ଦାରୁ ପ୍ରକ୍ତରେ ସେ ଲଜାକର । ସେମାନ
 ମହୁଶାସୁର । ସଦ୍ୟାସୁ ମିଶ୍ରିତ ଶ୍ଯାସୁ ସଦ୍ୟାସୁ) ।
 ଏଠାରେ ପ୍ରକ୍ତର ପ୍ରକ୍ତରେ ସଦ୍ୟ ଓ ଲଜାକର
 ପ୍ରକ୍ତରେ ଲଜାକର ଶ୍ଯାସୁ ପ୍ରକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ
 ସଦ୍ୟାସୁ ହୋଇଣାନ୍ତା । ଶ୍ଯାସୁ ୧୧ (ଶ୍ଯାସୁ
 ଶ୍ଯାସୁ ସଦ୍ୟାସୁ ସଦ୍ୟାସୁ ମିଶ୍ରି ସଦ୍ୟାସୁ
 ବଦ୍ୟାସୁର ଶ୍ଯାସୁରେ ହୋଇଣାନ୍ତ) ଏଠାରେ
 ମନ୍ତର ପ୍ରକ ବଦ୍ୟାସୁରୁ ଚଳି ପ୍ରକ୍ତ ସଦ୍ୟାସୁ
 ଅଧିକ ସଦ୍ୟାସୁ କରଣ ଅଟେ । ପୃଷ୍ଠା ଶ୍ଯାସୁ

ଶ୍ଳୋ ୨୭ କ (ସେ ଯେ ଭକ୍ତପୁତ୍ର ଶ୍ରେଣୀ
 ଦେବଙ୍କ ନାଶକୁ ପୁଣି) ପୁ ୨୧ ଶ୍ଳୋ ୨୮ କ
 (ଭକ୍ତସୈନ୍ୟ ବଳଦେବ ବ ଦୁରାଶନ) ଉଦ୍ୟା-
 ଦ ଅନେକ ପ୍ରକରେ ଭକ୍ତଗୁଣ ଅବାସନ୍ତି-
 ଦୋଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବାର ଦେଖି ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ସାଠରେ ବହୁ ମାତ୍ର ଅନନ୍ଦ ଅନୁଭବି କରପା-
 ସନ୍ତି ନାହିଁ । କ୍ରମଶଃ—ପରଶେଷରେ କଳ୍ପବ୍ୟ
 ସେ ବାସନ୍ତିରେ ଅବଶିଷ୍ଟାଣ୍ଡ ସମାଲୋଚନା
 କରୁ ଅମୂଳ ସମସ୍ତକ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ।
 କିନ୍ତୁ ହୋଇ ବାହୁଲ୍ୟ ମେ ୧ ପ୍ରସ୍ତୁତକ ଅପର
 ସମ୍ପର୍କରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଉତ୍କଳ ସାହି-
 ତ୍ୟ ଉତ୍କଳ କଳ୍ପନିକ ଗୋବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଦ୍ୟାସ
 ପରଶେଷର ଓ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରକୃତିକ କଳ୍ପନ ପ୍ରକା-
 ଶିକା ମହୋଦୟା ଗୁଣକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀରେ
 ରେ ଅବଶିଷ୍ଟାଣ୍ଡା ଦେଖନ୍ତୁ । ଇତ ।

୧୮୯୫ } କାବ୍ୟଗର୍ଭୋପାଧିକ
 ଶୁକାବସର } ଶ୍ରୀ ଶକବର ରଥ ଶର୍ମା
 ପୁସ୍ତକାଳୟ } ଦେବପତ୍ରପତ୍ର

ଶୋବ ।

ଶୁଣ ଗୋ ରାଜିନି ! ମୁହିଁ କରୁନା ମାମା
 ଶୋବେ ଗାବର ଦୋଇ ମୋ । ବହୁ କଥ
 ନଦେବକି ସଜିନି ଗୋ । ୧ । ପଶୁ ମୁଁ ଥୁଲ
 ପୁଲରେ । ସମାଦ କେ ଦେଇ ଅସି ସବୁରେ
 ଗୋ । ମାମା ଗଲେ ସର୍ବସ୍ଵରେ ସଜିନି ଗୋ ।
 ପୁଲିଲ ମୁଁ ବସ ବସ । ନ କର ମଠ ତୁ ବେ
 ସଦେଶ ଲେ । ବାହିଁ କ ମନରେ ବରୁକି ଶାସ
 ଗୋ । ୨ । ପୁରୁକି ସବାବ ବୁଣି । ତୁକ ଗୋ
 କେ ଦେଇ ସବୁର ଦାଣି ଗୋ । ପିଷକେ ବ-
 ସର୍ଣ୍ଣେ ସଦାଲେ ତୁଳ ଗୋ । ୩ । ବଢ଼ିଲ
 ଶୋବ ଉତ୍ତାସ । କଦନ ଚରୁଲି ଦୋଇ ନରୁଣ
 ଗୋ । ରୁଦ୍ଵାପା ଦେଲେ ଦେବେ ଅଶାସ
 ଗୋ । ୪ । ତ ପ୍ରଣିଲୁ ତାଦା ଅପ୍ପେ । କରନ୍ତେ
 ବୋଲନ୍ତି ରେସଲେ ତୁମ୍ପେ ଲେ । ମାମା ମଲେ
 ବୋଇ କେ କୁହେ ଦମ୍ପେ ଲେ । ୫ । ଶୁକ୍ର
 ଅସି ମାଦାନ୍ତି । ନ ସରଣି ତ କେ ଜାଣି ଆ-
 ଅନ୍ତି ଲେ । ମଲେ ମଲେ ବୋଇ ଦୁର ପ୍ରକାନ୍ତି
 ଲେ । ୬ । ଶୁଥୋହି ଅନ୍ୟ ମୁଣୁ । ଫେରିଆନ୍ତି
 କେସେ ମରଣ ମଣୁ ଗୋ । ଫେରୁ ଅମ୍ ମାମା
 ସମସ୍ତେ ଦେଖୁ ଗୋ । ୭ । ଦେଖୁ ଦେଖୁ ତର
 ଗଲେ । ତାକୁର ଶୋଷକ ଗଲେ ଅନଲେ
 ଗୋ । ସସ୍ଵାଷ୍ଟରେ ମାମା ମଲେ କୋଇଲେ

ଗୋ । ୯ । ସଦା ନିରୁତ ଦେଲୁ । ଏବ ସୁରେ
 ବସି ସବେ ବାଲୁ ଗୋ । ମଣ୍ଡେ ଯାନ୍ତି ପ୍ରାଣି
 ଗୁଣ ଲଳୁ ଗୋ । ୧୦ । ବରସ ଦେଖିଲେ
 ମୁଖ । ପ୍ରକୃତି କହ କ ଦୋଇଲୁ ଦୁଃଖ ଲେ ।
 ଦସ ବାଣୀ ଲଗଇ ସୁଖ ଗୋ । ୧୧ । ରୋଗ
 ଦେଲେ ତାହା ଜାଣି । ଶୁଷ୍ୟ ବସନ୍ତି ରଗ୍ରା
 ଅଣି ଗୋ । ପିଅ ବୋଲି ଦେଇ ମିଶାନ୍ତି ପାଣି
 ଗୋ । ଅଶାସ ବଚନ କହ । ସ୍ଵେଚ୍ଛରେ ମନକୁ
 ନଥନ୍ତି ମୋହ ଲେ । ମାତାଠାରୁ ବନ ବୋଧ
 ନୁଥଇ ଲେ । ୧୨ । ତାଙ୍କ ଗୁଣ ଅହ ଠାଣି ।
 ଦେ ଅବା ଲେଖନେ ଲେଖିବ ଗୁଣି ଗୋ ।
 ମାମା ନାମେ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ପୁଣି ଗୋ । ୧୩
 ଦେଖ ଲେ ଶ୍ରୀକମଳ । ନାଲକେ ହାଲିକୁ ଏ
 ଉପକର ଲେ । ଜନନୀ କରଦେ ଦୋଇ ମହ-
 ନ ଲେ । ୧୪ । ମାମାକୁ ଦେଖିବା ଯାଇଁ ।
 ବିଷାଦେ ଅପ୍ପେ ଗଲୁଣି ଯାଇଁ ଲେ । ତାତର
 ମସ୍ତକେ ରୁଣୁ ଚୁଲ ଲେ । ୧୫ । ବରୁଣୁ
 ମାମା କୁହ । କ ଦୋଷେ ସମ୍ପଦ ତଥା କ ବୁ-
 କ ଗୋ । ଏ ଦାରୁଣ ଦୁଃଖ ଅହ ଦୁଃସହ
 ଗୋ । ୧୬ । ତହିଁ ସରବକ ଲେଇ । ବାବସ
 ରତରେ ଦେଲେ ପୁରେଇ ଗୋ । କୃଷକେ
 ଦେଲେ ତାକୁ ଜଜାଇ ଗୋ । ୧୭ । କବର
 ପାଶେ ହେଟଲ । ଅନନ୍ୟ ସସାର ଦୁଃଖେ ଜାଣି
 ଲ ଗୋ । ପ୍ରଭୁ ଶାନ୍ତର୍ଣ୍ଣା ମନେ ଧାଇଲ
 ଗୋ । ୧୮ । ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଲି ଶେଷ ।
 ଭୁବର୍ତ୍ତରେ ମାମା ହେଟଲ ପ୍ରଦେଶ ଗୋ ।
 ସରଦେ ଫେରନ୍ତି ସମ୍ପ ଅଦାସ ଗୋ । ୧୯ ।
 ପୁସ୍ତକର ତଥା ଶେଷ । ଅତ୍ତା ବିବକରେ ଅହ
 ପ୍ରଦେଶ ଗୋ । ଅମରେ ରଖନ୍ତି ଉତ୍କଳ ଯାଶ-
 ଗୋ । ୨୦ । ଅମର ପୁରକୁ ଯାଇ । ମିଶ୍ରସରେ
 ଗୀତ ନାଅନ୍ତି ତହୁଁ ଗୋ । ଅପ୍ପାରେ ଭଗଦ୍
 ଧ୍ୟାଇ ସଜିନି ଗୋ । ୨୧ । ଦବ୍ୟ ସର୍ବସ୍ଵରେ-
 ସେହି । ବଗୁଣୁ ଚେତେ ଜାଣିଲ୍ୟ ଦୋଇ
 ଗୋ । ଦେଶ ଜ୍ଞାନ କେତେ ଫେଇ ସଜିନି
 ଗୋ । ୨୨ । ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତାକ ସମ୍ପରେ । ବାରବା-
 ର ମୁହିଁ ପ୍ରଣତ ବରେ ଗୋ । ପାପିଣୀ ଦେଖିବ
 ସେବେ ସେଠାରେ ଗୋ । ୨୩ । ମୁଁ ସୁନା
 ଦୁଃଖା ସୁନା । ପ୍ରଥମେ ଲେଖିଲୁ ଏହି କବିତା
 ଗୋ । ମାମା ଶୋବେ କୁଏ ଅତ ବ୍ୟସ୍ତତା
 ଗୋ । ୨୪ । (Esthar patra)

ଏସ୍ତର ପାଠ

ପିପେଲ ଅର୍ପାଜେତ ସୁନ ଶ୍ରୀମାତା

ବିଜ୍ଞାପନା

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ଦେଖ କର ବାଲବୋଧ
 ବିବାବରଣ ଓ ଶୁଭଲକ୍ଷଣାଂଶୁ ପ୍ରମାର 'ଉଷ-
 ନା ଓଜିୟା' ନୂତନ ପ୍ରକାଶନା ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ
 ପୁସ୍ତକ ଦୋକାନରେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୁହଇ ! ନୁହଇ !! ନୁହଇ !!!
 ଦୁନାଶ୍ରୁତୁଗୋଲ ।
 ଦୂର ଅର୍ଚ୍ଚନ ସମ୍ପାଦ
 ପୁସ୍ତକ ୫୦୮
 ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ପୁସ୍ତକାଳୟରେ
 ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି ।

NOTICE
THE
DWIBHAST.
 SECOND EDITION IS OUT
 AND AVAILABLE FOR SALE.
 To be had of the Printing
 Company Cuttack.
 Price four annas.

ଦୃଢ଼ାସୀ ।

୨୪ ସମ୍ପରଣ ପ୍ରକାଶନା କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ
 ପୁସ୍ତକ ଦୋକାନରେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି ।
 ମୂଲ୍ୟ ଚାରିଅଣା ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ।

ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧ ।
 ଉତ୍କଳାଅଦାସଙ୍କ ବିବରଣ ଯେହି ଏକାଦଶ-
 ସ୍କନ୍ଧ ଏହି ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ଦୋକାନରେ ପୁସ୍ତକ
 ହୋଇ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସମାଜ ପ୍ରକାଶକ ଦୋଇ
 ଅସ୍ତୁତ୍ଵ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧର
 ନୂତନସଂସ୍କରଣ ବାହାରଅଛି । ସେହି ପ୍ରକାଶନ
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରହଣ କରଣେ ଅମେଳ ସୁଧି ତାହା
 ସଂଶୋଧିତ ଦୋଇଅଛି । ପ୍ରତି ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ
 ପ୍ରତି ପ୍ରକାର ପ୍ରାୟମରେ ସଂସ୍କୃତ ଗୋକମାନ
 ସୁନିବନ୍ଧୁ ଦୋଇଅଛି । ଅର୍ଥ ଶୁବଦେବତାଠାରୁ
 ଉତ୍ତମାକେ . ନୈମଗାରଣରେ, ପରଶୁରାମ ନନ୍ଦ
 ବିବା ଗଙ୍ଗାଗରରେ ଉତ୍କଳର ଶ୍ରବଣ କରୁଥିବା
 ଉତ୍କଳବର ଶ୍ରୀ ବୃଷଭର ପାଦପଦ୍ମରେ ପରବକ

ପାଠ୍ୟ ବିକାଶ ।

ଫ ୩୦ ୩ ଫ ୨୦ ୫୩	ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ । ପ୍ରଥମ ଭାଗ । ୧୯୩୩ । ପୃଷ୍ଠା ୧୦୦ । ମୂଲ୍ୟ ୧୦୦ ।	ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ । ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ।
-------------------	---	--

BANISHMENT OF URIYA FROM THE CENTRAL PROVINCES.
VII

We have so long confined ourselves to reasons quite independent of and apart from the Resolution of the Chief Commissioner, for which it is simply hoping against hope to try to replace Uriya by Hindi in Sambalpur. In our last issue we said, however, that we have so long tried in vain to find out the policy or principle on which the Resolution is based. To day we shall use the terms policy and principle for the sake of convenience however inappropriate the application may be. May it be called principle or policy, a glance at it shows that there can be nothing more half-hearted and half hazard. Provision has been made to teach Hindi but the Resolution is silent as to whether the orders apply to the Feudatory States dependent on Sambalpur; and it is these States which cover the greater part of the area of the district. If it is thought that no such declaration is necessary as under-hand means can achieve it better, why is direct measure necessary for the part where there is direct

influence ? The very necessity for the direct measure should have shown that underhand means will be of no avail for this purpose. If it is contemplated to exclude these States from the operation of the Resolution no man with a grain of commonsense should expect to replace Uriya by Hindi. Apart from this, is to be presumed that these states are so well administered as to necessitate no concern between the mass there and government officials ? If such is the case, it is of course a matter of great satisfaction and congratulation that the people in these Native States are so well off. It is not in this respect alone that the Chief-Commissioner's Resolution is half-hazard. It is intended to replace Uriya by Hindi and directs at the same time in para 5 that "*A colloquial knowledge of Uriya must, however, be acquired within a certain period by officials transferred from other districts*" Is this measure ever calculated to smother the love for one's mother tongue ? Is this a measure calculated to be effective ? If it is meant as a sweet coating or a little oiling to make the bitter pill go

down smoothly and pleasantly nothing can be more short-sighted and ill calculated. It may make the pill go down smoothly and pleasantly but it will at the same time make it quite inoperative. It is perhaps for this reason that the people of Sambalpur are apparently so silent. According to the theory of the Chief-Commissioner himself, they are laughing in their sleeves at the proposed measure, they expect that the interpreters will not be above the influence of the all-powerful Mahaprasad and there is no need now of raising their voice against the Chief Commissioner's orders. But backward as they are, they forget that there will be a regular auction for Mahaprasadship and fortune will smile on the highest bidder. It is therefore for the sake of justice, good administration and for the good name of the Chief-Commissioner on the one hand and from love of our mother tongue on the other that we are dwelling on the subject at length. Looked from the point of view of those whom the Resolution compells to learn the language, the measure is curious indeed. The officials should

go about picking up the colloquial language of the people, but it is considered a great sin to learn the alphabets. The reverse is the case with the officials of the Bengal Government. They learn the language by reading books and papers and we understand that our present Commissioner Mr. G. Stevenson learnt Uriya before he came out to India. So we once said that we should not be surprised if we are told one day that the sun rises in the west in the Central Provinces. We cannot understand why the officials should learn the colloquial language and not the alphabets and the language of books. This clearly shows that the measure has been adopted without even an attempt to know what the language is it. A glance at Mr. Beame's Comparative Grammar would have shown that it is in the colloquial words mainly that Hindi differs from Uriya, both having descended from sanskrit. If the officials are to learn what distinguishes Uriya from Hindi where lies the necessity for abolishing the language to the great inconvenience of the people? Is it the Uriya alphabets and the language of the book that helps the Mahaprasadship? Will not the knowledge of the colloquial suffice for the purpose? We are sorry thus to be led to think that the words of the resolution quoted above are not sincere and earnest; they are meant as a sweet coating for the bitter pill. The ignorant mass are not to blame if they follow this royal standard of morality.

There is another point in connection with this which deserves special notice. It is laid down in para 5 of the resolution that "In the case of lower grades of officials of certain departments such as the police and forests whose duties are not of a clerical nature, it may perhaps not be necessary to enforce the above rules strictly." In addition to this all officials drawing less than Rs. 10 a month are not required to learn

Hindi. Are these calculated to replace Uriya by Hindi? or are the words sincere and earnest? We leave it to the reader to think what he likes of measures like these.

The principal reason for the measure is said to be the great inconvenience of administration. From 1862 at least to 1885 there was only one Uriya Deputy Collector in the three districts of Orissa, all others having been brought from Bengal and the bulk of officials at present is still from Bengal. Has the Bengal Government ever complained of any inconvenience? Has it ever entertained even the idea of replacing Uriya by Bengali? On the contrary it decided that Uriya should continue to be the court language when the contrary was urged in 1868 by no less an authority than the Director of Public Instructions. It may be said that no inconvenience is felt as there is not the same difference between Bengalee and Uriya as between the latter and Hindi. We had and have officials from the inhabitants of Behar. Babus Jagadam Sahai and Madhab Lall who are to deal with the peasants having to work in the Canal Revenue Department. Has there ever been any complaint of any inconvenience? To crown all Mr. Beames says at page 33 Vol I of his grammar "Uriya is in many respects more like Hindi than Bengali." We are at a loss to understand why the things should be different in two provinces though the same Englishman is at the head of the administrations of both.

To meet the argument that the number of the Uryia speaking people in Sambalpur is small when compared with those speaking Hindi and Marahati the following table compares the number of the people speaking different languages under the Governments of Bengal, Madras and the Central Provinces.

Language.	Bengal.	Central Provinces.	Madras.
Bengali.	3,77,39,054	1,509	1,173
Hindi.	2,91,47,847	64,97,700	449
Uryia.	46,08,808	6,85,071	12,92,163
Marahatti.	901	21,15,608	1,23,830
Telgue.	18,143	1,61,811	1,36,53,674
Tamili.	6,026	5,508	

It is to be noted here that the number of the Hindi speaking people in the Central Provinces includes those who speak what is called Chhatesgurhi language in the Chief Commissioner's Resolution and Laria of which no mention is made in that Resolution. Is there a great difference between the proportion that the number of Uriya speaking people bear to those speaking Hindi or Bengali in Bengal or Tamil or Telgue in Madras on the one hand and that it bears to the Hindi or Marahatti speaking population of the Central Provinces on the other? Had such a comparison been ever made the Resolution should never have been passed on this consideration. As the Chief Commissioner's measure is neither calculated to replace Uriya by Hindi nor justifiable on any consideration we earnestly hope and pray that he will be pleased to take the matter into his serious consideration and cancel his Resolution. It will simply go to exalt him like the orders of our Lieutenant the Governor in matter of trial by jury.

ଉତ୍କଳ ସ୍ୱାଧୀନତା ସମିତିର ପ୍ରକାଶନ
କଟକରେ ମୁଦ୍ରିତ ।

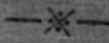

ସାଦା ଅଥା ସୁକ ଭାବୀ ବସ୍ତୁକାଳ ଭବନେ
ସୁ ହି ସମ ।

ତାଳ ଜାପାଳ ସଜି ଅନୁସାରେ ଫରମୋସା
ଦ୍ଵୀପ ତାଳର ଅଧିକାରକୁ ଜାପାଳର ଅଧିକାରକୁ
ବାଦାହ ସମ । ଏଥିରେ ଫରମୋସା ଦ୍ଵୀପରେ
ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଲାଗିଅଛି ଏବଂ ତାହା ନିକାରଣ
ନିମନ୍ତେ ତାଳସେବା ସେଠାକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ
ଅଛି । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ନିର୍ମାଣର ଉତ୍ତରାଧିକାର
ମଧ୍ୟ ବିଦେଶୀୟକୁ ଲାଗି କରବା କାରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ରହି ଅଛି । ଗଣ୍ଡଗୋଳ ନିସ୍ତର ହେଲା ।
ଏଥର ଅନୁମୋଦନ ଶାନ୍ତି ତାମନା କରୁ ।

ଗତ ରୁକ୍ମକାର ଅପସ୍ମର କାଳରେ ବରାଧ
ସହକ ଏକ ଅଣା ଲାଗି ଦୁଷ୍ଟି ଏ ନଗରରେ
ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ମେଘ ଉଡ଼ିବୁ
ହେଉଅଛି ଏବଂ ଏକଠା କଳ ମୋହସରୁ-
ଏକଠା ସ୍ଥାନରେ ଦୁଷ୍ଟି ହେଉଅଛି । ଏହା
ଦ୍ଵାବି ଗୁଣକାର୍ଯ୍ୟର ସୁବିଧା ହୋଇଅଛି ଏବଂ
ସୁଶାଳକର ଅଗମ ଦେଖାଯିବାକୁ ଧାନ ଗୁଣ-
ଲର ଦର ନ ବଢ଼ି ବରଂ ସୁଦୀରୁ ସୁଲଭ
ଅଛି । ବଦଦେଶରୁ ସକଳ ସ୍ଥାନର ଅବସ୍ଥା
ଏହିପରି ଅଟେ ।

ଉତ୍କଳର ବିଶ୍ଵପଦ୍ୟାଳୟର ଗତ ପ୍ରବେ-
ଶିତା ଅଭାଗରେ ସମ୍ବଲପୁର ଦାଲସୁଲରୁ ୩
ଜଣ ଏବଂ ବାମନୀ ସକଳୁମାର ସୁଲଭୁ ୧ ଜଣ
ସମ୍ପ୍ର ପାଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ସମ୍ବଲପୁରର ୧୭ଜଣ
ସମ୍ପ୍ରମାଣିକ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଜ ୩ ଶ
ଉଦ୍ଦୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟେ । ବାମ-
ନୀରୁ ଦେବକ ଏକଜଣ ଏହି ବର୍ଷ ପ୍ରଥମ
ପଦ୍ମାଣୀ ଦେଇ ୨ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଶ କରୁ-
ଅଛି ବଡ଼ ସୁଖର ବିଷୟ ।

ସମ୍ବଲପୁର ଭଳେ ବର୍ଷା ସମୟ ନିକଟରେ
ଏକ ବରଂ ବିବାହ ହୋଇ କନ୍ୟା ସହର
ବାହୁଡ଼ି ଅସ୍ତସ୍ତଳ । ବାଟରେ ଉଡ଼ି ବସିଥିବା
ଭବାବତୀମାନେ ବରଂ ଓ ବରଜାତୀମାନଙ୍କୁ
ଲୁହାକଳରୁପେ ମାଡ଼ିପିଟି କରୁ ପ୍ରାୟ ୨୫
ବଜାର ଟଙ୍କାର ରତ୍ନାଳଙ୍କାଗୁଡ଼ି ଲୁଟି ହେଲେ ।
ମଉଦାସ ଜାତ ବାବୁଜୀମାନେ ସେହି ସମୟରେ
ସେଠାରେ ହେଡ଼ିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରହାର

କରି ତାଙ୍କ ଉଡ଼ାଇ ନେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି
ଅଭ୍ୟାଗୁରୁ କମାଗଣା ଦୂର ହେଉଅଛି ।

ଲଗ୍ନ ନଗରରୁ ଅସିଥିବା ତାର ସମ୍ବାଦ
ମାନଙ୍କରୁ ଜଣା ଯାଏ ଯେ ତାଳର ସମ୍ପାଟିତାଳ
ଜାପାଳ ସୁକ ସମ୍ବଲପୁର ସଜିପଡ଼ା ଗ୍ରହଣ କରି
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଜାପାଳ ଇଉରୋପର ବଜର
ବର୍ଷକୁ ଜଣାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ତାଳ ସଜି-
ରୁ ଉତ୍କଳ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ଦାମ କର-
ଥିଲେ ତାହା ସରକାରୀ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥି-
ପାଇଁ ଉତ୍କଳପୁରର ପରମାଣ ବଜ୍ର ଦୂର ହୋଇ
ଅଛି । ସୁଦୂର ସଜି ସୁର ରହିଲା ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
କର୍ତ୍ତୃମାନ ପ୍ରକୃତ ଅପର ମେଣ୍ଡିଗଲ ବଜ୍ର
ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟେ ।

କଲିକତା ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଗତ ବି, ଏ,
ପଦ୍ମାଣୀର ଫଳ ବାଦାହ ଅଛି । ଅନର ଶ୍ରେଣୀ-
ରେ ଜ ୧୮ ଶ ଏବଂ ପାଠ ଶ୍ରେଣୀରେ ଜ ୩୦
ଶ ସବୁଦିନା ଜ ୪୮ ଶ ଉଦ୍ଦୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର ଏକମାତ୍ର ଏ ନଗରସ୍ଥ
ରେକଳସା କଲେଜରୁ ଅନର ଶ୍ରେଣୀରେ କେହି
କୁଳକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଦେଖିଲେ ଜ ୩ ଶ
ପାଶ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉଦ୍ଦୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

- କୌଶଲ୍ୟାମ ମବାନ୍ତି ।
- ମାଧବଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର ।
- ସରେଶ୍ଵରୀ ପୋଷ ।

ତଥାଲ ସୁକରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏଗିକ ମାସେକ
୨୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବାର ଜଣା ଯାଏ ।
ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପନ ହେବାକୁ ଅଳ୍ପତଃ ଅଧିକ ମାତ୍ର
କଲମ ଅଛି । ସୁଦୂର ଏହି ତଥାଲ ସୁକର
ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟ ଦୁଇ କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ଉଣା ହେବ
ନାହିଁ । ଏହି ଟଙ୍କା ଯୋଗାଇବା ବିଷୟରେ
ଉତ୍କଳ ଧଳପତ୍ରକ ବଡ଼ ଉଦ୍ୟମରେ ଯତ୍ନିଅର-
ନ୍ତି । କର ଦୂରର ଅଧିକ ଅଣା ନାହିଁ ସମ୍ପ୍ରତି
ଏହି ଟଙ୍କା ବଳଭରେ ଗୁଣ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ହେଉଅଛି । ଉତ୍କଳପତ୍ରରେ ଗୁଣ ହେଲେ କି
ଗୁଣବ ନାହିଁ ? ବିଭବପର ଉତ୍କଳପତ୍ରରେ
ସୁବଳ ପରମାଣ ଉଣା ହୋଇଅଛି ।

ତଥାଲ ସୁକରେ ସେଇ ଅଫିସର ସଫର-
କାରେ ବନୀ ହେବାରୁ ସେ ଓ ଭାଦାଗୁରୁ
ଭାଇ ପୁତ୍ର ପୌତ୍ର ଓ ପ୍ରପୌତ୍ରମାନେ ହେ-
ଲେଜଣ ଉଦ୍ୟାଦି ସହର ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦଳ
ପେଣ୍ଡିଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ସେହି ଏଲକାର ଧର୍ମଗାନ୍ଧୀ
ନଗରରେ ସେମାନଙ୍କର ବହୁବାର ସ୍ଥାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ
ହୋଇଅଛି । ସେଇ ଅଫିସରଙ୍କ ପତ୍ନୀଗଣଙ୍କୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିନିମନ୍ତେ ଦୈନିକ ଦୁଇଟଙ୍କା
ଲେଖାଏଁ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଦ୍ୟାନିମନ୍ତେ ଦୈନି-
କ ଗୁଣଅଣା ଶୋଭା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।
ଏମାନେ ଉତ୍କର ଭାଇ ବର୍ଷରେ ବହୁବାର
ବନୀ ସ୍ଵାଭୁବଶାଳକୁ ମନୁଜରୁ ସେଇ
ସିଦ୍ଧାର ସମ୍ପର୍କ ହୋଇ ଅଛି ।

ସମ୍ବଲପୁରର ଅଦାଲତ ଓ ବିଦେଶମାନଙ୍କ
ଦ୍ଵାରା ପରବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ବଲପୁର କଲିକତାରୁ ହୋଇ
କାମକ ସାପ୍ରାହକ ଇଂରାଜୀ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି କି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସଦ୍ୟା ଏହି ସୁଦ୍ଧି
ସକଳରେ ପ୍ରମୋଦିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି କି
ଯେଉଁ ସୁଖ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଧିକାଂଶ ଲେକକର
ଯେଉଁ ଗୁଣା ସେହି ଗୁଣା ସେ ସୁଦୂର ଅଦା-
ଲତମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଚଳନ ହେବ । ଏହା ଦ୍ଵାରା
ଲେକକର ଯେଉଁ ଅପାର ସୁବିଧା ହୁଏ ତାହା
ବିଦେଶ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ବାଦା ଉପେକା କରଦେ-
ନାହିଁ । ସରଳ ଏହାଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍କଳ-
ରୁପେ ନିବାହ ହେବାର ଦେଖା ଯାଉଅଛି ।
ଏହି ମତ ସବୁଜରେ ସ୍ଵୀକୃତ ଏବଂ ପ୍ରତିପାଦନ
ହେଉଥିବା ସୁଲେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତା
ଉଦ୍ଦୀର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ୟଥା କରବାକୁ ସକଳ କରୁଅଛନ୍ତି
ବଡ଼ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟେ । କୃଷିମାନୁମାତ୍ରକେ
ଏହି ବଥା ବହୁବେ ଉଥାତ କି ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର
ପ୍ରଧାନ କର୍ମିଣନର ଅପଣା ରୁମ ରୁହି ପାରିବେ
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀସମ୍ବଲପୁର ମେଜେଷ୍ଟ୍ରେର ଫିସର ପାଦେବ
ଖୁଲକାରୁ ବଦନ ହେବାରୁ ସେ ଶ୍ରୀସମ୍ବଲପୁର
ଜନନ ବର ସିଦ୍ଧା ସୁବଦନ ତାଙ୍କ ଅଦାରରେ-
ସେଠା ଓକଲକର୍ମ ସମବେଦ ହୋଇ ତାଙ୍କର
ସୌଜନ୍ୟ ଓ ମୋକଦମା ଧାରଣକରେ ଶୁଣା-
ଜି ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ସାଦେବ ମହୋଦୟ ଉଦ୍ଦୀର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍କଳରେ
ପ୍ରଧାନ ନିଲେ ସେ ଓକଲ ମା

ଯେଉଁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସେଥି ଉପରେ
 ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନକରୁଅଛନ୍ତି
 ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀମାନଙ୍କୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପକ୍ରମ
 ଉପକ୍ରମକରୁ ପାଇଥିଲେ ତେମାନଙ୍କୁ ସବ-
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନଙ୍କରେ ପ୍ରାୟ ଦେଖା ଯାଏ
 ନାହିଁ । ଏହା ଅନୁମାନକୁ ବଢ଼ି ବୁଲି ଲାଗିଅଛି
 ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉପକ୍ରମକର
 କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନେ କେତେକରୁ ସାହାଯ୍ୟ
 କଲେ ତାହା ବସ୍ତୁର ଉତ୍ତରା ବାହମକର
 କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥର । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧାରଣକରେ ବସ୍ତୁର
 ଏବଂ ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି ସୌଜନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା
 ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପକ୍ରମକର ଭାବ ଅନ୍ୟ କିଛି
 ନୁହେଁ । ଏ ତୁଳି ଲୁଚକମରେ ଅପେକ୍ଷାକେ
 ସିଦ୍ଧର ମାଦେବକୁ ଯୋମନ ପ୍ରଣୀତା କରୁଅଛି
 ତେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ ଗୁଣାଗୁଣା ହାତମନାକକୁ ଏ
 ଗୁଣ ପ୍ରକାଶ କରିବା ବାହମ ଏକାନ୍ତ ଅନୁସେଧ
 କରୁଅଛି ।

ଅନୁମାନକର ଗୁଣପ୍ରକାଶକ ଯେ ଗୁଣପ୍ରକାଶ
 ସୁଖ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲେ କାର୍ଯ୍ୟ
 ବେଳୁଅଛି ।

ଉକ୍ତିତ ସାହେବ କର୍ମ ଅନୁମାନକରେ ନିଜର
 ଉତ୍କଳ କର୍ମକ୍ରମର ବସ୍ତୁସଂଗ୍ରହ ପରଦର୍ଶିତ
 ବର ଗୁଣ ନିପୁଣେ ସାହାକର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ
 ଏପରି ଏକଦାକ୍ରମେ ଯୋଜନାକରେ ଅଧ୍ୟାୟକ
 କରୁଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଧିକ ବସ୍ତୁକରେ
 ଏପ୍ରକାର ଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାକୁ ବାରି
 କୋଟି ପ୍ରମୁଖକରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍
 କରୁଥିଲେ । କର୍ମକ୍ରମର ଯାତକରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍
 ବସ୍ତୁକୁ ଦୋର ଅଧିକ କିଛି ସାହାକରେ
 ଅଧ୍ୟାୟକ ପ୍ରକାଶ ଅଧ୍ୟାୟକ ଏହି ସେ ଉକ୍ତିତ
 ସାହେବ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ନିଜ ଗ୍ରମ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି
 ଓ ଉକ୍ତିତକରେ ଗୁଣକର ମୋକଦମାର
 ବସ୍ତୁର କରବାକୁ ଓ ଦେବା ବାରିଶ ପ୍ରାର୍ଥନା
 କରୁଅଛନ୍ତି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସାହେବକ ପ୍ରାର୍ଥନା ମତ୍ସର
 ବୋଲି ନାହିଁ ନାକର ବସ୍ତୁକର ପ୍ରାର୍ଥନାକର
 ଜଣାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଦେଖା ଶାନ୍ତ ଅନୁରେ
 ଓ ଧୃବ । ତେବେ ଏକର ନାକର ଦୁର୍ଲଭକର
 କଥା ସେ ଦାନକୋଟି ବାକ ବସ୍ତୁର କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ବସ୍ତୁକ ଅନୁପସ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶକର
 ପ୍ରକାଶକ ଓ ଅଧିକ । ସାହେବ କର୍ମକ୍ରମକୋଟି

ବାଦାଂର ବି ଅବେଶ ବେଳୁଅଛନ୍ତି ଶାନ୍ତ
 ମହୋଦୟ ଯଥା ସମ୍ଭବରେ ଜାଣିଥିଲେ ।

କଲିକତାରେ ଗୋଟିଏ ଅନୁଦେବ ବନ୍ଧ୍ୟା-
 ନୟ ପ୍ରାପକ କରିବାର ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ ଅନେକ ଚଳ
 ବେଳ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲେ ଦେ ଅବସ୍ଥା କିଛି
 କାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଳନାହିଁ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ କଲିକତାର
 କେତେକର ବନ୍ଧ୍ୟା ଚଳିବାର ଗର୍ଭମେଦରୁ
 ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା ବାରିଶ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଶ୍ରେଣୀ-
 ଶକ୍ତି ନିକଟକୁ ଏବଂ ଅବେଦକପ୍ରତି ପଠାଇ
 ଅଛନ୍ତି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ବେଳେକାରେ
 କେତେକ ବନ୍ଧ୍ୟାଲୟ ପ୍ରାପକକାରୁ ସେମାନଙ୍କ
 ସଂକଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକରେ ବିକ୍ର ଦେବ ନାହିଁ । ଦିନୀ
 ଲିପି ବଦଳରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଧ୍ୟାଲ ଉତ୍ତରା ଉ-
 ଠର ସହିରେ ଓ ଉପକ୍ରମକର ମନକେ ପ୍ରସ୍ତୋ-
 ତକ ଦେବା ଦୁଃଖୀୟ ବୁଝାଇବାଦ ବଦଳିବାକୁ
 ଦେବ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଗର୍ଭମେଦ ବୁଝିବାଦ
 ପୂର୍ବର ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇଲେ କେତେ
 ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅପ୍ରସର ଦେବେ ।
 ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ସଙ୍ଗେ କେତେକରୁ ହୁଣ୍ଡେଣୀ
 ବ୍ୟକ୍ତି ସାହାଯ୍ୟ ଦାନକରବାକୁ ପ୍ରକାଶକ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯଥା, ବାହୁ ମହୋଦୟ ମୁଖୋପା-
 ଧ୍ୟାୟ * ଦକ୍ଷର ବାହୁ ସହକାରୀ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ
 * ଦକ୍ଷର ବାହୁ ସହକାରୀ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ
 ଏବଂ ଦକ୍ଷର ଏବଂ ଉତ୍କଳପରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
 ଗର, ବାହୁ ବାହାରର ଗୁଣ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ * ଦକ୍ଷ-
 ର ଉତ୍କଳ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ * ଦକ୍ଷର ଏବଂ
 ଦେମତର ଗୋଧୁଣୀ ଦକ୍ଷର ଶକ୍ତି । କରୁଥା
 କୁଅର ବନ୍ଧ୍ୟାଲୟ ପ୍ରାପିତ ଦେଲେ ଅନେକ
 ସାହାଯ୍ୟ ଲାଭ ଦୋଳପାପିତ । ଅନୁମାନକ
 ବେଳେକାରେ କାଳକଳମ କଳା ଏହି ଅନ୍ଧ୍ୟା-
 ବ୍ୟାକାରୁ ଶୁଭମୁଖାଦରୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶକ
 କରିବା ଉତ୍ତର । ସାମାଜ୍ୟରେ ସ୍ୱତ୍ୱା ବନ୍ଧ୍ୟାଲୟ
 ପ୍ରାପିତ ଦେଲେ ଗର୍ଭମେଦ ଓ ସହାଧ୍ୟାୟକ
 ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତ ଦେବେ ସଦେବ
 ନାହିଁ ।

ଏଠା ଉକ୍ତିତ ବୋଲିବ ଅଧ୍ୟକ ଶିକ୍ଷା ବସ୍ତୁକର
 ବ୍ୟସ୍ତୁକ ମତକର୍ତ୍ତ * ଦକ୍ଷର ଶକ୍ତି ବସ୍ତୁକ-
 ତାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ବ୍ୟସ୍ତୁ କଲେ ବଳ ଦେବ
 ଶିକ୍ଷା ବସ୍ତୁକର ତାଲିକେକର ଏବଂ ଉତ୍କଳୀୟ
 କର୍ମକରେ ସାହେବମାନେ ପ୍ରସ୍ତ କରୁବାକରେ

କଲିକତାରେ ଉତ୍କଳମତ୍ସର ତା ୨ ଉତ୍କଳ ଅଧ୍ୟ-
 ବେଶକରେ ପ୍ରେର କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି ଶକ୍ତି
 ବିକ୍ରଶିକ୍ଷା ଦାନକରେ ବ୍ୟସ୍ତୁକ ଦେବ । କଲିକତା
 ନିକଟ ଶିବପୁର କଲେକ ବଳ ପ୍ରଦେଶରେ
 ଚିଲି ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରକାଶ ବନ୍ଧ୍ୟାଲୟ ଏବଂ ଓକ୍ତିତା
 ବାରିଶ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତି ଅନୁର ନିଜମସ୍ତୁ ଶିକ୍ଷା
 କରିବା ଦେବ ପ୍ରାୟ କେହି ନାହାନ୍ତି । ଏଥିମଧ୍ୟ
 କଲିକତାରେ ନିମ୍ନର କଲିକତା ଓ ଓକ୍ତିତା
 ପ୍ରାୟ ନିକଟିକ ମଧ୍ୟରୁ ନେ କେହି ଶିବପୁର
 କଲେକରେ ପ୍ରାପିବାକୁ ଉପକ୍ରମକରେ ଏବଂ ସେହି
 କଲିକତାରେ ନିମ୍ନମାନୁଷାରେ ବରଦ ଦେବାକୁ
 ଯୋଗ୍ୟ ଦେବେ ମୋକଦମ ମାସିକ ୫ ୨୦ କା
 ନେଶାଏ ରୁଡି ଗୁଣକର ମନକେ ବସ୍ତୁକିତ ।
 ମାତ୍ର ଏକର୍ତ୍ତ ଓ * ଗୁଣ ଅଧ୍ୟକ ଶୁଭକ୍ରମ ଏହି
 ଉପକ୍ରମକର । ଅଧ୍ୟାୟକର ଦେବେ ଶକ୍ତି
 ଉକ୍ତିତ ଦେବ ବଦଳୁରେ ଅଧ୍ୟକ୍ରମ ବା ବାରି-
 କୋଟି ବୁଲି ଗୁଣା ଦେବ । ଏପରି ସୁଖୀ
 ଦେଖା ମନେ କରିବା ଅଧ୍ୟକ୍ରମରେ ପ୍ରକାଶ
 କାରଣ ଅଧ୍ୟାୟକରୁ ରୁଡି ଗୁଣକର ବୋଲିକ୍ର
 ଉକ୍ତିତ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥିକୁ ଅଧ୍ୟାୟକ ଜୁନମାକ
 ତା ୨ ଉକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଅଧ୍ୟକ୍ରମ କରିବାକୁ
 ଶିବପୁର କଲେକର ଅଧ୍ୟକ୍ରମକରେ ଦେଖିଅଛି
 ଏବଂ ଯାହୁ ଅଧ୍ୟକ୍ରମ ବା କ, ଏ, ପ୍ରକାଶରେ
 ଉକ୍ତିତ ଦେଖିଅଧ୍ୟକ୍ରମ ମନକେ ଏକା ପ୍ରଦେଶ
 ଦେବାକୁ ମୋକ୍ର ଅଧ୍ୟକ୍ରମ । ଅଧ୍ୟକ୍ରମ ଓକ୍ତିତ
 ବାରିଶ ମଧ୍ୟରୁ ସେହିମାନେ ଏ ବୁଲି ଉତ୍କଳ
 କରବାକୁ ଉକ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଯାହୁ
 ଅଧ୍ୟକ୍ରମ କରିବା ଉତ୍ତର । ଉକ୍ତି ବୋଲିକ୍ର
 ବିକ୍ରଶିକ୍ଷାର ଉକ୍ତିତ ମନକେ ଉକ୍ତିତ ଦେବେ
 କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁମାନକେ ଅଧ୍ୟାକ୍ରମ
 ଉକ୍ତିତ ଅଧ୍ୟକ୍ରମକ ଦେବା ବାରିଶ ଏକେଶା-
 ଧ୍ୟାନକେ କଲମ କରବେ ନାହିଁ । ଏ ଉକ୍ତିତ
 ଉକ୍ତିତ ସାହାଧ୍ୟାୟକରେ ପ୍ରକାଶିତ ଦେଲ ।

ଓକ୍ତିତର ଉକ୍ତିତକୋଟି ।
 ସତ ୧୮୯୪ ସାନ୍ତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ତା ୧୦-
 ଶକ୍ତି ସେବ ଦେବା ଦର୍ଶି ବାଦରୁ ବନ୍ଧ୍ୟାପ୍ରଦେ-
 ପର ଉକ୍ତିତ ଦେବେକ୍ରମ ବାରିଶ ବାରିଶ
 ବଦଳକରେ ନେଶା ଅଧ୍ୟକ୍ରମ ଦେବେ ଉକ୍ତି-
 ଅଧ୍ୟକ୍ରମ ଦେବେକ୍ରମ ମାକାଳ ଉକ୍ତି ଓକ୍ତିତର
 ସାମାଜ୍ୟ ବଦେକ୍ରମ ମାକାଳ ସମ୍ଭବ କରବେ
 ବାରିଶ ସେବ ବୋଲିଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେବେକ୍ର